

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. T81 Accession No. PG T472
Author V46R
Title వెంకయ్య -
రామరాజీయము - 1923

This book should be returned on or before the date last marked below.

రామరాజీయము.

RAMARAJIYAMU

OR

NARAPATIVIJAYAMU

BY VENKAYYA

EDITED FOR THE FIRST TIME

BY

GUSTAV OPPERT, PH.D.,

Prof. of Sanskrit and Comparative Philology, Presidency College, Madras,

V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS

292, ESPLANADE, MADRAS.

1923.

All Rights Reserved,

Printed by
V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
at the " VAVILLA " PRESS,
Madras — 1923

P R E F A C E.

THE poem entitled *Rāmarājīyamu*, and known also as *Narapativijayamu*, in honor of the brave Rāmarāja, contains a genealogy of the Narapati princes who ultimately swayed the destinies of the Kingdom of Vijayanagar. The Rāmarājīyamu was composed at the beginning of the second half of the 16th century by Sūrayya's son Venkayya, the court-poet of Kōdandarāmarāja. This prince, better known as Rāmarāja, and son-in-law of the famous king Krishnarāja, was like his father-in-law, a great patron of Telugu literature. I have elsewhere shown that there existed two Krishnarājas who had as their sons-in-law princes of the name of Rāmarāja.¹

The Rāmarājīyamu was written previously to the battle of Tālikōta, in which Kōdandarāmarāja was defeated and killed by the united armies of the Muhammedan Chiefs of Bijapur, Golkonda, Ahmadabad and Bedar.²

The narrative is continued nearly up to the period of this catastrophe, and leaves Rāmarāja in the plenitude of his power occupying his throne with his sons round him.

As is usual with work of this kind, the book traces the descent of the Naraptis from Nārāyana through Chandra, the Moon, to the Bharatas, hence to Nanda and from him to the Chālukyas and through Vijala of Kalyāna to Kōdandarāmarāja, the hero of the poem.

The descent is traced as follows:—From Nārāyana, Brahman, Atri, Chandra, Budha, Purúravas, Ayu, Nahusa,

¹ See my *Contributions to the History of Southern India*, Part I, p. 43.

² See Wilson's *Descriptive Catalogue of the Mackenzie Collection*, Second Edition, Madras, 1882, p. 268.

Yayāti, Puru, &c., descended the Bharatas, and the 83rd in descent from Arjuna was Nanda ; his 9th descendant was Chàlukya, and from him was descended Vijala or Bijjala of Kalyàna. His grandson was Vîra Hemmalirāja ; Hemmalirāja's son was Tàtapinna. Tàtapinna was succeeded by Sômadêva, Ràghavadêva, Pinnasauri and Bukkarāja. This Bukkarāja had two sons Singarāja and Ràmarāja the latter of whom was the father of Timmarāja, Kondarāja and Srîrangarāja. The sons of the last-named prince were Kònarāja, Timmarāja, Ràmarāja or Aliràmarāja, son-in law of Krishnarāja, Tirumalarāja, Venkataraja or Venkatàdrirāja. Of these, the fourth son, Tirumalarāja, had four sons : Raghunàtharāja, Srîrangarāja, Ràmarāja and Venkatarāja. The third of these, Ramarāja was the father of Tirumalarāja and Srîrangachukkaraja, the son of the last being Ràmadêvarāja. The fifth son of Srîrangarāja, Venkatarāja, had two sons Ràmarāja and Rangaparāja or Srîrangarāja, the latter of whom had in his turn two sons Venkatàdrirāja and Gôpàlarāja. Ràmarāja, the third son of Srîrangarāja and the son-in-law of Krishnarāja, had also five sons: Krishnarāja, Peddattimmarāja, Kondarāja, Chinnattimmarāja and Srîrangarāja of whom Kondarāja had a son named Ràmarāja, and Srîrangarāja had two sons Peddavenkataraja and Chinnavenkatarāja, the sons of the latter being Tirumalarāja, Venkatarāja and Srîrangarāja. Venkatarāja had three sons named Kòdandaràmarāja or briefly Ràmarāja, Timmarāja and Venkatàdrirāja, the eldest of whom Kòdandaràmarāja became the son-in-law of the famous Krishnarāja of Vijayanagar. This Kòdandaràmarāja, who appropriated the regal power had four sons: Peddavenkatarāja, Chinnavenkatarāja, Kòdandaràmarāja and Venkatarāja, and Timmarāja the younger brother of Kòdandaràmarāja had two sons: Srîrangarāja and Chinnavenkataraja. Thi

Kòdandarāmarāja the son-in-law of king Krishnarāja, fell, as has already been mentioned previously, in the battle of Tālikòta, but Venkayya closes his Rāmarājīyamu previously to this event

The annals of the Narapati family contain thus many important and interesting accounts concerning the Telugu country, to some of which I have alluded in previous publications of mine.

The poem is written in classical Telugu, in a choice and superior style. It abounds, as is usual in works of this kind, in Alankāras and other rhetorical figures so highly esteemed by the people of this country.

The book is compiled from two MSS. in the Government Oriental MSS. Library, and I am greatly indebted to the learned Pandit M.R.Ry., Kokkonda Venkataratnam Pantulu Gāru for the valuable assistance he rendered me in the publication of it, and also to M.R.Ry., D. Rāghavayya Pantulu Gāru, who kindly helped me in revising the proofsheets.

GUSTAV OPPERT.

MADRAS,
30th January, 1893.

శ్రీ

రామరాజీయము.

రామామణినిస్తుల స్థనయుగశ్రీగంగ పంకాంకవి
స్తారోరస్థనుఁ డోర్తరక్షణచమత్కాఁ ప్రచారండు స
త్కారణ్యాంబుధి యారమాపతి కృతార్థత్వ ప్రభావంబు చే
కూరంజీయుచుఁ బ్రోచుఁగాతఁ గృపచేఁ గోదంషరామాధిపుఁ. 1

మ. పనజాక్షీసుమబాణు రామమహిభవ్యద్రుం గృపాదృష్టిచే
ననిశంబుం దగఁ బ్రోచుఁగా వుత విరూపాక్షుండు పుత్రాంగనా
జనగంధేగతురంగవీరభటభూ సాద్యమాణిక్యకాం
చనవస్తానిసమ స్థనంబుదల నీత్యైచిందు నధిల్లఁగఁ. 2

ఉ. ముద్దియ సంచరించునటుమోములవేలుచుఁ గద దమ్మిపూ
గద్దియమోచననుడి శ్రీంబుల వేడక స్థనంచుజాణ యే
ప్రొద్దును నానచుంబుల విను గొగఁ బాల్చినలోకనేత బ
లొద్దులప్రొడ ననువిభుఁ బ్రోచుఁ జిరామురువేతుఁగాఁ గృపఁ. 3

ఉ. మున్నగుఁగురుందటను ముద్దులగుక్క నటించుచున్నమా
యన్నకె నచ్చెనంచు నలినానన హర్షతో విల్వం బోయి తాఁ
జన్నని పల్కికాఁగిలిడుసామనవ్రుండు గోరుకోరికల్
చెన్నలరంగ రామన్యసేఖరుడీపుత సత్కల్పామలిఁ. 4

ఉ. భూవినుతాతినిశ్చితఁ బొల్చుముదంబు మదిం దలీర్పఁగా
భావజాఁగన్మత్తల్లి మురగంజనుపట్టపుదవి యాస్రసం
తీవరుముగ్ధుపట్టి రజనీపతికూరిమచెల్లెనల
క్షీణనజాక్షీ రామవిభుగేహమున నివహించుఁగా పుతఁ. 5

చ. మది మదనాంతకుం ద్రిపురమర్దను నిల్చి తిపంబునర్చి యా
 సదయునిచెట్టబట్టి మయిసామున నిల్చి జగంబులెల్ల స
 మ్మదమున నేలుసర్వగుణమండన గౌరి దయామతి న్ముఖా
 న్పదనునిగఁ జేయుఁగాత రిపుభంజనునార్వితీరామభూవిభుఁ.

6

తే. కవులహృత్పద్యనినవాటిఁ గలయ మెలఁగు, నైకతత్వోణి వారిజజాతురాణి
 వాణి ఘనవేణి రామభూవల్లభామృ, తాంతు నెప్పుడు వాగ్విధవాన్యఁజేయు.

7

క. ఈరీతి నఖిలభువనా, ధారులు నైనట్టి దేవతావరులను
 త్కారుణ్యబద్ధసంపద, నానూధిగ రామన్యసతి యురుచు వేడె.

8

తే ఒక్కనాడెంబురుహతాంసపోదయమున, స్నానసంధ్యాద్యసంతానదానవిధుల
 నిష్ఠఁ గావించి హరిపదసరజముల, నిచ్చ నిచ్చలభక్తిచే నిరవుకొల్పి.

9

సీ. కన్తూరికాగురుకాశ్చిరమితమాగంధంబు మై నిండఁ గలయనలఁది
 జాజులు మల్లెలు జతఁగూర్చినట్టి సంపఁగిపూవులెత్తులు సిగనుజుట్టి
 దిక్కులఁ గాంతిచేఁ నేజరిల్లఁగఁజేయురమణీయమణిభూమిగుణములఁ దాల్చి
 బంగారుజీలుగుడున్నటిహోయల్లిగిబిగి నీయ మీఱఁగ నెల్లవాఁడునేసి

తే నల్లసంతఁడయంతుల కెలునఁజాలు, మామహాసి సతు బుగ్గమచాపబాణ
 భగ్నహృదయాబ్జ లగుచు విభ్రాంతిఁదనర, ససుమతీనాథ నేత్రోత్సవంబుగాఁగ.

సీ రాజశంఖాంబుధిరాకాసుధాకర రాజాధిరాజ వీరప్రతాప.

కామ హన్నిబ్బరగండ సన్నత మహారాజ చాళుక్యనారాయణాంక
 హత్తుమువ్వరగండ హత్తుహన్నిబ్బరగండ యైవరగండ చండకౌర్య
 యరిరాయమర్దన భరణీసరాహ గండరగండ యని భల్లు సరసమధుర

తే. వాగ్విభృంకా మీఱఁ గైవారములను, జేయ నిమిషంకిలను సతుల్నేరి మెలఁగ
 భూసురాశ్వి నాదము లోభిరుకలఁగ, శంఖభేదీమృదంగనిస్వనము మెలఁగ.

11

సీ భూరాజావంబులూర్ధ్వరీచేతి మహాప్రచండశౌతెల్లు కైదండలివఁగఁ
 శ్లోఁగుచు సరువజీవులు వెంట నిర్మలముక్తామణిచ్ఛత్రముల ధరింప
 సంతంతఁ గదిసి సారాన్వయాధీశ్వరు లడపంబుఁ గత్తిఁ బావడఁబట్టి
 మలనొప్పఁగఁ దదాహ్వాయులు గిండిఁ గాగొంజి బాదుకల్పరతిదర్పణముఁ బూన

తే నమ్రుగుచున్నభారణీనాథుల, సంద డిరుంకఁబాయనందంద వేత్ర
 భరులు సాహానినాగుల్లై తఱుచు మెలఁగ, నగరు కెలునడి మొగసాల నడవినచ్చి.

- సీ. ప్రాకటహేమచిత్రవిచిత్రతంబులై కొమరొంగువై దూర్యకుండ్యములను
రమణీయమాత్మకరంగవల్లికలతో విలసిల్లంబగు వేదికలనురహీ
ఘనపద్మరాగసంఘటితోన్నతములునై తనగారువిద్రును స్తోమలను
వితతపార్శ్వవిభ్రాశ కృతకరికంఠము రూఢిగనుమరల తారోహణములఁ
తే. గలిగి లక్ష్మీనివాసాఖ్యుఁ జెంగి చూచు, జనులెల్లను రోహణాచువిధంబు
మదినిఁ గడురంగఁజేయుచు మద మొనర్పఁ, జాలినట్టిమహాసభాసదనమునను. 13
- క. కోరికలీరికలై త్త మహిరమణులుచెల్లపుచునపుల్లను నెంతేఁ
గారుణ్యమతిని వినుచును, బేరిని మణిఖచిలసింహసీఁ ఘండై. 14
- తే. చెలులు బాంధవజనములఁ జేరి చిత్త, దునితించదనస్థామరచనలర
మన్ననలఁజాలఁగాంచి చేసన్నఁ జూపి, నర్హుకి నకాసనాసీనులై చెలంగ. 15
- సీ. కోసలు గలిచి కైకొన్నయేనుఁగులిక సాక్ష్యుఁడైచ్చినజవాశ్వంబులివియె
పాండుఁడేఁజేటను బనుముముత్యము విద్రవిహుఁడంపినయట్టిద్రవ్యమిదిగా
చోళుచేఁచెచ్చినసుందరీచయమిది కాళింగుఁడొసఁగినకనకమిదిగా
మగధునచేఁగొన్నమండలాగ్రంబిది తారసేతుండంపుసాములివిగా
తే. యనుచు సచివులు చెలువఁ గైకొనుచు యువతి, వారకరమణికంకణకృణనకలిత
చామరోహితపవనసంచలితశ్లాఘ, కుంతలంఁడొచు రాజసంబంత మెఱసి. 16
- చ. నరసరసంఘమాళిఘననవ్యకిరీటమణిప్రభాంస
చ్చరణసరోజుఁడొచుఁ గనుసన్ననుపేంఁగ్రనిమాడ్కిఁ నిష్టుగూ
రమణి కార్యదక్షుఁడయి వర్తల రామనరేంద్రుఁడెంతయున్
గురుకిపిసామ్యముక్తిముగఁ గొల్పవననుండె నురేంఁగ్రుక్తిపడిన్. 17
- క. ఈలీల రామధరిణి, పాలుఁడు సకలస్పృహకులభాస్కరుండై పే
రోలగమున మృదుగానం, బాలించుచుఁ గావ్యసరణులరయచు వేడ్కన్. 18
- క. నగుమొగమున ననుఁ గనుఁగొని, జగత్తుసురసంకమణివి సత్కవిపగుటన్
దగుదువు మామన్ననకుఁ బొ, సఁగంగనంగుల సూరసచివునిసెంగా. 19
- క. రారమృదుచును మిక్కిలి, గారపమునఁ బిలిచి చెంత గద్దియపై న
న్నారూఢునిఁగా నొనరిచి, తోరముగాఁ జేలములను దొడ్లునునొసఁగెన్. 20
- క. ధావిధమున బహుమానముఁ, గావించి మదీయవంశకర్తృచర్యల్
భూపలయంబున వ్యాసపాదోవిరచితలీల సర్వసభకరమగుచున్. 21

- క. పంచమవేదంబని బుధు, లెంచం దగి భారతాఖ్య నెసంగినదానికొ
మించినభక్తిని నాక, ర్లించె నామదికి నెపుడుఁ బ్రీతి జనించుకొ. 22
- ఆ. తారలెన్నవచ్చు వారిధివలీల, దాటవచ్చు గిరుల మీటవచ్చు
భారతార్థ మెఱింగి పలుకంగవచ్చు నె, చిలువఁజేనికైన నలువకైన. 23
- క. కన్నంతి బుధులచేతను, విన్నంతయునంద్రభాష విచరింపఁబడెకొ
జెన్నలరంగ భారతమా, నన్నయభట్టాదికవిజనంబులచేతకొ. 24
- క. ఆవిద్యత్కవులాదిగ, భూవిలయంబందుఁ గలుగుపూర్వకవీంద్రుల్
మానంశజులరాజుల, నేవిధమునఁ జెప్పినారొ యితరకృతులలోకొ. 25
- క. నీవును సంక్షేపముగా, నావిధమును దెలిసి పేరులాఘవచర్యల్
గావింపుము కృతిహాపము, గా వినవలెన నెడునాంధ గలిగెను మాకుకొ. 26
- తే. అనిననొఁగాకయని సంస్కృతాంధ్రకవుల, వినతులొనరించి తత్పాదవనరుహముల
డెందమున నిల్చి మృదునచోబృందగరిమ, రామరాజీయమునకృతిరహించింతు. 27

వంశావళి.

- సీ. నారాయణుని నాభినలినగర్భంబున నాలుగు మొగములనలున వొడమె
నాభారతీమనోహరుపదాంగుష్ఠంబువలన దత్తుంహారువులను గలహ
భోజనుండును నాభిఁబులహుండు కర్ణములనుబులస్తుండు త్వక్కునను భృగువు
కరములవలనను గ్రతువు ముఖంబుల నంగిరసుండు ప్రాణుండు నలవ
తే. సింహుండును మనమున మరీచియును నేత్రి, ములనునత్రయుననంగను గలిగిరలమిఁ
బదుగురు తనూజులరుబాహుబలులు భవవి, దూగుఁ నలార్క తేజాలు వారిలోన.
- చ. జగదభినంద్యపాదజలజాతుఁ డమేయుఁ డజేయుఁ డాలన
న్నిగమరసాతిలోలకమనీయమనోంబుజుఁ డుగ్రపాపడు
ర్మగబలనూదనుం డలఘురమృతపోధనుఁ డర్క భాస్వరుం
డగణితప్రణ్యూమూర్తియగునత్రిమహిమునిఁ జెప్పినొప్పడే. 29
- క. ఆయత్రికి నననూయకుఁ, దోయజభవతోయబాక్షుగూర్జటులతుల
శ్రీయుతులై జనియించిరి, తోయజవిద్వేషిదత్తదుర్వాసులనకొ. 30
- ఉ. వారలలోననొప్పె ననవద్యగుణాకరుఁడౌ శ్రితాంబుదో
దాగుండు దారితప్రకటతాపసచక్రండు చక్రవాకని
స్సారకరుండు సౌరకరజాతరుచిస్ఫుటనవ్యమౌదక
హ్లాసరసోపరుండు పరభాషృతచంద్రుండు చంద్రుండున్నతికొ. 31

క. అతనికి రోహిణికి గుణా, నివృత్తుడగుబుధుడందుదయమయ్యె నీరేజవనీ
హితవరిసవ ర్తనచే, క్షీతితలజనతతికి మిగుల క్షేమకరుండై . 32

క. ఆరాహిణీయనకిశాం, భోరుహనేత్రకును సతతబుధనుతశారోద్య
దారుండు సరససుగుణా, ధారుండు పురూరవుండు దగ జనియించెన్ . 33

సీ. అసహాయశూరజననిలోన శాస్త్ర సగణముల నెల్ల ను గడచెనణచి
వితత త్రయోదశ ద్వీపంబులెల్ల ను బాహుబలస్ఫూర్తిఁ బరఁగనేలి
కరమర్థిఁ గ్రతువుల సురలఁ దన్నుచుఁ బ్రజలభ్యుదయంబుల నలరుచుండ
ధర్మసితినిఁ బ్రోచి ధనదుతో నెనయగుసంపదలను జాల సాంపుమిగిలి
తే. గరుడగంధిర్వకిన్మరవరులతోడ, నెయ్య మొనరించి మెలఁగుచు నిర్జరేశు
మన్ననలఁ గాంచె దత్సభాసన్న విబుధ, చయము వొగడఁ బురూరవశ్చక్రవర్తి .

తే. ఆపురూరవుడూర్వకియందుఁ బ్రేమ, దనర నాయువు ధీమంతుడను వసువు దృ
ఢాయువుఁ జిరాయువు శతాయువనఁ గవరుసఁ గనియె నార్యురుగొడుకుల వినుతయశుల .

క. ఆయవనీశులలోపల, నాయువు ధరనీతి బాధలందకయుండెన్
న్యాయముగ నేలె శాస్త్రని, నాయకవర సేవితాంఘ్రినలినుం డగుచున్ . 36

సీ. అమరేంద్రుఁడాదిగా నమర సంఘమువచ్చి తమహవిర్భాగసంతతులఁ గొనఁగ
నవరత్నమయభూషణముల గోచయముల భూసురప్రతలికి భూరియొసఁగి
రాజనూయంబులు వాయవేజంబులు మొదలుగాఁగల మఘములనొనర్చి
రాకెందుకీ ర్తిసురభిదామముల దిగంగనలకు శృంగారమును ఘటించి

తే. యాయువును గాంచె స్వంభమయందు నహుషు
క్షుత్రవృద్ధు ననేననుఁ గరభు రజి సు
యశుల బాలార్కతేజుల నలఘుమతుల
వరకుమారుల నేవుర వారిలోన . 37

మ. మఘములెక్కులొనర్చి దేవతల సన్ధానంబుఁ గావింపుచున్
లఘుమార్గేతరుండై కుభృత్తితికి నశ్లాఘ్యత్వ మొందించి ని
త్యఘనోదారత భూజనంబులకు నత్యంతప్రమోదంబుగా
నఘదూరంబుగ ధాత్రినేలె నహుషుండాఖండలంఁడోయనన్ . 38

తే. ఆనహుషునకుఁ బ్రియవాసయ నెడి ముద్ది
యకు యయాతి సంయాతి ప్రయాతి యన సు

తులు జనించిరి వారిలోపల యయాతి
చిరయశోహరి రాజ్యాభిషిక్తుఁడయ్యె.

39

సీ. పాకారి దోడాసపడ దేవదైత్యసంగరమునఁ జెక్కుచక్కములఁ దునిమి
హయమేధంజనూయాతిరాత్రాదియాగంబుల సురయాఁకినినడంచి
తినకనియునుపక ధిఁగలయట్టియర్థము బ్రాహ్మణు ప దానముగ నొసఁగి
వర్ణాశ్రమంబుల వరుసనడపుచు జలనిధిమేఖులను నొంకిరించి

తే. సకలపురరాజ మాప్రతిష్ఠానపురము, దనకు సురరాధానిగాఁగను యయాతి
ధర్మమెంతయు నాల్పపాదముల నడచి, పెంపు సొంప వహించుంగఁ బ్రశస్తిసేలే.

క. కవివృషపర్వతనూజుల, సవినయ ను దేవయానర్చిష్ఠుల భౌ
ర్ణవుననుమతి ననురక్తినిఁ, బ్రవిమలమతి యాయయాతి పరణయమయ్యెన్. 41

తే. ఆసతులయందు సకలసౌఖ్యావహుండు, నగుచు యుగుతున్నను దేవయానవలన
ననఘ శిర్షిష్ఠయందు ద్రుహ్యనుపూరు, నఁగి సురులను నెల్లలఁ గనె యయాతి.

క. వారలలోపల నెంతయుఁ, బూరుండు సదసద్విచేకభూషణుఁడనం
హరుండు హటక భూధర, ధరుల నునుర్గ విజితధర్మజులఁ గొప్పెన్. 43

సీ. జనకుండు వేడ యాటన మొసఁగి తదనుమతంబు రాజ్యాభిషిక్తిల వహించి
సకలధాత్మీశ్వర మకుటాగ్రచిహ్నరుగభిషిక్తపాదసూరజులగుచుఁ
దనపంపుఁబూర్వజు లొనరింప ననుముచే నాలుగుచోఁగల సేలసేలి
హరి మెచ్చ బహుదక్షిణాన్వితముగ కరిత్రతువు సురకామలగోనర్చ

తే. క్షిప్తినిఁ గలిదోషమేమియుఁ జెందఁబడ, నని నిక్షేప ప్రజలకాహ్లాదమొసఁగి
పరమధర్మజుడనుచు దిక్పా సఫల, గణనచక్రుచుఁ బూరుభూకాంతుఁడెలరు.

క. ఆపూరునకును గౌన, ల్యాగంకజుదనపదము మయ్యెను గిరుణా
కూపారుండు జనమేనయ, భూపాలుండు రాజుం భూషణుఁడగుచున్. 45

సీ. అదనుదక్షిణయందు ననిసి నీరదముల నింపుసొంపుగను వర్ణంపుచుండి
నేర్లను గొలుచని వినూనేయంగఁ దగి సకలసన్యములు దున్నకయై పంపి
ముదముతో ధేనుసమాహము న్నది న్నిద్దులం నుజ్జీ పన్నవిసి పిరుక
వ్యాకులత్వములేక గ్రాటసంతోషింపరులై నూజేండ్లు ప్రాణు మనఁగ

తే. నఖిలగర్తంబు లభ్యుదయాభిన్నధిఁ, దనరంగను జనవేదయమనుజుగర్త
రాజ్యమేలుచుఁ బెక్కగ్వరంబు లొనరఁ, జేసి విప్రులనెల్ల దక్షిణలఁ దనిపె.

క. ఆజనమేజయనరపతి, రాజాస్యయనంతలనఁ బ్రాశమహా
రాజేంద్రుఁగాంతనైభవ, రాజేంద్రుంగనియె విబుధరాజి నుతంపఁ. 47

సీ. చండవిక్రమమున సాధించి నిష్కంటకంబుగాఁ బూర్వదిగ్భాగమెల్లఁ
బ్రాభవంబుననేలి ప్రాచీన నామంబుఁ దనకుఁసెంతయును సార్థముగఁజేసి
మనుమాగ్ధుల రెడ్డియనుదినంబును స్వజనపత్కునునన్నఁ బనులొనర్ప
భూరిదక్షిణలిట్లు పురుషోత్తముని రమాకంఠునిఁగూర్చి యాగముఁనర్ప

తే. జారచోరుబాహు మారిశయము, చోరుగ నధాన్యస్థైర్యుఁ గలితపుణ్య
ధర్మతత్పరపుత్తయఁ దనఁబ్రదులు, వినుతిసేయంగఁ బ్రాచీనవిభుఁడు నెలఁగె.

క. ఆప్రాశీతాత్మములు, భూప్రపంచయశోభనండు రాజమెను సంఖ్యా
త్రిపుభువపుభుం డప్రతి, మప్రకటపరాక్రమగ్యమణియోయనఁగఁ. 49

శా. ఏది నాన్దిగిరితిభూమిఁ బం జేకాన్తిత్రంబుగాఁ
గోళన్విద్విషుల ద్విగవ్వారముఁ దున్నెచే డాఁగఁగాఁ
జాలెనంతలయాగకన్యత్విము నస్వహృదిం బ్రోవఁగాఁ
బాలంబూర్వనరేంద్రకళింపనగాబో ఎంగ సంఖ్యాతిగాఁ. 50

క. శీతకరణం దధనుఁ, డాతాన్తిస్తస్వపిఁబుఁ దనఁదగు నానం
ఖ్యాతికి వరాంగికని నహు, యాతమహిపాకామృతాంఠుఁ డుఁబాటె. 51

సీ. అనధ్యతబాహుగంధ్వతకళోన్మతి గండనభూమినిఁ బగజనపఁచి
హితమతితోఁ బ్రీతి నెదుఁ గుంచినన్యమిలాధిపంఁగంబును మనిచి
నిరుపమనయపుత్తి నిష్కంటకంబుగా ధరణీపలంబును నిరతనేలి
యరలుక గడుఁగల్గియనుక్తజనులను సం స్మృతై ర్ముండు సంతరించి

తే. యశ్విసేధాదిపిఁబును నమఁపలకిఁ, ప్రమదమొనరించి కాంచె భానుమతియందుఁ
ప్రీతిదళుకొత్తఁగను నహుయాతిభూతి,లాధిపేంద్రుండు సార్వభౌమాఖ్యసుతుని.

ఉ. చండవిరోధిపరవ్యపసంఘముఁద్రుంచి తదీయమత్తవే
దండతురంగరత్నానధాన్యముఖాభిలషస్తుసంతతుల్
మెందుగ సార్వభౌమనృపమిత్రుఁడు గైకొని నిత్యైశ్వర్యా
ఖండలుఁడై ప్రకృతు సుఖశాంతినిండఁగేనేల రాజ్యము. 53

మ. యము నాడెనగుఁ తటంబుల సరోజాక్షా హరింగూర్చి యా
గములున్నాటు సుదక్షిణాన్వితిముగాఁగావించి యాసార్వభౌ

మమహీకుండు సునంద నాఁగఁదగుభామారత్నమందుం బ్రహ్మ
దము దశోక్తిఁగఁగాంచె దండితరిపూత్యాహుక్ జయత్యేనునిక్. 54

శా. నానాభూపతులెల్ల నిక్కుపటులై నానాటనుం బ్రేమపెం
పూన నైవరములేక కొల్వ రతిచేనొప్పారుచెంతే జనుల్
దానోత్సాహముచేఁజెలంగ మిగులక్ ధర్మంబుతోడం జయ
త్యేనుగడేలె ధర్మి యాగములచే జేజేలఁబోషింపుచుక్. 55

తే. ఆజయత్యేనుఁడును విదర్భావనీతి, లాధిపేంద్రునిప్రియపుత్రియాసుభద్ర
యనుపయోరుహపత్రాయతాక్షివలనఁ, గనియెఁగ్రీతి సురాచీనమనుజవిభుని. 56

ఉ. మానవనాథులెల్లనని మార్కొని యోడి సమ స్తవస్తువు
ల్లానికలిచ్చి కొల్వ నవఖండవసుంధర నేలుచు స్సరా
చీనుఁడు భానుజూదివిజసింధుతటంబుల నూలుయజ్ఞముల్
మానితనిష్ఠఁజేసెఁ బలుమాటు నిలింపులకింపుసొంపుగక్. 57

క. ఇననిభుఁడైనసురాచీ, నునకు విదేహాక్షితిపతనూజారత్నం
బనఁదగుమర్యాదాజ్ఞన, యనకు మహాభామనరవరాగ్రణి పుట్టెక్. 58

మ. బలవదైవరులఁద్రుంచి శత్రువనుశబ్దంబేమి లేకుండ దో
ర్బలగరోవృత్తిచేనొనర్చుచు మహాభామానీనాయకుం
డిలనేలెంబ్రజలెప్పుడున్నుఖముచేసెంతే మనంగీర్తిది
క్కుల రాజిల్లఁగఁజేసె జన్మములు పెక్కుల్లేవత్తెచ్చఁగక్. 59

తే. ఆమహాభామసర్వంసహితలాధి, పాథ్యునకును బ్రసేనజయాసుపుష్ట
యనుసుధాకరబింబాస్యకునుజనించె, ఘనుఁడునయుతొనియుతుండనుమనుజవిభుఁడు. 60

క. భయభక్తి నఖిలభూవర, యయమనిశముగొలువ రాజసంక్రందనుఁడై
నయుమున ధరఁబాలింపుచు, నయుతొనియుతుండు చేసె నానాధ్వరముల్. 61

క. మానితపతితుండగునయు, తొనియుతునకుఁ బృథువాసతిసయామణియా
భానుమతికి నక్రోధన, భూనాథుండుదయమయ్యె బుధమతులెసఁగక్. 62

క. బంటుతనంబున నాము, క్కుంటగునక్రోధనుండు కదనస్థలిలోఁ
గంటకులఁదునిమి ధర ని, క్కుంటకముగనేలి చేసెఁగ్రతుశతమెలమిక్. 63

క. ధీనిధియక్రోధనభూ, జాని జగద్విదితపుణ్యచరితౌకాళిం
దైనకరందపయందును, మానుగ దేవాపియనుకుమారునిఁగాంచెక్. 64

- నీ. కడిమి దిగ్విజయంబుఁగావించువో నింగుతురుంగులకయంగంధరయననులు
రథికతురంగవారణపదాతులతోడ నెదిరింపనందఱుమదములడఁచి
యెదురెందులేక తుహినమహీఃరనేతుమధోర్విగలసర్వమనుజుపతులు
నిటలతటాగ్రగంఢుటితకరపుటులై చేరి నమస్కృతుల్నేయుచుండ
- తే. రాజ్యమంతయుఁదాసేలి ప్రజు నీతి, మార్గమునఁబ్రోచి దేవాపిమనుజవిభుఁడు
రాజసూయాశ్వమేధాధ్వరములొనర్చి, మణుబదక్షిణలుగను బ్రాప్తాబుకొనఁగె.
- క. ఆదేవాపి విదేహ,త్వాదయితునితనయరైసినమర్యాదాశా
తోదరియందునుగాంచెను, మోదంబున రుచిపడ నెడుముద్దుమూరుకొ.
- క. రుచికమహానరవరహిమ, రుచి సాధువిరోధిసరుల రూఁడఁచి నయ
ప్రచురతను నిఖిలభూవర, నిచయము సేవింప ధారుణీతలమేలెకొ.
- క. నిజభుజదర్పముచే ది,గ్విజయాశ్చిత్రమైననమ విప్రులకిడి పం
కజనాభుఁగూర్చి రుచికమనుజనాథుఁడు యాగములను నూఱునొనర్చెకొ.
- తే. ఆరుచికునకును వ్రాంగిరైనదేవి, యనునధూటీమణికి బుఱ్ఱుడనఁగఁబరఁగు
నందనుఁడు పుట్టెనతఁడెదురెందులేని, కడిమిపెంపునఁబుడమిన్కొక్కుఁడెయేలె.
- చ. సరస్విజగర్భమాతీయనిశంబును త్సంద్ర శ్రుక్మఁదానజా
తరిపుఁడునాఁబ్రజన్గడుముదంబలరారఁగఁబ్రోచి ధర్మత
త్పరలఁజరించి యజ్ఞములఁదామరసోదరుగూర్చి చేసి భూ
సురులకొసంగె బుత్తీనృపసోముఁడు శుద్ధసువర్ణరాసులకొ.
- క. ఆబుత్తీశుఁడు తత్తుకు, కూరిమిసుతయైనజ్వలను గులపాలికగాఁ
గోరి నిరియించి తద్రా, మారత్పింబందుఁగాంచె మతివరనృపతికొ.
- ఉ. మండితఘోరపిరణమండలిఁగిట్టి విషయధారుణీ
మండలనాథకోటిఁబరిమార్చి పరాక్రమరేఖనెన్నరు
ద్రుండనఁబోలునామతివరుండిలొక్కరుఁడేలి వైభవా
ఖండలుఁడై ప్రజన్మనిచె గౌరవమొప్ప దయార్ద్రబుద్ధితోకొ.
- క. మతివరుఁడు చేసెఁగ్రతువుల, శతములనొకటొకటికొసంగె జాంబూనదని
ర్చితరథకరిహయముల విప్రుతతికి దక్షిణలుగాఁగఁ బరమప్రీతికొ.
- క. మతివరనృపతి జగద్వంశిత సుచరితయాసరస్వతీనదియందుకొ
సోమమతిఁగాంచెనుద్రును భూ, పతినినతఁడేలె నిసుధఁ బరహితమలరకొ.

చ. వినయముతో సమస్తస్థితివిమణులగుతలంబు నేర్పుమై
 బనులొనరింప గర్వపరిపాలనకొత్తి జనుల్సొంగ స
 జ్ఞననుతుండై త్రిసుండు సురిసంఘముల్లెను చచ్చి వేడ్కతో
 గనుగొని సచ్చతలంగ ముఖంబులు నూలునుజే పెంబులున్. 75

తే. ఆ త్రిసుండును గాళిందియాకంద, యనంగ బలగుమనేభేంద్రయానగాంచి
 రధకసంతోషగరితాత్పులగుచు నీలం, వసుమహను మహోదారు నఘవిదూరు. 76

మ సకలతోణిలింబునేకధచళచ్చత్రంబుగా గర్వమున్
 బ్రకటంబొచును న్నాపాదములనుకొరాణించి నర్తింప రా
 జమణి ర్తంసులుగొల్పి నీలండును రాగ్యంబెటె గీర్వాయా
 చకమాదేవులు యాగదక్షిణులచే సంతుష్టినింపించునున్. 77

క. కాంతానమణియైన, ధంపరును స. భూపధాత్మీయతి
 త్యంబగుణాన్వితుడగుచు, ప్యంతుడగు నన్నింటె సకలదనసన్నతుండై. 78

క. ఆమప్యంతుడు సకలమ, సాదయితులుగొలుచు రాజ్యమేలచు నెంతే
 మేదినిక నురాగము సం, సాదించె సమస్తాపరిపాలకుడై. 79

క. శరనిధిసేవివ్యం, సరయందలిప్రజలు హర్షభరితులగుచు మా
 కరయందలిదండ్రీ దుష్టం, సాసాగ్లుభులె యనంగ దయతోఁగ్రోచెన్. 80

క. అరులంబొరిగొని తొట్టిన, సింహాన్భుసుగులకొసగి చేసెను నానా
 ధ్వరము. దుష్టంతుడు నిర్భరు నొము పాకలనుచు సంతోషించున్. 81

క. తేజోనిధి దుష్టంతో, స్వీని సుంతులను సరించి కనియెడ
 ద్రాజనిభాననలనక, ప్తాననశేసి మమానచరితు నభిమణున్. 82

సీ శైశవంబును సుభాదస్వసంఘము ను దమియించి కల్యాణాని
 గనుగొని స్వదమనుడభగవ్తుని కేరడి ప్రేమచేబెనుమెదెరిగి
 కడిమిచే శత్రుగర్వంబు వారించి సింహాసనస్థుడై చెంగి ప్రజలు
 సంతతాభ్యుదయంబులెంతేనిదనబెన్నెదానొక్కరుడేలుచుండి

తే. లిగ్గకరజానాస్వప్తిచేసెతార, సంగిణీరములననురక్తబెక్కు
 రాజసూయాశ్వమేధాన్వరములజేసి, బ్రహ్మణుల దక్షిణలదనె భరతవిభుడు.

క. శ్రీ మించంగ భరతమహా, భూమిశుడు కేకయేంద్రస్మత్రి సునందా
 భామను సరించె వారికి, భూమస్యండుదితమయ్యె బుధజననుతుండై. 84

- శా. కోపోద్రేకదయాభరంబున రిపుక్షోణీతిలాధీశులై
 యాపుల్తాపుచు భూజనంబులకు నారూఢోన్మత్తినన్నుదం
 బాపాదింపుచుఁ గీర్తియే ధనముగా నార్జించి భూమన్యుగా
 త్రీసాంబుండియేతెఁ దాఁ గుహినభూభృత్యేతుఁగ్రంథమున్. 85
- క. భూమన్యుఁడు దాశార్హము, హామనుజపతిసుత విజయయనుసతవనన్
 ప్రేమఁగనియెఁ బూర్వసిరి, త్రిమండలనాథనిభచరీత్రు సుహృత్తున్. 86
- సీ. చతురబివేష్టితత్త్వాచక్రమేలుచు సదృశీ విప్రపూజుల నొనర్చి
 ప్రతిదినంబునుజేయు వ్రతిముల ముదితుఁడై పర్వన్యకైఁదేఁటఁబుసిఁడిఁగురియ
 నయ్యర్థమునను శాలాదిసాధనములఁ గాంచనమయములుగాఁగఁజేసి
 ధాత్రీశ్వరోచితాధ్వరములనేకము క్లాపించి సురల వేడ్కలనుదేల్చి
 తే. క్రతువుక్రతువుకుఁ గనకంబు రాజిఁబోసి, భూరిదక్షిణగాఁగను భూసురులకు
 పలసినట్టుగఁ గొనిపోవ పెరువఁబెట్టి, వినుతికల్గె సుహృత్ప్రస్థాభీష్టపరండు. 87
- క. రాకేందుబింబముఖిని, త్వోమప్రియపుత్రయో సునర్ణను సతిఁగాఁ
 జేకొని ప్రేమ సుహృత్తుం, డాకామినినలనఁ గాంచె హస్తీకుమానున్. 88
- సీ. తనసంశజులకును దనకును వరరాజుగానిగాఁ దనవేరఁ దనరఁ బురముఁ
 గావించి నిక్కుంటకంబుగ నుదయాస్తగిరులు మేరగఁగలధరణీయప్స
 రవరమునకుఁజెల్లి రాఁజేసియేలుచు నయహర్గమన భూజనములఁబ్రోచి
 భాగీరథీరభాగంబునం దశ్వమేధాదియాగసమితి సుదక్షి
 తే. జాన్వితంబుగ నొనరించి యమరతతిని, విశ్రులనాబ్రోచి హస్తీభీష్టపరండు
 పూతిచరితి త్రికర్తేశుపుత్రయాయ, సోదవలన నికుంభాఖిలు త్రుంగనియ. 89
- ఉ. ఆలములోన శత్రుల నిజాసిపథంబున మిత్రమల్లనఁ
 డాలజవాశ్వవీరసుధిటప్రకరంబులతోడఁ గాలుపె
 న్బొలికిఁబంచి భూప్రజలఁబ్రోచుచునొప్పె నికుంభధారుణీ
 పాలుఁ డశ్వభూధరణభారవహోజ్జ్వలబాహుదండుఁడై. 90
- ఉ. అచ్చుగ నానికుంభవసుధాధిపచంద్రముఁడేలరాజ్యమం
 దెచ్చటఁజూచినం బరహితేచ్ఛయు నిర్తలపుణ్యవర్తనం
 బొచ్చమొకింతలేనికరుణోజ్జ్వలభావములుల్ల సెల్లఁగా
 నిచ్చలు భూప్రజల్లనిరనింద్యశుభోనితవై భనంబులన్. 91
- తే. బాహ్నివీరమునను నిష్టాగర్భి, చిత్తమున నికుంభండు దక్షిణానంగి

ధారుణీనాయకోచితాధ్వరములెల్ల, పరుసఁగావించి సురల భూసురులఁదనిపె. 92

క. జంభద్విణ్నిభుఁడైనని, కుంభవృషాగ్రణికి సరసగుఱుని నసుదే
వాంభోజముఖికి శౌర్యవి, జృంభుఁ డజామిఘధారుణీశుఁడు పుత్రైక. 93

మ. నతులై కాన్క లాసంగి సంతతము భూనాథోత్తముల్గొల్వఁగాఁ
జతురంభోధిపరీతభూమినసదృక్పార్యుండజామిఘుఁ డం
చితదోర్ధ్వ మెరర్చినేలను బ్రజల్ జేజేయనధర్మమా
ర్జితమై మిక్కిలి నాల్గపాదములచే జెన్నొంది పర్తింపఁగన్. 94

క. హెచ్చుగఁ దనక త్రిమొనన్, నెచ్చినసిరి వెచ్చపెట్టి దితిజారి మదిన్
మెచ్చ నజామిఘుండు వి,యచ్చరులనుదనిపె సత్కృతాధ్వరుఁడుగుచున్. 95

తే. ఆయజామిఘమనజనాయకునకుదయ, మైరి కాసల్య శిక్ష వినాయువనుస
తులవలన నూటయిరువదినలువురు సుతు, లందు సంవరణుండు రాజయ్యె ధరకు. 96

సీ. అనురక్తులై సద్వమనుజేశ్వరులుగొల్వ ధరణి నేకాతపత్రముగనేలై
దహనసమీరణగ్రహచారదోషసంధసములొగ్గయములేపల్లె లేక
పరహితాచరణ భూసురసురారాధనఁ బరమధర్మజ్ఞతఁబ్రజలు మనఁగ
నమరసరి తీరమందు నసిష్ఠుఁడధ్వర్యుఁడుగాఁగ సంవరణుఁడశ్వ
తే. మేఘదశకంబు మతియును మేదినీన, గోచితాధ్వరములఁజేసి ఖేచరులను
ధరణిసురులనుబ్రోచి భాస్కరజయైన, తపశిని పరించి కురుధరాధిపునిఁగనియె. 97

సీ. విద్విఘండునుపేరు వినఁబడుకుండ ధరాచక్ర మేలుచుఁబ్రజలు ధర్మ
మార్గంబుచేఁబ్రోచి మహనీయనిష్ఠ యజ్ఞాలయార్థంబుదానవని దున్ను
మిన్నచో సురలు ప్రసన్నులై పరమిత్తుమననిందు మృతీబొందు ప్రాణికోటి
నాకనివాసంబునందు సుఖంబుండ పరిమిండనిననిచ్చ వారు నిలిచి

తే. తమహవిర్భాగముల సంతసమునఁగొని భు, జింపఁగా నలమిఖములఁజేసి దక్షి
ణుగ మణులెచ్చి సకలవిప్రులనుదనిపి, వినుతకేక్కునుగురుమహావిభుఁడు మిగుల.

క. అనఘుండు కురుభూతి మగ, ధనరపరుసుత సుబలయనుతామరసనిభా
ననవలనఁగ నెఱరిశీ, జ్ఞనపాలు మహాయశోవిశాలు దయాశున్. 99

మ. అనిశంబున్నకలానశీశ్వరులు పాదాక్రంశులై తొల్వ భూ
జనులత్యంతవిభూతిఁజెన్నెసఁగ రాగ్యంఁదేలి సన్తార్గవ
ర్తన రాణించి పరిక్షితుండెపుడు గీర్వాణద్విజవ్రాతమ
త్యనురాగంబుదలిర్పఁజేసె హయమేధాదైనయజ్ఞావళిన్, 100

తే. ఆపరిక్షిన్తహన్యపాలామృతాంశు, నకును బహుదానకుత సంయమకు జనించె
భీమసేనుండు ప్రాలేయధామనంశ, భూషణుండు బాంధవాశ్రితిపోషణుండు. 101

చ. పరన్యపతుల్భయాకులతేబాటి హిమాచలవింధ్యధారుణీ
ధరగుహలన్యసింహప్రమదంబున భూప్రజలొప్పనేలెను
ర్వరదగ భీమసేనన్యపవర్యుండు సంతతసర్వమానవే
శ్వరమకుటాగ్రతన్నరుచిజాలవిరాజితపాదపద్మంజై. 102

క. లోకేశు హరినిగూర్చి య, నేకక్రతువులనొనర్చి యెంతయుఁబుణ్య
శ్లోకుండగుభీమసేనధరాకాంతుండు జాహ్నువీతరంగిణిచంతిక. 103

క. కులయలుచనబాంధవంశవనధిశి భీమసేనజనవరుండు సుధే
ద్రవలనగనియె సకలవిబుధవరసలెతనతయశి సప్తతావుంబ్రదీపుక. 104

చ. హితమతితో సమస్తధరణీశులగొల్వెంబ్రదీపధారుణీ
పతియెదురంగులేనిపటుబాహుబలంబుననేలె రాజ్యమా
తతిముగ ధర్మతత్త్వరతి దామరింపరయ్యె ప్రజల్పహా
న్మతి విలసిల్ల యజ్ఞముల నాకనివాసులఁ దుష్టిజేయుచుక. 105

తే. ఆప్రదీపుండు భీమరాజాత్మజను సునందను వరించి తత్సతియందు ధర్మ
పరుల దేవాపి శంతిను బాష్టికులను, వరతనూజులఁగాంచెను వారిలోన. 106

క. శంతినుండు గర్వితారికృ, తాంతుండు సింహాసనస్థుండై భూజనుల
త్యంతవిభూతినిఁజెలఁగఁగ, నెంతయు నయన్పుత్రినేదనిల సకలంబుక. 107

క. సర్వశుఁగూర్చి ధరఁగల, సర్వధనము ద్విజులకొనఁగి శంతనుండునుదా
నుర్వీశోచితముఖము, బర్వములూనరించెదగ సుపర్వులకెప్పుడుక. 108

సీ. జనకునాదేశంబుచందంబునను జహ్నుతనయను వరియించి తత్త్రిపథగ
యందు భీష్టుండనుందనుఁగాంచె బదంపడి కిడుఁజ్రేమ దాశరాజ
వరతనూధన సత్యవతినినుద్వాహమై కనియె నాయోజనగంధివలఁ
దనయులఁజత్రాంగదవిచిత్రవీర్యునిరువుర వారిలోనిధ్వచరితుఁ
తే. డావిచిత్రవీర్యుండు రాజయ్యె ధరకు, భీష్టుననుమతి సకలపృథ్వీవరేంద్రు
లనిశమునుగతువిన్యస్తహస్తుఁగుచు, గొలువఁబ్రజల్లె సుఖములనలరుచుండ. 109

క. సరసిజదశ నేత్రురమా, వరుఁ గూర్చి విచిత్రవీర్యవసుధాధిపుడ
ధ్వరములు నూలునొనర్చెను, బరశూత్పివమొంది సురలు ప్రణతులూనర్పక. 110

ఆ. అన్యపాటుభార్యలంబీకాంబాలిక, అనువికచజలజనయనలు వ్యాసు

- వరమువలనఁగనిరి వరుసను ధృతరాష్ట్ర, పాండురాజవరుల భవ్యయశుల. 111
- క. వారిరువురలోఁ బాండుధ, రాంమణుఁడొనర్చ భుజపరాక్రమశేఖణ
మిరిధరఁగలుగుసకలము, హిరాజులనెల్లనన్నకరిగాపులుగాణ్. 112
- తే. దానజపహాసవదేవసంతర్పణముల, మగఁటిమినినీతిబాధల మట్టుపెట్టి
శేదసాదలవిన్నవంబాదరించి, ప్రజలఁబాలించె నయమునఁబాండున్యతీ. 113
- క. ఎక్కువకడిమిని నాలుగు, దిక్కులఁగలనృపుల గెలిచి తెచ్చినధనమిం
పెక్కినమది దక్షిణం, పుక్కిననిడి చేసెఁ బాండుఁడధ్వరశతముల్. 114
- తే. రాజులసర్ధనుఁడు పాండురాజు మంతి, పునఁ ధర్మభీమార్జునులను మాది
యందు నకులుండు సహదేవుఁడనఁగనమని, ఎరులవరమున సుతుల నేపురనుగనియె. 115
- క. వారలలోనర్జునుఁడు ధ, రాంమణుల నెల్లఁ బలుమంక్రమునునఁదాఁ
బోరులను గెలిచి తద్దన, మామూఁగిఁగొని ధనంసయాభ్య నహిం చేణ్. 116
- సీ. అనిమిషాఁపు తేల్చి హ్యవాహనునకు ఖాంపెంబం బొహుతిగాఁగనొసఁగి
జగదంబు నునిఁగోరి చనుదేరఁబందికై సెనఁగి ముక్కుంటికిఁబ్రయమొనర్చి
జంభార ప్రార్థింపఁడని కాకయాదిదిత్తులఁడనిమి దేవతలఁద్రోచి
గోగఁంబు మరల్చి కుంభజప్రముఖులతలపాగుడుగ నుత్తరకునిచ్చి
- తే. చండగాంక్షివనిర్తుక్తిసామకముగా, గురుబలంబెల్లఁ బఠిమార్చి ధరకు రాజు
గా యుధిష్ఠిరుఁడేసి వేష్మలనుదేల, నర్జునుండర్జునయశోధనార్జునుండు 117
- చ. సునతురంగరక్షణకుఁజాలి నసుంసరఁజుట్టి పచ్చవో
బవరమొనర్చి భూనరులఁబల్లవర గెల్చి హయంబుఁడచ్చి వై
భవమునఁదత్కృతిత్రయముఁ బాండుసుతాగ్రజుఁడేయఁడేసి దా
నవరిపుతోడ ఘోషుఁడొనర్చి ననారతసఖ్యమున్దగ్గ. 118
- క. వనధినిభీరుఁడు సజ్జన, వినుతిచరితుఁ డమరనిభుండు విజయుండు మోదం
బునను సుధిగ్రహనఁగాం, గనునభిమన్యుని విసంవిజితశత్రుమున్యణ్. 119
- క. ఆయుధిమన్యుఁడు రాపా, ద్యాయుధవిద్యాప్రవీణుఁడప్రతిహతశ
ర్యాయతిగుజుఁడార్యజనవి, ధేయుఁడనును జనులు సన్ముతింపఁగఁడనణ్. 120
- సీ. కృప గురు గురుసుతి కృతనిర్త బాహ్నిక కర్ణ సామ శల్య కారవేంద్ర
భీష్మప్రభృతియోధబృందంబుతోఁబోరి వరచిత్రదృశలాఘవములు మెఱయ
శరములఁబఱపి జగ్గరితశరీరులఁగావించి రథరథ్యకారుకముఖ
సాధనంబులఁద్రుంచి జముకొల్పినకు బృహద్బలఁడాదిగాఁగ రాజులనుబనిచి

- తే. ధర్మనందనుమదికి మోదంబు మిగుల, బ్రథనమొనరించి బాహుసంరంభమునను
వాసుదేవార్జునులకెనవచ్చుననుచు, సమరులెన్నంగనభిమన్యుడౌర మిగుల. 121
- క. గురుతనయునిశరవేదన, హరికరుణనుదొలంగనుదయమయ్యెఁ బరిక్షి
ద్వరుడభిమన్యువునకును, త్తరకును సద్బుధజనప్రతీతినుతులెసంగె. 122
- తే. చక్రగిరభక్తిబ్రహ్మదసాటియనంగె, దగుపరిక్షిన్పుపాటుఁడు ధరణి నేటిఁ
జతురుదధివేష్టితాపనిచక్రమందుఁ, గలుగున్యపుల్లెదనకరిగావులుగను. 123
- సీ. విక్రమంబునను దిగ్విజయంబుఁజేయుచో నుర్వియు ధర్మంబునిక్కయెడను
గోవుసాకృతులఁగైకొనియున్నరాజుఁడొహద్రూపంబుఁగలిపిపించి
వచ్చి వానినిదన్నఁగ్రచ్చఱంగని హేలవ్రేయఁబూనిన వాఁడు నెఱచి మ్రొక్కి
శరణన్నఁబ్రోచి రసాధర్మజేవితలను మధురో మ్మలననునయించి
- * తే. స్రీప్రగర్భదేవునకుఁ పరిక్షితుండు, తనకగ్గనంబులైనట్టివినుకొనఁచ
ఘనదయానూనానాములన నెడుమూడు, పాదముఁ నిచ్చి నాలుగుపాదముఁ ను
నడవఁగాఁజేసి వేడుకఁబడమిక్కొసఁగె. 124
- సీ. అమరసరిత్తలమండుఁగ్గపాచార్య నాచార్యఁగాఁగొని హరినిఁగూర్చి
నముచినాదనుఁడాదినాకసంనాసులు మదముతో వచ్చి కట్టెదట నిలిచి
తమతమయజ్ఞభాగములందుకొనుచుండ భూరిదక్షిణలచే భూసురులను
దనువుచు నశ్వమేధాత్రియంబొనరించి మఱియు రాజోచితభుముల్లె
- తే. జేసి కడుఁబ్రెనునాపరిక్షితుఁడును పై, రునితనూభవయపుమాద్రీయనుపధూటి
యందుఁగాంచను జనమేజయశ్రుతనేన, భీమనేనోగ్రనేను బిరుదుమగల. 125
- క. ఆజనపాలురలో నన, వే జయంజేంద్రుఁ డభిలమేదినికల్లె
రాజై యొనర్చి జనకుని, యోజనలినడఁచి ధర్మమున్నతిఁజెందె. 126
- సీ. తత్తుమపయినల్లి చక్షుస్సోపగర్వరమునుజేయునింద్రునిఁగనియలండు
శరణుఁజొచ్చుట విని గంభారిసేదఁబొవి తత్తుమ (1) వ్యూహాక్షణమున
నంబరపిధిని నాయాహి గా నిల్చి యస్త్రకుండలంబున స్వస్తిపూర్వ
కంబుగా దీవించి క్రతువు మాన్వను మాని హరిఁగూర్చి జనమేజయంబునీకుఁ
- తే. డనిమిఁప్రాతమరుడెంచియధ్వరోత్స, నంబునన్నాళ్ళు నిలిచి నెయ్యంబుతోన
తమహవింభిగముఁగొననమరతిటిని, చెంత మాడశ్వమేధముల్సె వేడ్క. 127

- క. దినదినమును వైశంపా, యనుచే వ్యాసప్రణీతమాభారతమున్
 . వనశోదరశివచర్యలు, జనమేజయుఁడాలకించి సర్వముఁదెలియన్. 128
- క. వనజాహితకులమణియగు, జనమేజయమునుజవరవృక్షభుండు వపుప్తిం
 దును శంఖశతానీకుల, ననఘునిరువురనుగనియె నతిమోదమునన్. 129
- తే. ఆకుమారులలో శతానీకనృపత్రి, యాజ్ఞపల్కునిశిష్యుడై యతఁడుసెప్ప
 సాంగములుగాఁగ వేదముల్పుదివి కృపుని, వలనదివ్యాస్త్రశస్త్రలాభంబుబడసె.
- ఉ. పోక పెనంగుశాస్త్రపులపోడిమియెల్లనడంచు యాశతా
 నీకుండు బాహుపీతి ధరణీభరమెల్ల వహించి సద్దనా
 నీకముఁబ్రోచి దుష్టజననిగ్రహమున్దగఁజేసి యాజ్ఞముల్
 ప్రాకటలీలఁజేయుచు సుపర్వులకామెఁతఁజేయునెప్పుడున్. 131
- క. ప్రాకటయశుఁడైనశతా, నీకునకు విదేహధారుణీధిపసుతకున్
 శ్రీకరమూర్తి సహస్రా, నీకుండు జన్మించె విబుధనికరమువొగిడన్. 132
- శా. శ్రీనారాయణభక్తుఁడున్నతజయశ్రీమంతుఁడౌనాసహ
 స్రానీకుండొకరుండెయేలెను మహాసర్వంసహచక్రమున్
 భూనాథోత్తములెల్లఁగొల్వఁబ్రజలున్ భూత్యాయురారోగ్యస
 ద్దానోత్సాహులునై సుఖింప మిగుల్ ధర్మంబు నెరిల్లన్. 133
- క. శ్రీకాంతుఁగూర్చి మఖముల, నేకంబులుసేసె విప్రుల్లెడనియ న
 స్తోకధనమిడి సహస్రా, నీకనృపతి సురతరంగిణీప్రాంతమునన్. 134
- సీ. ఆసహస్రానీకుఁ డశ్వమేధిజాఁగ నె నతఁడుర్విఁబాలించె హితుఁడెకాని
 యహితుఁడౌభూషితనరినలేకుండు లేమి భూజనులగు లేమిఁజెంద
 ద్రవ్యసంపన్నుతి ధనదుతోనెనయ్యి పరమేశభక్తితత్పరతఁజెలగి
 క్రతువులఁజేసి దేవతలత్పప్తియొనర్చి పరకీర్తిదిక్కులఁబరఁగఁజేసి
- తే. యాదినృపచర్య నిర్మించి యార్యవరులు, పొగడనవిశనకృష్ణాఖ్యపుత్రుఁగాంచె
 నాతఁడెదురెందులేనిసాహసముకడిమి, బుడిమి నేలెను ధర్మవిస్ఫురణ మెఱసి. 135
- క. అవిశనకృష్ణధరిశ్రీ, ధివుడెచ్యుతుఁగూర్చి యాగతతులొనరించెన్
 దివిజులు పూర్వనృపాలర, సవనంబులకెనయటంచు సన్నుతి నేయన్. 136
- క. ఆయవిశనకృష్ణత్వై, నాయకునకుఁజక్రఁడనెడినరపతిగలిగెన్
 . ధీయుతుఁడెత్తిఁడిలవేటము, న్యాయంబునఁబ్రజులఁబ్రోచి యహితులనడఁచెన్.
- క. ఆచక్రనృపతి చెండప, యాచక్రధరుండు నడుజావళీనటం

చాచక్రవారీపరిపూతి, భూచక్రజనముచేతఁ బొగడంబడియెన్. 138

క. ఫణితల్పంగూర్చి నిర్మల, మణులంబుజగర్భవంశమణులకుఁగడు ద
క్షిణానాసఁగఁచుఁ జక్రస్పృహ, గ్రణి చేసె మఖంబుబొప్పఁగనియెన్నేడ్పున్.

క. ఆపసుధేశబిడౌజుఁడు, భూపలయం బాదిరాజపుంగవచరితం
బై వెలయనేలె ధర్మ, ప్రాప్త్యాము మెఱసి బాహుబలగర్వమునన్. 140

ఉ. అండజరాజతల్ప నలినాక్షు రమావరుఁగూర్చి యాగముల్
చండవిరోధిరాజమదసామజయూధప్య కేంద్రమూర్తిస
త్త్వంజొనరించె దక్షిణః భూసురకోటులందన్ని వేడ్కనా
ఖండలముఖ్యనిర్దగనికాయమునొంగ మహావిభూతిలోన్. 141

క. వానికిఁ జిత్రరథుండను, భూనాగుండుద్భవించె భూమి సకలమున్
దానొకరుఁడేలె ధర్మ, నూనముగా జనులకెల్ల సత్సవమొదవన్. 142

సీ. ఆచిత్రరథధరాభ్యుత్థుండు బహుభుండనుతనూభవుఁగాంచె నానృపాల
కావతంసము సంభ్రాంత్యరయ్లు మహాసుకృతియై పొల్చి ననుమతి దనర
రాజ్యమేలుచు నినిరాపతిప్రేరిగాఁ గ్రతువులొనర్చుచు వితతికీర్తి
నిమ్మలఁబరఁగించి దేవేంద్రసన్నిభుడైయొప్పి స్పృష్టిమదాహ్వాయుండు

తే. నై నప్రియనందమనిఁగాంచె నాతఁడుర్వి, పాలనముఁజేసె ధర్మతత్పరత మెఱసి
బాహుబలగర్వమున రిపూత్సాహమడచి, చేసె గ్రతువుల పెక్కు దక్షిణానంగి.

ఉ. మానుగ స్పృష్టిమత్సుగుణమండనుఁడుంగ నె నిర్భతద్విష
తేనుని సత్వసంఘని సుషేణుని నాతఁడొకాతిశత్రుఁడై
దానపర్శ్యతాధ్వరులుదారులనై జనులల్లస్థిలం
భోనిధివేష్టితంబయినభూలంఘేలియొనన్ జన్మముల్. 144

తే. ఆసుషేణుఁడు సునిధిధరాధిపేంద్రుఁ, గాంచెనతఁడుర్వి గలకలికల్లఁపంబు
గాఁగఁబాలించి రిపులను గర్వమడచి, ముగహరునిఁగూర్చి చేసె నధ్వరశతంబు.

క. ఆసునిభునకు నృపతుండు, వాసునిభమూర్తిగలిగి వరధర్మగుణో
ద్భాసియై బాహుబలమునఁ, దా సర్వధరిత్రినేలె దళితాహితుఁడై. 146

తే. ఆనృపతుండునృపాలకుఁ డాగమోక్త, దక్షిణానంగి రాజోచితంబులైన
యాగములఁజేసె హరిఁగూర్చియమృతేశ, త్రికుండునుగాంచె రిపుదవానలుని నలుని

స. అహితవ్రాతము పోరునొలఁగె భృత్యామాత్యపుత్రాంగనా
సహితంబై చని వింధ్యగహ్వరములన్ సహ్యాచలాగ్రంబులన్

మహికాహార్యమునందు డాంగి ప్రజకల్పిన్యైర్ల ధర్మంబునన్
మహికాబాలించె నలుండు దండవనలక్ష్యానాయకుండు యనన్.

148

మ. పరమాత్ముండగుచక్రీగూర్చి నాభూపాలుండు చేసె న్యయా
తిరఘూత్తంసులమాడ్కి బెక్కుమఘముల్లిన్యప్రసంతీస్థలిం
బిరపుణ్యండు పరిష్కలుండు జనియించె దన్తహిగానికన్
ధరణీచక్రమునాపరిష్కలనసృపాస్యత్తుండు దాసేలుచున్.

149

ఉ. గర్వితవైరిపిరన్యపఘండునుండై పరకీర్తి దిక్కులన్
బర్వంగ నర్థధర్మపరిపాలనగల్గి కృతాధ్వరంబునన్
స్వనిలింపకోటాలకు సంతతమున్నుమదంబానర్చుచుం
బూర్వనరేంద్రచక్రకెనబోలుచునొప్పె బరిష్కలుండెచున్.

150

తే. ఆపరిష్కలననాయకాధిపనకు, గలిగె మేధావియనుమహికాంకుండలండు
కడిమిపెంపున నిక్కుంటకముగ వసుధ, ధర్మముననేలి క్రతువుండనిపె సురల.

క. ఆమేధావికి సునయ, త్నామండలపతి జనించె శౌర్యస్ఫురణన్
దా మహినేలను శ్రీగఘ, రామునిచందమునబ్రజలు ప్రణాతులొనర్పన్.

152

క. అతనికి నృపంజయుండను, సుతుండగలిగెనాఘుండుఁ షోణీతలమం
చితధర్మస్థితి నేలుచు, క్రతువునొనరించె దూర్వంగనియెంబ్రీతిన్.

153

నీ ఆదూర్వండుర్వి నేకాపత్రంబుగ ధర్మంబుతోనేలి దానవాంతి
కునిగూర్చి జన్మంబుగానరించె నష్టాణ్యతమునకు జన్మించె నిమిసృపాలుం
డలండు భూమిశూనాహవంబున గెల్చి వాఱలు భయభక్తిజేరి కొలువ
వసుధాబాలింపుచునదృశవై భవంబులనర్వరములననిమిసృపంబు

తే. దనివినొందించెంగనె బృహద్రఘనతండు, ధరణికధిపతియై ప్రజనరయికలను
నగసి రక్షించి చేసెను హరినిగూర్చి, యాగశతమునగనె సుదాసాఖ్యసుతుని.

శ్రీ ఆసుదాసనరవిరాగ్రణి ముదమునగనియె శతానీకమనుజవిభుని
నతండు దుర్దమనగరాధీశుఁగాంచె నమనవేశునకు విహీనకరుండు
పుట్టెను దద్రాజపుంగవునకు దండపాణిగల్గెను దండపాణికుదయ
మయ్యెను నిమియమ్మహారాజునకు తేముఁడాతేమనృపతికి ననఘమూర్తి

తే. యాబృహత్కృత్రుఁ డాతనియనుఁగుండమ్మఁ
డగుబృహద్రఘం డాభూతలాధిపునకుం
బాడమెను బురంజయుండనుభూవరుండు
వానికిదయించె శిశునాగనర్ధనుండు.

155

తే. చానికినిబుట్టై శృంగుఁడావసుతుతీకు, పేర శృంగాఖ్యకులముర్విఁబెంపుఁగనియెఁ
గనియెనారాజచంద్రుండు కాకనర్దు, నతిఁడుగాంచెను డేమివర్చి నెడిసుతుని. 156

సీ. ఆతేమవర్చకు సుతే త్రుఁడుదయించె నతనికి విధిసారుఁడ నెడుసుతుఁడు
జనియించె నావిధిసారునకును బర్చకుఁడు పుట్టై మఱి బర్చకునకు వాజ
నేయుఁడాధారుణీనేతకు నందివర్ధనుఁడటినందివర్ధనుఁడుగాంచెఁ
బ్రీతి మహానందినాతండుగ నె శిశునాగపారి వుని నానరవరునకుఁ

తే. గలిగె సుజ్యుఁడు సుజ్యభూకాంతునకును, వసువు వసునకు భద్రకవసుమతీకుఁ
డమ్మహాత్మునకునుబులించాభిధానుఁ, డామహారాజునకు ఘోషుఁడనఁగ సుతుఁడు.

వ. కలిగెనాఘోషునకు ద్విపిమిత్రుండు, ఆరాజచంద్రునకు భగవంతుండు, ఆమహీ
పాలాగ్రణికి దేవభూమి, ఆభూగ్ధస్తణికి భూమిత్రుండు, ఆనృపకంఠీరవునకు
నారాయణుండు, ఆసతతదానీల్సేవునకు సుశర్మకృష్ణులు, ఆయశోధనులందుఁగృ
ష్ణునకు శ్రీశాంతతనుండు, ఆబంధుమందానునకుఁ వార్ణమాసుండు, ఆమహావీరు
నకు లంబోదరుండు, ఆప్రతాపమార్తాండునకు బలికుండు, ఆవైరిసంహారునకు
మేఘుండు, ఆభోగదేవేంద్రునకు స్వాతి, ఆసుగుణాభిరామునకు నంజమానుండు,
ఆచందవిక్రమునకు నరిప్పకర్తుండు, ఆఘణ్యమూర్తికి హలేయుండు, ఆహూరాగ్రి
ణికిఁ దిలకుండు, ఆశ్రేతజనాధిపానకుఁ బుత్రోరుండు, ఆభర్తాత్తునకు సునం
దుండు, ఆసుమతికి నృపుండు, ఆనీతిారునకుఁ బటసుండు, ఆయఖండలక్ష్మీప్రసన్ను
నకు వివసాతి, ఆసతతకృతార్థవోత్సాహునకు నరిదమనుండు, ఆమేరుధీరునకు
గోమతి, ఆహరిహరభక్తునకుఁ బురిముండు, ఆకలఘవిదారునికి శ్వేతుండు, ఆయన
ఘునికి వేతాసితుండు, ఆయతిరథశ్రేష్ఠునకు స్కందుండు, ఆమహారస్కునకు
యజ్ఞశాంతుండు, ఆభూభుజునకు విజయుండు, ఆపయోధిగంధీరునకుఁ జంద్రబీ
జుండు, ఆచంద్రవత్సీయదర్శనునకు మనువు, ఆమనుమార్దవరితునకు నందుండు,
ఆనందనందన పదారవింద సేవాస్థునకు భూతనంది, ఆచిత్తజనమానాకారునకు
నంది, ఆరాజపరమేశ్వరునకు శిశునంది యశోనందియన నిరువురు జనియించిరి.
ఆసింహపరాక్రము లిరువురకుఁ బదునలుగురు సుతులుదయించి వారలు బాహ్లిక
దేశాధీకులైన, వారితోఁబుత్రమిత్రుండు దుర్జిత్రుండుననురాజ లిరువురకేకస్థులై
కయ్యంబునంబాదివిన నాపదునలుగురోపినంతపెనంగి యొక్కకాలంబునం బాహ్లి
కదేశంబు విడిచి యేడ్దురు కోసదేశాధిపతులైరి. మఱియు నేడ్దురునాంద్రదేశాధీ
శ్వరులైరి. అందు నందత్వైపాలవర్ధుండు దనపేర నందపురంబనుపురంబుఁ గావించి
యదిదనకు రాజధానిగా నసదృశపరాక్రమంబున సేతుగోదావరీపర్యంతమహిమం

డలంబునకంటకంబుఁగావించి యదిదనకునేలుబడిగాఁ బ్రతిదినవిరచితమోడశమహా
దానపరతంత్రుండై ప్రతాపనిర్జితాశేషభూపాలుండై ప్రవర్ధమానయశగికర్నూర
పూరితాజాండకరండుండై సకలవిద్యావిశారదుండై పరఁగుచుండి. 158

తే. ఆహారహము యోగపాదుకామహిమచే ను, రాపగను స్నానమొనరించియరుగుదెంచు
చున్నచో వేడుకొని సతియొక్కనాఁడు, వెంటనంటిన నందభూవిభుఁడుసనియె.

క. సతితోనిటునలె నంద, ఊతిపాలుఁడుగాకికేగి చేసెను స్నానం
బతిప రజస్వలయైనను, గతి మునుపటివలెనుబాడుకల లేకున్నె. 160

క. చింతించి నందుఁడటఁదన, చెంతనుగలపంచశతము ఊతిసురులకునే
కాంతమునఁబెలిపెఁ దనవృత్తాంతము వారందు కాత్తనలరుచుఁబతితో. 161

క. మంచిదిగాకననీశ్వర, పంచాస్యా భూమిసురులస్థాన వృథగా
వించునె నీవేలేడుపుర, మంచితగతి మాకొసంగుమననిత్తుననె. 162

క. వారందుకునొడఁబడియా, భూరముఖునినారితోన పురిఁదొంటిగతి
జేరఁదమమహిమఁజేసిరి, యారాజీవోద్భవాన్వయానలియంత. 163

క. చనుదెంచి నందమహిపతి, తనపురమాద్విజాలకొసఁగి తానొండు పురం
బున నిలిచియేలె ధారుణి, జనసన్నతులెసఁగ సకలసౌఖ్యోన్నతుండై. 164

వ. ఆనందమహిమండలేశ్వరునకుఁ దొమ్మిదవవాఁడై చళుక్యభూపాలుం డుదయించె
నతండు సహస్రబాహుబలె విదళితాహితచతురంగబలాలంకృతరణరంగవిజయర
మాకరగ్రహణోత్సాహుండును, సహస్రఫణాధరుబలె సర్వసర్వంసహభారభరణం
డును, సహస్రకిరణబలె నిఖిలదిక్పాశితితేజుండును, సహస్రలోచనుబలె భువ
నవృత్తాంతాలోకనతత్పరుండునునై, శరణాగతరక్షణమొనర్చుచు సంతంబును
మఖంబులఁజేయించుచు ధర్మమార్గంబున ధరణిఁబాలించె. 165

తే. ఆచళుక్యనంశజాలయినట్టిస్థపతు, లవనిఁబెక్కిండు పాలించిరంతనాకు
లాంబునిధిశశియాబిజ్జశాఖ్యసృపతి, పుట్టి ధరనేలె వైరుల మట్టుఁబెట్టి. 166

సీ. క్షౌభరణంబగుకల్యాణపురమేలి కల్యాణబిజ్జశాఖ్యను వహించి
దుష్టనిగ్రహమును శిష్టరక్షణమును బూనికావించుచు భూజనముల
నయమాత్మమునఁబ్రోచి నాల్గపాదముల ధర్మము పరిక్షితురీతి మహిని మెలఁగఁ
జేసి దీనార్థుల శ్రీదులఁగావించి ఘనమగుకీర్తి నల్లదల నించి

తే. యసదృశపరాక్రమక్రీడనరీతియిల్లి, భరతకురునృగనలధరాపరులఁబోలి
విరరణాదిగుణాలిచే వినుతికెక్కి, వెలసెఁగల్యాణబిజ్జశ విభుఁడు మిగుల, 167

విరుదగద్యము.

జయజయ, స్వస్తి, సమదగజ పంచమహాశబ్ద, మహామండలేశ్వర, కల్యాణపుర
వరాధీశ్వర, ఆత్రేయసగోత్ర, త్రిత్రియాచారకులపవిత్ర, చాళుక్యనారాయణ,
చాళుక్యచక్రవర్తి, మండలీకరధరణీవరాహ, వెంగత్రిభువనీమల్ల, పాయకాభుణు
పయిలేజ్జాబూరుబాల్లితే జొల్లియా, సాములామణివిలె మణివియా, సాములా
జక్కిడివరాజాయతెక్కిడ్డిలు మన్నియా, సాములాతాకు ఉత్సాయి బాహు అల
వీతోమన్నియా, సాములాజాళు కాళుపడుకాయితే మన్నియా, సాములాయ
బాలుతలెసలితే మన్నియా, సాములాబయిత్సానైత్సానివిసాపాణివీతే మన్ని
యా, సాములాకాలేభిడిపాడ్రిపాతుకాయితే మన్నియా, సాములాభర్త
రూదిగు డాకుంజకాశాఫూరాసాశాబాహుతువర్మమన్నియా, సాములాసామెరు
దావతే సప్తసాళు తేభాగియాతే ముత్తియోసరితే మన్నియా, సాములాహాడు
ఉరగలాశి ఉపరిదేఖతేమన్నియా, సాభర్తారు, శ్రీరాజ, రాజపరమేశ్వర, శ్రీ
రాజరాజేశ్వరదిస్యశ్రీపాదపద్మరాధకాది మహావిరుదాపదానోజ్జ్వల, కల్యాణవిజ్ఞ
శేశ్వర, విజయీభవ, దిగ్విజయీభవ. 168

తే. అని పాగడ్డకు నెక్కెగళ్యాణవిజ్ఞ, శక్తితీకుండారాజలలామునకును

మనుమండై నట్టి వీరహోమ్మలిరాయ, డవనిఁ బాలించె సకలజనాళి మెచ్చ. 169

క. కలనైనలజడనియెడి, పలుకాభూవరుండు జనులు పలుకకయుండె

విలుకోవునఁగావించెను, బలశౌర్యములఖిలనృపులు ప్రబుధియొనర్పె. 170

ప. ఆవీరహోమ్మలిరాయమహిపాలుండొక్కనాఁడు నూలువేలరథంబులు లక్షయేనుం
గులన్నిగుఱ్ఱంబులు శతసహస్రాయుతపదాతివర్గంబునుగొలిచిరా, జయదుందభిస్వన
ప్రకుపితచలకందరకంఠీరవుండై, సర్వాలంకృతాభిరామం బై సకలసంపదలకునికి
పట్టె పరమభాగవతజనాక్షిర్ణంబై పరాభేద్యంబై వీరనారాయణదేవనివాసంబై యొ
ష్ఠగంగాపురాఖ్యకుఁ బ్రతిపామంబుగల మాయాపురింబునకురుగుదెంచి, పౌరులెదు
రుకొన రాజగృహంబుంబ్రవేశించియుచితకణీయంబులొనరించియారాత్రిసుఖ
నిద్రఁజెంది, మఱునాఁడరుణోదయంబున స్నానసంధ్యాద్యనుష్ఠానంబులొనర్చి,
మున్ను తనచేఁబ్రతిష్ఠచేయఁబడినచెన్నకేశవస్వామిదేవాలయంబునకరియద్దేవునకు
సద్భక్తిమరంబుననున్నఁదకమఁబలు చ్యుతిగాఁ గరయుగంబునఁ గర్ణయుగశంబు
మూసికొని ప్రవరానియతసగోత్రనామసహితసాష్టాంగనమస్కారంబులాచరించి,
తత్ప్రసాదంబు మాళినిడి యహర్నత్రాదారభ్య సాయంసమయావధి దేవాలయంబు

ప్రదక్షిణంబుఁ గావించునని విద్యజ్ఞసమక్షంబున సంకల్పంబుఁగావించి, చెన్న
కఠస్వామివద్ద శ్రీపాదస్మరణంబులు నిండుఁడెందఁబనునరవిందమగ్నంబునంబొందు
పజీచి, హందమందగమనమున శ్రీహరిఁవాస్త్రనామంబులుచర్చించుచుఁబెద్దలగుబ్రా
హ్మణులునెట్లు రాఁదన్నగ్రంథమునఁదనుకొంటున్న ప్రదక్షిణంబొనరించు నెడఁ
బ్రదక్షిణ ప్రదక్షిణంబునను గరుడ స్తంభంబునకుఁబోయి నుడురంట సాష్టాంగదం
డప్రణామంబొనర్చుచుఁ దత్క్షణంబుడుగక ప్రదక్షిణసమస్కారంబు నేయుచు,
సాయంకా సమయంబునం బ్రదక్షిణంబొనర్చి గరుడ స్తంభంబుచేరి నిలిచి
బ్రాహ్మణసంఘము లిరుండుఁడొలంగి సాష్టాంగదండసమస్కారం బొనర్చుచు
నచ్చో శంఖచక్రము ద్రిప్తసాహిత్యం సంఘస్థానంబు ట్టితెలియచక్రలాంఛిత భుజ
యుగళుండైన నిరీక్షించి విద్యజ్ఞనంబులు పోయి నింగవులు మంత్రసామంతిపరి
వారనికరించును విద్యయందలి యితనిచరిత్రంబు దన్యందని నెలవడఁగులంగొని
యాడిరంత నామెహోష్టాశీరాయమహామండలాఖండంబునందు నిజపురంబునకరుగు
వెంచి వీరనారాయణునిచే చెఱఁకొంఁగి మహాలక్ష్మీ నానుసంప్రాప్తి సకలసామ్రాజ్య
విశేషభోగంబులుం బరిమభాగవలంకనసఖిత్వంబు నుంకిల్ల పెద్దకలంబు ధాత్రిఁ
బాలించుచుండె.

171

171

తే. ఆమహంబునను సుతులై నతొక, పిన్నమమహర్షి నెఱుఁడు పృథవి నేలె
రంతొపొహయన నున్ననగపూరు, సుతొకజింఁగునురుమహి నెరుఁదొకటి. 172

172

3. ఆతాతలన్నస్థానముల, తాతలభుజవిక్రముల నహింసతో
వ్రాతముల నెట్లనిధన వి, భాగ్యముగదగ్గ నమొనంగి ప్రభువులజ్ఞానము. 173

173

బిరుద గర్వము.

స్వప్తి, సమస్తసద్గణాధిరామ, రామరాజాన్వయాభ్యసోమ, నిస్తుతౌదామృతరా
కృతీమృతానందవ, ప్రిథ్విమాలాధిపందవ, సమస్తసూచానెలుమరాచనా
యకరాజస్తామలా, నాగనైరాగిసమస్తసోమమతీమృతీవీరాజిలెవరా,
శరణాగరిపంద, మనస్వలబిరుద, మహామల్లాలాగితికైకానన, ప్రసవాకానన,
పీఠహోమాధిరామరమాజ, తాలపన్నరాజ, బయ, విజయభవ. 174

174

వ. అనియారాజేంద్రుండు ఎండజనసందితులకు. 175

175

ఆ. తాతపిన్ననృపసుధాధామవర్కీర్తి, చంద్రికాభిరామసరణియమరు.

గాశి సేతుమధ్యకటకపనీపక, జనచకోరములకు సమదముగ.

176

4. తాతపిన్నరాట్టప్రతాపంబు మిక్కిలి నిండి పర్వతములజాండములఁ

విజయజలజనయన వేడ్క-చేక్షైకొన్న, కుంకుమంపుబరణికోమరునమరి. 177

చ. అతినికి సోమదేవనసుధాధిబండుద్ధనమంపి నిర్జితా
హితుడయి తాల్చి భూధరమహానపరాక్రమశోభనన్నంగా
క్షీతిధరజామనోహరునికింబ్రోయకాచును నీతిచే ల్పాచా
స్వతిసరిబోలి ధర్మమునఁబొందునుతాగ్రజాజ్ఞడుకోడెయై. 178

క. సకలజనంబులు సిరులం, హాకటనునచ్చికిములేకనుండఁదెనుచుచుం
బ్రకటముగ ధనము విస్మయితికినిడి సననములు సోమదేవుఁడొనర్చెన్. 179

సీ. బలవంతుడగునడబొలనాయపనిని నామఁడొగుల్లువీరనేని
కౌద్రసోన్నిద్రు రుద్రపాధిపు మహాశౌర్య గౌరాగడ్డ సాహసాంబు
గంగినాయపని సంగ్రామరంగంబున నింగింబు మత్తిమతంగములఁ
బట్టుపైవడిబెట్టి చుట్టలొత్తించి కిన్న-మనసహలండున్న గంగినేని
తే కొండప్రాద్ధావరసేమనుద్దండపుత్తె, గింబములఁబొలె తోరంగాగెగట్టి
వినుతికక్కెను సకలభూజనులచే, సోమదేవన్యశాలనుత్రాముఁడలమి. 180

సీ కదనరంగంబునఁ గిరతురంగమవీరవితితతోబలునూలు విలుగఁదోలి
యమితోగ్రశౌర్య మహామునుబట్టి నేరేరుండెట్టెదనుగుమారునకది
గాక ధనతాదకమలంబు నురురంట దండంబుఁదెట్టెదఁదన్నుఁగాచి
విడుపుమన్నునుగాచి విడిచియిరుంతును పట్టికలంబునశ్వములవాని
తే. చేరినిప్పించి కలఁదన్నుఁబ్రీతిఁగాచు, బిరుగు తగునతనికెయని ధరణితులు
సన్నులంబుఁగ నాదిరాజన్యచర్యఁ, దేబరలె నొచురెవఁధాక్రినిరుండు. 181

సీ. దండెత్తి చని మహోద్దండపుత్తని గంగినేనికొండవలీలగానుగట్టి
కందనవోలునుగలవకోలునుగోటరామాటనెటువంటిరాజున
సాధంబునిమొసలిమడుగు మహాయాగిరినగియు సాతానికోలు
వరుసతో సాధంబు సచువాన్మంబునఁదెట్టెన్ సచితులఁద్రోసి
తే. ధరమఁదొడవని వినుతింబదగినయట్టి, యారవీటిపురాధ్యక్షుడగుచుదాత
పిన్నన్యపసోమదేవుండయెన్నదగియె, నఖిలసత్కు-విసురభూజమనుచు నెప్పుడు 182

బిరుదగద్యము.

జయజయ, నిఖిలమహాభాగనరముఖ్యవిఖ్యాతకీర్తి, ఏకదినసముటికైకధాటిహారా
హృత్కోటరామారు సాతానికోట కందనవోలు యాతగిరి కలువకొల్లు మొసలి
మడుగు గంగినేనికొండాభిధానప్రదుర్గప్రవర్తి సుదుర్గ జులదుర్గి గిరిదుర్గ వనదుర్గ

చారాశిదుర్గ విఫాళ, సముద్భుష్యమాణవిరుదాపదాన హాళహళికాకర్ణనపులకితక
హాల, నాకులపాటిముడుగంట్యా నెగొందికుంతిసరవిజయలక్ష్మీసమక్షీకరణలక్షిత,
నాకులపాటివీరక్షేత్రభారతీమల్ల ముడుగంటివీరక్షేత్రభారతీమల్ల ఆనెగొందివీర
క్షేత్రభారతీమల్ల కుంతివీరక్షేత్రభారతీమల్ల వీరక్షేత్ర భారతీమల్ల బిరుదభరితాను
భావ, స్వభావగంభీరాంభోనిధి, సత్వగుణవాసుదేవ, సకలసరదేవచూడామణి, అసి
భరణపటివసుహదేవ, ఆదిదేవ, సుపర్వరమణీమణిస్తుత, వరద, భయద, హాసవిరు
దరగండ, వీరప్రతాపవిరుద, బిరుదుమన్నెరగండ, పురిగొలసురత్రాణ, శరణాగత
త్రాణబిరుద, రాయరణంగంభీభిత్తి, రాయరాహుత్తిరగండ, యైవరగండ, గండర
గండ, తాతపిన్నమరాజతనూజ, సోమదేవరాజ, విజయీభవ, దిగ్విజయీభవ. 183

వ. అని బిరుదులఁబొగడ మహీతలంబుఁబాలించె.

184

మ. హరిశౌర్యుండగుసోమదేవసుధాధ్యక్షేశుసత్కిర్తిభా
సురతన్నద్దెసలెల్లనిండి తగఁబొల్పున్ భూజనస్తుత్యమై
హరమందారపటిరసీరకలఘాతాబ్లాహిరాట్ఛారదా
శరదభ్రాంబుజగర్భనూనులవలక్షనూ ధర్తివారింపుచున్.

185

ఉ. ఇచ్చుహి సోమదేవమనుజేంద్రప్రతాపము నిండి దిక్కులన్
బమ్మినఁజూతపోతనవల్లవబింబఫలారుణాంబుజా
తమ్ములంబుఁగోకిలకదంబము కీరచయంబు చంచనీ
కమ్ములుగ్రమ్ముచుండునొడికంబుగ భ్రాంతినహించి పల్లఱున్.

186

తే. సోమకులదీపకుండగుసోమదేవ, రాజవరునకునుదయించి రాఘవేంద్రుఁ
డఖిలవృషతులు ముసులితహస్తులగుచు, గొలువ ధరయేలనతఁడు దోర్బలము మెఱసి.

సీ. ఎదిరించువై రులమదమడంపను శరణనినను రక్షింపనతఁడె నేర్పు
భావింప జనులకు భయముఁబుట్టింపనాహ్లాదమునొనరింపనతఁడె నేర్పు
బరమధర్త ముదహృక నడవను జనతిలచేత నిడపింపనతఁడె నేర్పు
గమనియనీతిహర్షముదెలివిగఁదెలియనుదానుదెల్పనునతఁడె నేర్పు

తే. నార్యజనులనుబోషింపనతఁడె నేర్పు, గానియొరులందునీ నేర్పు గానుపింప
దనుచు సకలజనంబులు వినుతినేయ, వెలసెనెంతయు రాఘవోర్వీభుజుండు. 187

బిరుదగద్యము.

'జయజయ, స్వస్తి, నిస్తులప్రతాపతపనోదయనిరస్తపరిపంధినామంతాధికా
రాంధకార, వసుంధరాభారభరణధురంధర, నీమంతినీజనమందహాస చంద్రికా

వికాస, అనన్యసామాన్యసకలగుణనివాస, యవనబలమర్దనోత్సాహ, తుగువబలసం
హారవిహార, శబ్దరకులబలనిహానవిరోధ, వాసుదేవచరణకమలసేవాసక్తచిత్త, శర
ణాగతప్రజ్వలజ్వర, వీరప్రతిశీల, కవికులసరసకవితాకర్ణనకర్ణాభరణ, మహాదానకంక
ణమణికంకణ, ఉత్సాహసహాయ, శౌర్యసామ్రాజ్య, సోమదేవరాజతనూజ, రాఘ
వరాజ, విజయీభవ, దిగ్విజయీభవ. 189

ప. అని కవిధటానీకంబులు పొగడ, రాఘవమహీపాలుండు ధర్మంబున రాజ్యంచేతె.

సీ. జహ్నుతనూభవ జడగతినుడుగక కడువడిబలుచి సాగరముఁజేరె
గల్పద్రుమములైదు కంపించి శాఖోపశాఖుల మిగులనాశలకుఁబాఱె
భుజగేశుఁడెంతేని బుసచేత మలకలుమలకలుగా రసాతలముఁదూఱె
సురధేనువొకవడిబలుపున వనిఁజేరి పూరినిఁగరిచెను సారసారె

తే. నార పిఠారిగర్వవిదారియైన, సోమదేవునిరాఘవక్షోణిపాలు
దశదిశాత్వంతపరిపూర్ణధవళకీర్తి, లలితనిర్మలరుచిపాశాహళికి బెదరి. 191

మ. అరయన్ రాఘవుపావకాంబకము మున్నావాహినీనాథుని
క్కురునిన్ స్రుక్కుఁగఁజేసె రాఘవమహీకాంతామనోహరిబం
ధురలేజంబనుపావకామ్బకము శత్రుక్షోణిశ్శద్వాహినీ
శ్వరులన్ బెక్కురనుక్కుడంచుననుచున్ వర్ణింతురుర్వీజనుల్. 192

చ. పరబలభేది రాఘవనృపాలుండు పంకజనాథుఁగూర్చియ
ధ్వరములునగ్రహరములుదా త్రమతిఁదగఁజేసి ధారుణీ
సురులకొసంగెఁబర్వముల శుద్ధసువర్ణగవాదిదానముల్
గరిమనుబిన్నశౌరిని జగద్వినుతుఁఘనుఁగాంచె వేడుకన్. 193

క. ఆసిన్నశౌరి శాత్రువ, భూపాలుర నెల్లఁగఁనఁబారిగొని బాహా
టోపముననేలె ధర సుఖ, మాపాదించుచును జనులకలజడి మాన్పెన్. 194

చ. కుశితవిరోధిరాజమదకుంజరసింహము పిన్నశౌరియే
లుపుడమియందు నెందుఁగలలోపలనైనను కేలిసైననున్
గృహణవిధంబు లోభమును గిల్చిపవర్తనబాంకునోటమిన్
గపటమనూయగోపమును గర్వముఁబుట్టదు లేశమాత్రమున్. 195

చ. అనఘుండు పిన్నశౌరి సుజనావనదక్షిణ రూపరేఖలన్
వినుతపరాక్రమంబునను విశ్రుతదానగుణంబుపెంపునన్
వనజదశాక్షుఁడ త్తనయు వానివిరోధిని వానిమిత్రుఁదా
సేనయగు దీటువచ్చు మఱియెంతయు సాటగుఁజూడఁజూడఁగన్, 196

తే. పిన్నశౌరియశము వెన్నుకేశాకూళి, విన్నవాఁకఁబలుకువలఁదిఁబుడుకు
దొడుకు రిక్కితేని నొడలిమాపాడయని, మేటితేజిబోలు దీటు లేమి. 197

ఆ. వైరిధారుణీశవంశపారావార, ముల దహించు మిగులఁజెలఁగి జనులు
సన్నుతింపఁచిన్నశౌరిప్రతాపంబు, బాడబానలంబుపగిదిదనరి. 193

క. ఆరాజేంద్రుఁడు బుక్కధర్మరమణునిఁగాంచెనతఁడు రాజకులసుధా
పారావారనిశాకరుఁడై రాజిలె సరసస్త్రిభామాధిమియిన్. 199

చ. అతివిధనంబునన్దితిసుతాహితరాజు మహాపరాక్రమో
న్నతి మృగరాజు సోయగమునన్నలరాజు సమస్తధర్మప
ద్ధతినలధర్మరాజు పటుధైర్యమునన్దిరిరాజు వాక్ప్రశ
స్తత ఘణిరాజు నిర్దళితశాస్త్రవరాజగు బుక్కరాజిలన్. 200

శా. చతుశ్శ్రోత్రనరాహకూర్మగిరిరాట్నాంగత్యమున్నాని సం
రత్నాపేక్ష మనంబునద్దలఁచి గోత్రాదేవియెల్లఘ్నదా
నక్షీణాధ్వరయై మహాసుకృతయై యారూఢతంబొల్పె స
ర్వతేమంకరుఁడైనబుక్కవిభుశౌర్యస్సార్థదోగిశీతిపైన్. 201

సీ. అడుగనిచ్చితినిష్పడంతియ లేదనుమాటదాఁబుట్టచేనాటైనైన
గలిచి వచ్చుటె కాని కలననోటమియనుమాటదాఁబుట్టచేనాటైనైన
మనవెంతచెప్పిన విని పరాదుగఁజేయుమాటదాఁబుట్టచేనాటైనైన
మొదటన చనవిచ్చి తుదనది వేఱగుమాటదాఁబుట్టచేనాటైనైన

తే. ననుచు జనులెల్లబొగడఁగనారవీటి, పురమునేలచుఁడనకులమునుదదాఖ్య
నలర వెలసెను సతతకృతాధ్వరుండు, రాజపరమేశ్వరుఁడు బుక్కరాజవిభుఁడు.

బి రు ద గ ద్య ము.

జయజయ, స్వస్తి, శ్రీసంతత వేంకటాచలపతిచరణారవిందసేవాకందళిత
సామ్రాజ్యసుఖోపభోగ, సాళువనరసింహరాయరాజ్యప్రతిష్ఠాపనాచార్య, శౌర్య
గరిష్ఠ, సకలకళావిశారద, దైనందినవితరణనానాదిగంతరాగతవనీపకజాలపరిపాలన
గుణవిశేష, ఆనహాయశౌర్య, సుమేరుధైర్య, అష్టాదశవిద్యాప్రజ్ఞాప్రవీణ, రాజ
కులాధరణ, రాజరాజేశ్వర, పిన్నశౌరిరాజతనూజ, బుక్కరాజ, విజయీధన, దిగ్వి
జయీధన. 203

క. అని సకలరాజసభలను, వినుతింపఁగ బుక్కరాజవిభుఁడొప్పెను స
జ్జనులనుగాచుచు దుష్టులఁ, దునుముచు ధరనేలె మిగుల దోర్బలశక్తిన్. 204

క. సోమాన్వయాభిరాకా, సోముండగుబుక్కరాజ సుత్రముయశ
శ్రీమించెఁడగఁడె గెలిచెను, గామదుఘ్నగామపాలుఁగామవిదారిన్. 215

మ. పురముల్కాటినినొక్క పెట్టుగను రూపున్నాపునీశానుపెం
పరయంజాలినబుక్కరాజమణియ్యగ్రప్రతాపంబు మే
దురమై దిమ్మలనింపఁబర్వచుఁగవిస్తోత్రక్రియాపాత్రమై
సారిదిక్ శాత్రువకాననంబుల దహించునానస్మిక్రియన్. 206

నీ. ఆబుక్కరాజేంద్రుడబ్బళదేవి బల్లాదేవియునుసతులను సరించి
యబ్బళదేవియందాత్మజులను సింగవిభుఁడాదిగాఁగను పేష్కఁగాంచి
నందేలయొసఁగ నానందనులాపురిఁదమకును నిజరాజధానిగాఁగ
నేలుచుఁగులము నందేలపేరి ధరిత్రిదనరఁగఁబుత్రిపాత్రాభివృద్ధి
తే. నతిశయిల్లిరి నుతీయునునాన్యపాలుఁ, డనఘతనుఁడు బల్లాదేవియందు రామ
భద్రవలల్బజనితునత్తుద్రశౌర్య, భానునిభలేజు రామఘాపాలుఁగనియె. 207

నీ. మదకరికొకటికిరవది గుఱ్ఱములు గుఱ్ఱమునకును మిఠికాండు ముగరు విచ్చు
కత్తులవారీలెకాండ్లట్లనర్జిల్లనిట్టియేనుఁగులునుజాట్లు మూడు
వేలయేనూఱునుదవ్యత్తితోనడవంగఁగందనోల్సాధింపఁగాఁదలగది
మొనఁద్రుంచి గట్టిగా ముట్టడిదిగిన సాక్షిని మిక్కిలియున్నుంచి
తే ప్రకటనప్రాంగములఁగొని రామవిభుఁడు, కిందనోల్లాజధానియుఁగాఁగ పసుమ
తియునునేలి మహాపాపిదీక్షఁబూనె, బలిమికలిమినాశాననీపకులఁ బెనుప. 208

చ. మగఁటిమికోర్వలేక దయమాలటు జ్ఞాతినియు క్షబుద్ధిచే
సగరతఁగన్నతీర్థమిడఁజాలకనర్భకుఁడున్నఁజూచి శ్రీ
నగధర నీవె దిక్కిని జనంబులుగన్గొననంతఁగ్రీలియా
సగరునిఁబోలి రామన్యసచంద్రుఁడు చెందఁడు తన్వికారమున్. 209

బిరుదగద్యము.

జయజయ, స్వస్తి సమసుప్తిసమనసమయ బలరశోమిళితసప్తసాగర ఘంఘు
మిలికల్లోలజాలు, శరణాగతపాల, హల్లిసునేనోల్లాసిత సప్తశతసైంధవ గ్రహణ
సాక్రమధుర్య, రత్నసానుధైర్య, దుర్వాసరతరసవ్యాయి పైనికహరణ, సవాబిబ్బి
రాజసప్తాంగహరణమార్గచరణ, రింభియానకి జయాన కారవముఖరీకృతమలగిరిదరి
నికర, పోషితానిసురప్రకర, నిరవాపాదవరీదుర్గనివాసికాసపుడయ దుర్బదఖల
నిర్మధన, కర్మభారేయ, దానరాధేయ, పీరమాసమారోహణారంభసోపానదో

స్తంభ, వాక్కుంభీనససార్యభౌమారంభ, పరిపంథిన్యపపుండరీకాధిపరాజమండల
కబళనన్యగ్రిమోదగ్రమండలాగ్రసింహికాతినూజ, రామరాజ, విజయీభవ, దిగ్వి
జయీభవ. 210

క. అని బిరుదు పొగడఁగా బు, క్కన్యపాలునిరామభూమికాంతుండలరుక్
వననిధిపరీతధాత్రీ, జనముల నయ్యత్తిఁ బ్రోచి సన్నుతిఁగనుచున్. 211

సీ. పరమభర్తృంబున పరవిభవంబున సరి ధర్మతనయుండు హరిహయుండు
సత్కాంతిసాంపున సంపెదపెంపునఁబ్రతి యామిసీరాజు రాజరాజు
కమనీయగుణమున ఘనవితరణమున నెన దకరధరాముండినసుతుండు
విక్రమప్రాధి సద్విమలతేజోరూఢి సాటి నరుండు వైశ్వానరుండు
తే. గానియితరుల నెటు దీటుగా నుతింప, వచ్చు సతతనతనకలనసుమతిశ
మకుటమణిఘృణిసువిరాజమానచరణ, జలరుహుండుగరామరాజప్రభునకు. 212

సీ. జగడాలు పచరంచుజడదారిఁజౌదంతిఁదలనాకిట నెపుడు మెలఁగుసాలఁతి
నల్లవలువదాల్చుఁడెల్ల నిబలుదీవిఁ గన్పులుడెపులుగాఁగలుగుతేని
వెన్నునియన్నన్న వేల్పులదొరవారునశాపదిమోములనలరుసామిఁ
జాట్టుకెదురనోడు గట్టలయొకిటనిఁ బుడుమఁదొడుకుమఱిపుడుకుఁజెట్టు
తే. బొబ్బమెకమును నిరంకుమబ్బునుబ్బు, గెబ్బ సంతతివిజయజేగీయమాన
మగుచుఁజాతుక్యనారాయణాంబులన్దన్దబుక్కులకేంద్రరామభూభుజనియాశము.

మ. ఒకకందర్పనిఁగూల్చె శంకరునితోపోద్రేకసాలాక్షిపా
వకుండేపొచ్చుది రామభూపీభునిదుర్వారప్రతాపాగ్ని వా
రక విద్యేషిమనోజగర్వముల సంగ్రామక్షిమామండలిన్
వికలర్పంబు పహింపఁజేసె సకలార్ద్రీనాయకులైచ్చుఁగన్. 214

చ. సరసిజనద్వితో మిగుల సాబగులక్షణలక్షీరాంగియై
పరఁగినకృమాంబును వివాహము బుక్కన్యపాలురామభూ
వసుండయి యాపులోమఁగలు వాసపుఁబోలి మహామరత్తిసు
స్థితరసోగభాగ్యములఁదొప్పలఁదొసను బుక్కమాంబతోన్. 215

క. ఆరామస్ససతికి మహో, దారుండగుతిష్టురాజు ధన్యుఁడు కొండ
త్తూరమణుఁడు బుధనుతన, చ్చూర, శ్రుండు రంగవిభుఁడు జనియించిఁగిన్. 216

క. ఆతతభుజబలమున రిపు, భూతలనాచుమలఁగలనఁబారిగానికీర్తి
శ్రీతరుణిఁగాంచె విద్య, ద్వాత్తిములకుఁ దిష్టన్యపతి ధనమిడి వేడ్కన్. 217

- క. ఆతిష్ఠన్యపతి భూకాంతాతిలకంబైనయపుమందానేలుచు వి
భ్యాతిగనఘ్నరీషేరక, శ్రీనినిదనకులము వెలయఁబెంపొండె మహీన్. 218
- క. భండనభూమిని సాక్షా, ద్దాండివిదంపఁగొండధాత్రీనాథా
ఖండలుండగునని రిపుభూ, మండలపతులిత్తురీ నమస్కృతతోడన్. 219
- క. దీనానినుండొకొండమహీనాథుం డాదవేనినేలుచుఁ బరఁగెన్
దానును సుతులును దల్పిం, తానంబాయాదవేనిధామముపేరన్. 220
- క. ఆరాజన్యలతమ్ముఁడు, శ్రీరంగాధీశ్వరుండు శ్రీతనంబు
భారంధర్యముచే నా, శ్రీరంగాధీశుడనఁగి క్షీతి నుతిఁగాంచెన్. 221
- సీ. అంతగికరణగుడినైన నవ్వులక్షిత నాడినమాటఁ సత్యంబు లేట
యనుర క్తితోనైన నలకలనైన నింపాదవెడుచూపు సంపదలగూపు
కృతమతి నైన సత్క్రిడానుగతి నైన నరగుదురీవి పుష్పములతావి
మమతతోనైన నేమటియైన దొడల నర్చనపెంపుమిగుల ధన్యులసాంపు
- తే. గాఁగనసదృశబాహువిక్రమనిరూఢి, దనరంగర్ణాటరాజ్యుదస్థుడగుచు
దుర్జయూహితరాజవిధుంతుఁడు, రామరాజేంద్రశ్రీరంగరాజవిభుఁడు. 222
- శా. రామాధీశసిరంగరాజవిభుఁడౌరా రామనో సాటి సు
త్రామహాద్భవునుద్దియాయ శరవిద్యాప్రాధిచే మించియు
ద్దామామిత్రమహీశులం గెలిచి యుత్సాహంబుఁబుట్టించి సం
గ్రామార్విక్ జయప్రక్షికిన్విమనారాచాతీసేలాగతిక్. 223
- చ. అసదృశబాహుశౌర్యమున నారయ నెంచునజాతిశత్రుఁడై
వసుధ సిరంగరాజజనవల్లభుఁడైతెడి యాదినంబులన్
బిసయహమిత్ర మండలమథేద్యతనొంది చెలంగె రంభతో
నొనసరి బాగులంగదిసియుండఁగగల్గెఁగు బేరసూతికిన్. 224
- చ. అనయ సిరంగరాజమనుజాధిపునిర్మలకీర్తికాంతితో
సరిమెలఁగంగనోడి కద చూనడంగి ముడింగి భీతిచే
సురునడిఁబాటి కాలచటనూచుటలేక మొగంబు వాంచి యా
యరగకులాధిపత్ర మహినోరయి పోవుట పుట్టలెక్కుటల్. 225
- మ. ఇల శ్రీరంగనృపప్రతాపముగడుటహేరాళ మై పర్యఁగా
నలఁగాంతాయుతులై చరించురిపుభూనాథుఁ ధియభ్రాంతిచేఁ
బ్రళయార్కగులు రెండునొక్కటయి భూభాగంబునంగప్పి రా
వలయుంజూడుండెటంచునొండొరులతో వాస్తవ్యురల్లప్పుడున్. 226

తే. ప్రకటనాత్మికుడైనశ్రీరంగరాజు, లక్ష్మీకనయైనలక్షణలక్ష్మితాంగి
యైనతిమ్మంబనుదాహమై చెలంగె, నధికతరభోగభాగ్యంబులతిశయిల్ల. 227

చ. అతనికిదిమ్మమాంబకు గుణాధ్యుడు కోనఘనుండు సత్కృపాం
చితమతి తిమ్మరాజు నృపసింహుండు రామవిభుండు నార్యస
న్నతుడగుతీర్థలేంద్రుండు మనోజనిభాకృతియైనవేంకట
క్షీతపతి పుట్టిరంతయును శిష్టుల దుష్టులఁజెంపనొంపఁగఁ. 228

ఉ. వారలలోననగ్రజుండు వారిసముద్భవమై రివంతవి
స్తారుండు కోనభూపతి బుధప్రకరంబుల నై ఒదానదీ
క్షారతిఁజరచిబాహుబలశాస్త్రనివర్తము నై జదానదీ
క్షారతి దివ్యభోగములఁగల్గఁగఁజేయు దయాతిహారతఁ. 229

క. హితమతియగుకోనమహీ, పతికీర్తినిగొనగఁ బటతెంచి తదం
చితగరిమకోడి ధయమున, క్షీతిగరజాధిపుండు మూలశిఖరి నినించెఁ. 230

ఆ. అతనియనుఁగుడయ్యుడగుతమ్మభూపాలు, నిర్మలజలరుంగీర్తిధుర్యుడవల
దైర్యుఁడార్యవినుతిచర్యుడంభోధిగాం, భీర్యుడనద్యుకోనశౌర్యుడనఁగ. 231

సీ. జేజేలరాయనిఁజెనకి కైకొనియెనో వర్ణితంబైనట్టివైభవంబుఁ
దలిరువిల్చునోడదరిమి కైకొనియెనో సాగ నై నయిటువంటిసోయగంబుఁ
బుడమిదొల్పినకనఁబోలి కైకొనియెనో యంచితంబైనవాక్సించయంబు
నళికలోచనునటుగెలిచి కైకొనియెనో రహినిఁగొన్నెడునిబ్బరంపుఁగలిమి

తే ననఁగఁడ తిద్ధనఖ్యాతినతియెల్ల, సర్వసర్వంహజనసమ్మతస్ర
తాపనిర్జిహ్విరంభిరణివాల, తేజుడైనట్టియాస్వీతితమ్మనృపతి. 232

తే. తత్త్రిమంబునఁబ్రాచీయధా మనంబి, మతికృతాన్తర్థము నిహింబి వారిదలంచి
రామరాజు ననిదయించెనామరాజు, ననుజుఁదిరామరాజునినిలచి పోగి. 233

సీ. విశిష్టమృదుకుగ్ధద్భిజ్ఞానయైనపంకజాక్షుండు సాటివాఁడు
దవ్యసత్కృమలసంధిరణుడైన రంజింకరవాప్తుండు నీదారివాఁడు
కతిశేభలేఖాదిగర్వాపహరయతాగరశరాసనుడు నీకరణివాఁడు
ప్రస్ఫుటకమలజబాంభవండైనట్టిజగదంబకుండు సీసాటివాఁడు

తే. అతికృపానూనకాంతిమహావిభూతి, తేజములఁగాకయితరులు దీపెయనుచ్చుఁ
గవిజనానీకపర్ణనగఁంచు జగతి, రహి నిహించెనదిరమలరాయమాళి. 234

సీ. ఏళునుసౌందర్యమిందిరానందనుసంద మై సతులకానందమొసంగు

నెవ్వనివితరణమిందీనాత్తునిరీతినరులకత్తిప్రియమొనర్చు

నేరాజుభేరిభాంకారంబు రిపురాజతరుణులగర్భభేదనముఁజేయు

నేన్మపాలునిసేనయొదిరించుఱట్టడిరాసుమారులనుజీకాకువఱుచు

తే. నతఁడు నృపమాత్రుఁడేయరయను సపాద, కుతపశాహినిజామాదికుతలపతులఁ

డెందెదోర్గర్వఖర్వితాఖండలుండు, రణజయవిహారి తిరుమలరాయశౌరి. 235

చ. సరసిజపత్రసేతుఁడగుశౌరి పయోనిధికన్యకన్వియ

చ్చరులు సుతింపఁజేకొనినచందమునన్సుగుణాభిరాముఁడా

తిరుమలరాయశేఖరుండు ధీనుతులొప్పఁగ వెంగళాంబునం

బరిణయమయ్యె వేడుకనపారమహావిభంబులొప్పఁగన్. 236

క పత్తిగక్తిచేనరుంగతి, ప్రతి సంపదచే సరోజభవనసరిగ స

న్నుతిఁగన్నవెంగళాంబకు, నితరపథూజనము సరిగ నెటులెన్నఁదగున్. 237

శా. ఆరామామణియందఁదిర్చునృపాధ్యక్షుండు ప్రేమన్గన్

నీరేజాప్త సమానులన్నతులు నిర్మిద్రప్రతాపారిసం

హరోగప్రతిమానశౌర్య రఘునాథాఖ్యక్షమాగర్తనున్

శ్రీరంగాధిపు రామరాజవిభున్ శ్రీవేంకటాధీశ్వరున్. 238

క. ఆతిరుమలరాయతినూ, జాతిచతుష్కముననగ్రజనితుండును వి

ఖ్యాతయగుండు రఘునాథమ, హితలనాధేనుండలరునినస్సన్నిభుడై. 239

మ సమరోర్వి న్రఘునాథరాజవరుండశ్వంబుద్ధతిన్దోలి శౌ

ర్యవృత్తేంద్రుండననొప్పి త్రుంచెనుదురుష్కధీశులస్త్రోతుంబ

ల్లము గుఱ్ఱంబును నాటుతుంటులయి డొల్లన్నేటువేటట్లుగా

నమరుల్లన్దొని మేల్చెబాసు గళియకానొనంచు వర్ణంపఁగన్. 240

సీ. నిరూపురీఖితో నేసరియంగుఁజెనంగి మీ నాంపడనంగుండయ్యె

నినాకస్సరికెన నేనిల్లుననియోడి చిలువరాయఁడు చిసాతలముఁ దూఱె

నీకీర్తికిని జట నేననియటుగాక యజ్ఞారి చిన్నెగా హరిణమునిచె

నీప్రతాపముశోడు నేనని నిలువక ఖరకరుండుడుపీఠిబలవఁజొచ్చె

తే నార నీసాటియిలరులెట్లనఁగ వెలసె, నష్టదిగ్రాజహృదయభియదపరాహ

దిరుదత్తనుండరిగిభిదురపాణి, యైనరఘునాథమేదినిజానియలరు. 241

క. ఆరఘునాథమహాధా, శ్రీరమణునియనుజుడైనశ్రీరంగవిభుం

దారాముమాడ్కి వెనుమతి, నారుఁగినేలె నిర్జితాహితుఁడగుచున్. 242

సీ. తొలిపల్కుగుట్టలఁదోలెడు నెఱజాణకూర్చి ముచ్చనుమనికొడుకుకొడుకు
జాలుదోయ్యలి నేలుజాణయెన్నెడువాని కొమ్మపై దోడులోఁగొన్నయతఁడు
చిలునలఁచినచుండుపులుఁగుఁడ త్రడినెక్కునట్టివేలుపుగన్దురాలికొడుకు
చిలుకపైఁజనువానిచెలికానిచేయసాగుగూరనుండెడిదొరగుతుండు

తే. దానగాంభీర్యసౌందర్యధర్మములను, సాటిసత్తురుగాకొరుల్నాటెతలఁప
నారవిటిపుగ్గాఢ్యక్షుఁడాతిరుమల, రాయచేవేంగుశ్రీరంగరాయమణికి. 243

సీ. గడివిజాపురనరకామినీగర్భముల్ భేదించు నెవ్వనిభేరినవము
దామిడిబోయినజాముపట్టణముల ఘాళిగాఁజేయునేదొరబలంబు
గోలకొండుజీర్ణకోయికాయముల్ చించునేరాజేంగుచేతికత్తి
సకలభూపాలుకాన్ధానసన్నతిఁగాంచి వెలయునేసూరునివిజయలక్ష్మి
తే. యతఁడుకేవలసృష్టియేఘవిహార, చర్యుఁడాశ్రితరక్షావిచక్షణుండు
జీర్ణకర్ణాటభూపునర్జీననుండు, రమ్యగుణశాలిశ్రీరంగరాయమాళి. 244

తే. రాజగుణహారి శ్రీరంగరాయశౌరి, ప్రీతితోఁదిప్తుమాంబనుబెండ్లియయ్యె
నానమానరుభిలసౌఖ్యము మిగుల, వెలసినపనిధరాత్మజేమలనుబోలి. 245

క. ఆవిభుతముఁడు రామగు, రానిల్లభుఁడరు నాదిరాజులచర్యల్
ధీరమతరాకెందుయ, శోవిస్తారతనునధికారత్వమునన్ 246

మ. ఘననిర్ఘోషము శైలరాజతనయాకాంతోరుఘాత్కాపము
స్వనమునైల్చిన రామరాజునరుసస్సాణంబు నాదంబులే
విని సూనెలిరులై తురుక్కుయననోద్యోనాయకుల్లామినీ
జనయుక్తంబుగఁ దాగియుండురు మహాశైలంబులగ్ధానన్. 247

ఉ. రామమహీశ్వరుండు రణరంగమునందు నిజాముసేనన్
భీమహరాక్రమిస్తురంగులచేమణింబుఁగ సాటికన్నుచున్
రామరణంబుచందముది రాయితఁడాతఁడెయోనటంచునా
తామరసోద్భవోద్భవుఁడు తాళములొత్తును నాట్యమాడుచున్. 248

క. కృతకృత్యుండగురామ, క్షీతిపతి నరసింగమాఖ్యసీమంతినినం
చితధర్మవిధినిఁబరిణయ, మతిముదముదలిర్పనయ్యెనాసతివలన్. 249

క. ఆజనపతి కాంతివిభు, రాజేంద్రుని విజయనిభవరాక్రమరేఖా
రాజితఘను శ్రీతిరుమ, రాజునుగనియెడదనంతరంబున మఱియున్. 250

క. అతినికి శ్రీరంగమహి, పతిగలిగెను నామహానుభావుఁడు శౌర్యో
స్మృతి వేంకటపతిరాయనృ, పతిచేయువరాజపట్టబంపమునొండెకన్. 251

చ. తిరుమలరాయరాజహిమదీధితి రామమహామహిమనో
హరునిసిరంగరాయనిరునార్యజనస్తుతిచేదనర్చునా
విరుపమదానవైఖరుల నించె నజాండముఁ దల్క్రిమంబుకై
శరనిధియప్పలంబొరలెఁజందురుఁడుంగడుఁగందె సారకున్ 252

సీ. పాఱదా రిపుకదంబము బెడబెడలుగానురువడి మొనలపై మెళిమినపుడె
భయమందదా పద్మబాంధవుమండంబరిఖండనోత్సాహ మురినపుడె
మోహంబుచెందదా ముగ్ధాంగనారాజి సోయగంబొక్కింత చూచినపుడె
సమ్మోదమందదా త్వాజనాసికింబు కరుణాద్వంద్యప్రిచేఁ గనినయపుడె
తే. యారయసహాయహరుఁడునరికృతాంతం, డంగ నాజననూత్నలతాంతిశరుఁడు
ధర్మతత్పరుఁడనుచు భూవులవినుతిఁ, గనియె శ్రీరంగచిక్రరాయమనుజవిభుఁడు.

తే. రాజకుంభాంబుఁడు చిక్కిరాయభూప, శౌరి నరియించె జిల్లేల్ల నారసింహ
రాజదేవేంద్రపుత్రయంభోజనేత్ర, ధ్మినయోబష్టుడెవి నాయతవలన. 254

తే. ఆవనుమతీకునకు రామదేవరాయ, బుదయ మైనను రిపురాజులొదిగి కైల్
గుహలఁజేరి రవిదోంబు ఘూకచయము, లతిగయంబున గొంగులనాఁగుపగిది 255

సీ. సింగనృపతి భీమనేనుఁడు రాయప్పశ్వేతాశ్వడయ్యనచెన్ననృపులు
మాక్రేయులితిభూమండలేశ్వరులు విరాటపాంచాలాదిఁధికివరులు
రఘునాథనాయకాగ్రణియనుక్కిష్ణసహాయుఁడు గాఁగను నాజిఁజెంచు
పేరప్పయాచనవిభుమాకి భూమగుత్పాసనసౌబర్యశ్రీకర్ణ

తే. యుక్తముగ జంగరానదుర్యోధనుని న, ధించి సంతసమున రామదేవరాయ
ధర్మతనయుండా ప్రజలు మోదంబెల్లర్ప, ధరణిఁబాలించె ధర్మవిస్ఫురణ మెఱయ.

సీ. రాజాధిరాజవీరప్రతాపాజ్ఞానంబుగురామదేవరాయనృపతుహిన
ధాముఁడు పోచిరామరాజాత్మజయోబుమదేవి గొబ్బారివంశ
పావనుఁడరిగిరిపాకారి యతిరాజుసుత కొంపమయుఁగులసతులుగాఁగ
వరియించి యోషితాద్వయమతిధర్మసహాయమై నిర్మల నధ్యవములు

తే. భూసురోపనయనతుల్యునికన్య, కాశ్యపజగోపారణ్యపప్రాన్నభూము
ఖాదిదానంబుగావరించియాదిరాజ, చక్ర్య నిర్మలై భూజనులెన్నుతింప. 257

ఆ. రామదేవరాయరాజేంద్రసత్కీర్తి, సాటివత్తునన భుజంగమహి

- పతికి జిహ్వ సరిగఁబగిలెనంచును భీతి, నీరి మేన నీలిచీరఁగఁపె. 258
- తే. మనుచరితనిట్లు సుతుఁడు మన్నఁడునుదనర, నలరురామావసర క్తనుజుఁడైన
వీరవేంకటపతిరాయవిభుఁడు ఇసుగ, కల్లరాజయ్యై భూజనులెల్లఁబొగడ. 259
- నీ బలముగూడినఁజూచి నిలువనియిగరాముకొడుకుభీతికి గోలకొండ సాక్షి
వెన్నాడి తల్తేన పిఁగఁదోలుటనుబృగుర క్తముననుబుపెన్న సాక్షి
నీవాడననఁ బ్రోచి నిర్భయంబుగ వానికిని పేరుయిడుటకుఁగృష్ణ సాక్షి
యొదిరించువై రుఘుపద మెల్లనలీలఁదూలించుటకును నందేలి సాక్షి
- తే. గాఁగననదృశ బాహువిక్రమవిభూతి, దనకు వేలూరు చరరాజధానిగాఁగ
వీరవేంకటపతిరాయవిభుఁడు మిగుల, సరణిఁబాలించె ధర్మతత్పరతఁజేయి. 260
- నీ. వాఙ్మహావిభవంబు నిర్ణయంతునంటినా భావించుబన్నగధర్మయతుఁడు
గుణములఁజెలుపుఁబేర్కొనియొదనంటినా వీక్షింప శేషాద్రి విభుఁడతండు
అతిధర్మనర్తన సుతియింతునంటినా రంపవయాధర్మజుండతండు
నీతిమార్గస్సార్ధరీతిట్టిదంటినా పరికింపఁగా బృహస్పతియతండు
- తే. గాన బుధజనసమ్మతిఁగన్మయార, పీటి వేంకటపతిరాయవిభునితరి
మనుజనాగులరీతిని వినుతిసేయ, నలవియేయాఘనుండు కేలుఁడె తలఁచ. 261
- నీ. పరమపాశ్చిన్రత్యగరిమచే మిక్కిలియతిశయిల్లినవేంకటమ్మగారిఁ
జరయశోనిధియైనజిల్లేశ్వరంగవృషాధిపుష్పత్రినోబమ్మగారి
జిల్లేశ్వకృష్ణరాజ్యమయూఖుప్రియాత్మజయైనకృష్ణమ్మగారి
భూరికౌర్యోగ్రగోబూరియోబత్తుమాధ్యక్షుతనూజఁగొండమ్మగారి
- తే. నెమ్మి పరుసఁబాణిగ్రహఁముఁజేసి, వీరవేంకటపతిరాయవిభుఁడు వేడ్క
నలరునప్పద్మముఖులతో ననుదినంబు, నధికసౌఖ్యాంబునిధిలోలఁడె మిగుల. 262
- ఉ. ధీరసు మేరువేంకటపతిశీతినాఘనిచారుకీర్తిదా
నారయఁబద్మజుండమున నంతట నిండి పొగడ్తఁగాంచె స
ద్ధీరుచేతనయ్యవృతదీధితికిన్భుజమృద్యుపంబునక
భూరికళంకము స్మైరపెఁ బోల్కికి నేనెనయంచుఁదోచినక. 263
- తే. రహినినిటువలె యామిసీరాజవంశ, వర్ధనుండగుతిరుమలనుమతీశు
ననుజుఁడగు వేంకటాద్రిరాజావంశుఁ, డలరునాదిమనృపచర్య మెలఁగి మిగుల.
- అ. అనదృశోరుశౌర్యఁడాహసగాండీవి, వేంకటాద్రిరాజవిబుధరాజ
ఆని బరీగు గెలిచియాతనిబిరుదుమే, శమ్ముఁగొనియే భూజనమ్మువొగడ. 265

సీ. కందుక క్రీడగాఁగదనరంగస్థలిఁగడు వజీరులమస్తకములఁదునిమి
హరులనుబారిగొని కరులనుదునిమి తదాగోహకులఁద్రుంచి వీరభటవి
దళనంబునేసి దుర్భరపతాకలఁఘ్నఁగనుఁగొని కాంచితకత వహించి
వీడుఁబట్టనునాన విడిచి నిజము యేదులఖాను కుతుపశాహులదళంబు
తే విచ్చ వెన్నిచ్చి కనుకనియిచ్చబలుచి, మెచ్చఁజొచ్చిననశయంబునిచ్చి విజయ
కాహళులుమోయనియమించెచ్చజనంబు, లభినుతుగొననవఁగా వేంకటాద్రిరాజు.

ఉ. ఏలనుగందనోలుపుర మింద్రసమానుఁడు వేంకటాద్రిభూ
పాలుఁడు ధర్మరీతివర్ణము బీరముదక్కి మత్తశం
దాలతురంగహేమఘననన్యమణిచయమిచ్చి శేషగల్
ఫాలతరాగ్రసీమఁగరపంకజయుగ్మముఁజేర్చి కొల్లఁగన్. 267

చ. అనిశము గోహరణ్యపసుధాశ్వతులాదిపమస్తదానముల్
వనరుహనేత్రుఁగూర్చి ద్విజవర్ణము రాగిలనిచ్చి రంగమాం
బను మఱి కృష్ణమదగ వినాసమునై త్రమమొప్ప వారివ
ల్లనుగనె వేంకటాద్రినృపలక్ష్మిఁడు రంగపరామరాజులన్. 268

తే. దర్శితారాతగర్వవిదారకాతి, చండనోర్గర్వమండితమంహలాగ్ర
పాండితిని మించె రామభూపాలుఁడఖిల, రాజసన్నతులసఁగ ధరాతలమున. 269

ఉ. సంగరరంగమందు హరిశౌర్యమునన్భవనైకదీప్తుఁడై
రంగపరాజశేఖరుఁడరాతిబలంబులనుక్కిడంచె సా
రంగధరుండో యావరశురాముడో స్కందుడో రాఘవుండో యె
న్నంగనితంహటంచును జనమ్ము సన్నతులన్లస్లిఁగన్. 270

మ. ధరణీచక్రము నాల్గుపాదములచే ధర్మంబు నర్తిలఁగాఁ
బరిపాలించెను రంగపాధిపుఁడు శుంభద్వాహుగగ్నోన్నతి
సిరుఁడామేటి మఖంబులన్ద్యజులచేఁజేయింపఁగా దేవభూ
సురసంఘంబతితుష్టిచే సిరులచే శోభిల్లనశ్రాంతమున్. 271

శా. నెమ్మిన్ రంగపరాజశేఖరుఁడు కోనేటమ్మఁదిమ్మమ్మఁజె
న్యమ్మమ్మపురఁబెండ్లియయ్యెను బ్రహ్మదాయత్తుఁడై బంధులో
కమ్మలైచ్చ మహావిభూతినిటులాకాంతామణుల్లాను సా
ఖ్యమ్మంగాంచెను ధర్మతత్పరతనత్వంతంబు వర్తిల్లుచున్. 272

క. అతినిశిఁగోనేటమ్మకు, గతకలికల్పఁడు విమతభంషనుఁడు గుణా

- నివృత్తుడైనవేంకటాద్రి, క్షీణిపతి జనియించెనార్యకీర్తనలెసంగె. 273
- క ఆరంగపరాజధరి, త్రిరమణునకుదయమయ్యెఁ దిష్టాంబాయో
పాఠశ్చమువలన మహోహి, దారుఁడు గోపాలరాజధన్యుండెలమిన్. 274
- సీ. శ్రీకృష్ణగోపాలసేవావిహారవిచక్షణుండురుధిర్మరక్షణుండు
నందితికువలయానందకరాన్వయమండనుండఁఖిలారిఖండనుండు
రాజీనపువ్వుక్షణాజనతానందసాయకుండర్థస్థిరదాయకుండు
బాహుబలీగ్రసపాదమహాబంధంజనుండాశ్రీతరంజనుండు
- తే. సతతసేవకనరనరాంచితకిరీట, ఘటితమణిఘటిలితాంఘ్రికమలఁడార
పీటిగోపాలరాజభూవిభుండు కంద, నోలు నిజరాజధానిగానేల ధరణి. 275
- క. చాల వితీర్ణనింగునిఁ, బోలును దుర్జయవిరోధిభూపాలకగో
పాలభూటీశనగో, పాలుండు గోపాలరాజ పార్థివుండెలమిన్. 276
- ఉ. శ్రీలెలమిన్ద్రలంగఁగ వరించె ముదంబున రంగవేంద్రుగో
పాలనృపాచంద్రుండతివాని గొబ్బరిగిర్యధారుణీ
పాలునిపుత్రి వెంగమనుకుంకజనేత్ర బిలేళ్లరంగిగో
త్రాలనామనోహరుసుతామణిఁదిప్తుచునున్నహోన్నతిన్. 277
- క. ఆపద్దముఖులుదనునను, యాపగుణంబుల భజింప యాధిగఁగాంచెన్
గోపాలరాజరాజని, శాసతి సతలంబు సకలసౌఖ్యములెలమిన్. 278
- తే. అనినిలునలెలుత్రపాత్రాభిస్సద్ధి, రహిని వర్ధిల్లతిరుమలరాయవేంక
టాద్రిరాజునుజద్యయమధికగ్గడి, గొలువ నళిరామభూపాలుండలరు మిగుల.
- తే. సలకవిభులిష్కరాజసేనలన్ద్రుంచి, గుత్తిఁదెనుగఁ రహ మతి గండికోటఁగంద
నోలుపురమాదవేనవలీల గెలిచి, తొలుదొలుత రామన్మమతి గోర్చిలము మెఱసె. 280
- శా. శారాశశ్వరగోప్రపాలనచమత్కగుండునై దానవి
స్తారోదగ్రతనభి మించి రిపులన్ దంఱించి ధాత్రీజనా
ధారప్రక్రియనొందియింద్రజిపురాధ్యక్షేతఁడై మించు మా
శ్రీరంగేంద్రునిరామరాజవిభుఁడౌ శ్రీరాముచందంబునన్. 281
- సీ. హరిశ్చంద్రుడగుతీర్థలాభశ్వరుండుదదవరజుండగువేంకటాద్రిరాజు
భుజయుగంబుగ బలస్ఫురణతోఁగరిహరినరవీరశ్శులుతో దొరలతోడఁ
దనయాజ్ఞమీతినకినుక నిజాముపై దండెత్తి లతీమియుద్దండవృత్తి
నతిఁడేలుచున్నట్టియామదానగరంబు చాలెత్తి మఱియామదాలు వేసి

ఆ. నేతుకాశిమగ్యభూతలనుతజయ, శ్రీవరించి వేడ్కచేడెలంగె
రామమూర్తియైనరామరాజేంద్రుడు, సాంద్రవిభవజితసురేంద్రుడెలమి. 282

సీ. దళితనిజామాదిబలశోణితప్రవాహినులచే జలధిసేఘనుడు నించె
గుమరుకోసలమత్స్యమరుకరూశాదిభూపతులచేఁగాన్మతేప్రభువుగొనియెఁ
దనపేర దేవతాస్థులనవసరముబుక్కితో నెఱ్ఱసేపతియొనర్చు
నతిరాత్రిపాండరీకాదియాగములుసేయించి స్త్రీతీనేతీతిపుడెర
తే. నతఁడు కర్ణాటరాజ్యరమాధినాథుఁ, డార్యరక్షావిషక్షణుండ్రిహ్నిర్యుఁ
డనఘచారిత్రుడఖిలరాజాధిరాజ, రాజుల మేల్వీరుఁడు రామరాజవిభుఁడు 283

క. నడతయొకింతయు లేదె, క్కుడు బహుగండములుఁబాఁచుకొనునని గిరుల
విడిచి సుఖనసతికొఱికి, పుడమిపడఁతి రామరాజభుజమున నిలిచెన్. 284

శా. రారాజేయభిమానశీలుఁడు సుగ్రానాథుఁడేన్వి కం
పారిభృద్భవుఁడేసురూపి రవియేయత్యుగ్రతేజుండు మం
దారక్షురుహమేప్రదాతి విధుఁడేనందత్కశారాశి మా
శ్రీరంగాధిపురామరాజమహిష్మత్సత్తాంసు నిర్ణించున్. 285

ఉ. యామవతీరవంశకలశాంబుధిపూర్ణసుధామయూఖుఁడౌ
రామనృపాలుకీర్తిసరి రామదేవంగి తొలంగి మూలము
ద్దామతఁగొండయొక్కి హిమఘామగరుండురుభీతి మేనఁడా
సామున నార్యనుంచి మఱి సామునఁగప్పె మదేగచర్చ మున్. 286

చ. ఎలమిని రామరాజువసుధేశుప్రతాపమవార్యమై మహి
జెలువుగ నిండఁబర్వ శశిశేఖరనిన్వయహాశితాశుగ
జ్వలనశిఖాసముత్కరిముచందమునందమునొం నె నెంతయున్
సలకయతిప్తయప్రముఖశత్రుపుంబు నెట్లెనారయన్. 287

బి రు ద గ ద్య ము.

జయజయ, స్వస్తి, సమస్తసుఖాంతామధిద్ర, సరంగరామగిద్రి, కల్యాణమ
హిపాలభాస్వర, కల్యాణపురవరాధీశ్వర, కన్యామిమారీ భీమరథీ తిఱాంతనిక్షేపవిజ
యస్తంభ, స్తోత్రార్చయశగిప్రక్రియాపావనచరిత్ర, ఆప్రేయగోత్రక్షత్రియ
మలవవిత్ర, మహిత్రకేళికాపారాయణ, మహితచాళుక్యినామయణ, ధామ్యుద
క్రవర్తిబిరుద, చాళుక్యచక్రవర్తిబిరుద, నానావర్ణమండలీకరగండ, దైత్యభు
గండ, హత్తిబ్బురగండ, భాసురభుజాదండ, జయబిరుదరగండ, అసమహారిగండ,

హాసవిరుదరగండ, గండరగండ, ఘనీకృతమదేశరజన్యలంపట, త్రిభువన
 విరుదులవెన్నుసమైట, పట్టెసరాయనిజానిష్ట, ఒడయరాయనిశాభట్టశిష్ట, వర్గరాయ
 ఘనప్రియంకర, అష్టవిక్రాయమనోభయంకర, విజయచరితసింహాసనాభాస్వర,
 విజయనగరసింహాసనాధీశ్వర, యుక్తవర్గసద్యోధనపుర, గుత్తిదుర్గనిర్భేదనపుర,
 వాదిపురతర్కాభరణ, ఆదవేనిదుర్గాపహరణ, ఘనచండవర్గబాధక, పెనుగొండ
 దుర్గసాధక, మంద్రగిరిదుర్గభాస్వర, చంద్రగిరిదుర్గరాజ్యాధీశ్వర, శబ్దపరిశుద్ధ
 సాలక, ఉద్దగిరిరాజ్యపాలక, కాయదుర్గతనయబంధుర, రాయదుర్గావనధురంధర,
 నందనశీలకీరిటపాదక, కందనవోలుకనాటభేదక, చాటూరుఘణిణినిర్వాహక, జూ
 టూరుసమరనిర్వాహక, చండనపాటిఖండనాయక, కొండపేటిదుర్గనాయక, పుట్టప
 ల్లిసీమాధిస్థితధామసాగర, రెట్టపాల్లిసీమాప్రతిస్థితధామసాగర, పంకాదిమవీరసమా
 సంగిత, బంకాపురవీరరమాలింగిత, సాంద్రక్షీర్తినిరంతర, చంద్రగుప్తిధరాంతర, ఆచా
 రరాజ్యావయవచర్య, రామారాజ్యపారణధుర్య, మదచండవర్గపాదదాయక, ముదు
 గంటిదుర్గాధినాయక, పరిభల్లచరణధూషణ, ఓరుగల్లునగరపాషణ, విజయకరాయ
 తసాయక, విజయాపురభయదాయక, వల్లనాదికిరణ్ణికార, సాల్పలాపురసంక్షోభ
 కార, కల్యాదిన్యపకబాధక, కల్యాణనగరసాధక, సామదానముఖ్యశీలంజన, ఆ
 మదానగరసాలభంజన, ధానకరమార్గవిక్రాంతిసార, దేనిగిరిదుర్గసమాక్రాంతిధీర,
 గౌతమీస్నానపానినాకార, కౌతుకాఖిలభూజనాధారి, బలిచాపలికన్యదాయక,
 హలిపురచాంచల్యకారక, ఘడితిహటతిమసింహసంహనన, బెడదకోటనగరసింహ
 సంహనన, బలికిరిహటవాకలశౌర్య, కలంబరిగికోటపాటనధుర్య, నగరసమాక్రమ
 ణవిచార, సగరసమాక్రమణధీర, పరచండనిర్గతికింకర, పరచండదుర్గభయంకర,
 సంసదుర్గకేతుహరణ, హంసదుర్గనిబర్హణ, స్వర్ణాటకనర్గసద్గిరిభనాసిక, కర్ణాటక
 బుధధన్యాసిక, జున్నురభయనిర్ణాయక, నిర్జునుసామజనముద్రద్రునిస్తాధిదా
 యక, సామగిరిదాపక, రామగిరిదుర్గప్రతిస్తాపక, మేదిరిలెలసమగ్రసంపాదన,
 యాదగిరిదుర్గభేదన, శిలచండమృదుభూషణ, గోలకొండపురదూషణ, అయలకొండ
 చండవిమతిహాలహాల, అయిలకొండహరణకౌతూహాల, సానుధిల్లగృతిపరాక్రమ,
 సానుగిల్లకృతిపరాక్రమ, పానుగంటిదుర్గపాటనధుర్య, భూనుతిసాహసధుర్య,
 నేల్లితిచండగుల్లధ, బెల్లముకోటసల్లభ, నిలయలోలగర్భితాకార, మలయకేలిమహి
 మాధార, కామసమాచరణాక్రమణ, సోమపదమానచణాక్రమణ, శావగదుర్గబా
 ధక, మాపురదుర్గమాధక, ఖండితసమగ్రసంధాచణ, దండితసమస్తశత్రుగణ,
 అక్ఖారూఘరక్షానికర, మక్ఖాకోటదక్షానికర, మక్ఖాకోటకక్షానికర, అక్ఖారూఘశి
 షానికర, ఉల్లీఘనిజాప్రకల్లోలహాటి, ఢిల్లీపురహల్లకల్లోలహాటి, కేలీసుమందారు

గతబృందాయక, గోలేరుసందేహభయసందాయక, కలంబవర్గసంభాసుర, కలంబ
దుర్గకంపాసుర, భూగోళరుచిరభూషణ, పైగోషనగరభీషణ, కొండపల్లిహరణ,
చండకరనిభిప్రతాపభరణ, వినుకొండపాలక, వినూత్నికృతనాగార్జునుని కొండ
సాలజాలక, అనంతకలితపూరణ, అనంతమదవిదారణ, కటకరాజ్యాధిపర్తన, కట
కరాజ్యఘటితకీర్తన, అజికరేంద్రదారుణశరాసన, రాజమహేంద్రరాజధనుశ్వా
సన, బూదలఖానుతిక్తాంగహరణ, యేదులఖానుసప్తాంగహరణ, నిదానమలకగుణ
సహజాపగాధిచారక, నిదానమలక భుజాబలాపహరక, రమాధిపవినుతాపదానకీర్తన,
ఇమాదనమలకమానమర్తన, భృతరిపుదళనబంధుర, కుతపనమల్కదళసింధుర, కరీ
శతరుణాకారీశసుగుణాభరణ, బరీదుబలహరణ, భుజకృతరిపుధావనావిధాన, గజ
పతివినుతపరాక్రమాపధాన, కలికర్కశసమగ్రస్తంభీకృతరాతివర్గవిశాల, కలివర్గ
మననిర్గమతిర్కవారాశివర్గకేశ, గిరిదుర్గచనదుర్గజలదుర్గస్థలదుర్గచతురశీతిదుర్గ
సమస్తదళవిభాళ, రిపురాజగోషికాగోపాల, గాయగోవాళ, శ్రీరంగరాజరామ
భూపాల, విజయీభవ, దిగ్విజయీభవ.

288

తే. అని హిమాచలసేతుపర్వంతధరణి, పతులసభలందు సత్కవుల్ ప్రణుతినేయ
వెలసె నెంతయు నార్యీటికులపయోధ, చంద్రుడైనట్టిరామరాజ్ఞనవిభుండు. 289

తే. ఆనఘుడైనైరసేని భీమాధిపేంద్ర, పట్టి దమయంతిచేట్టినట్టిరీతి
రామభూపాలకుండు కృష్ణరాయతనయ, యగుతిరుమలాంబనుద్వాహమయ్యెవేడ్క.

చ. శతమఖునింబులోమఱను శంకరునినిరిపుత్ర శంబరా
హితు రతిదేవిచోలుచునహేనసుఖానుభివాప్తి రామభూ
పతియును దిర్లలాంబయును భానుసమానునిగ్నిష్ఠపాథ్యునం
చితగుణుడెద్దతిమ్మనృపశేఖరుఁగాంచిరి హర్ష మొప్పగెన్.

291

సీ. మఱియును నారామమానవాధికుండు శిల్లేళ్లకులసుధాసింధుచంద్రుఁ
డగు పెద్దనందిరాజుగ్రణిసుతనప్పలాంబనుబోచిరాజన్వయావ
తంసముఁదిమ్మభూధవుప్రియాత్మజుఁగొండపులత్తుమ్మయుననగఁబెరిగెను
సునిజవదనల నరుసతోనిరువురనతివై భవోన్నతులతీశయిల్ల

తే. సతునిసింమువురను బంధువితతివొగడెఁబరిణయంబయ్యె సంప్రమభరతుడగుచు
నబ్బగర్భగురుండు వీతాంబరుండు, శ్రీమహినీశల మును వరించినట్లు.

292

క. ఆతతధర్మపరతనా, శాతోదరులందు రామజనపాలుండు వి
ఖ్యాతిగ దక్షిణనాయక, రీతి మెలగె వినుతిఁదా ధరిత్రినిఁగాంచెన్.

293

తే. ఆయదూర్వహుదేవులయందు మిగులఁ, గాంతునసుర క్రిగనుభోజకన్యపగిది
రామభూపాలుసతులలో రమణుమన్న, నలను లక్ష్మ్యంబ మిక్కిలియలరుచుండు.

శా. ఆరామక్షీతిభర్తగాంచెనుబ్రహ్మదాయత్తుడై కొంపమాం
బారామామణినిల్లఁగొంపరణిపాలేంద్రు సద్వర్తనుం
డారాచూరిపురీకుఁదిష్టువిభు లక్ష్మౌ బాపయోజాస్యయం
దారూఢాత్మ సిరంగరాజపసుధాఢ్యక్షున్దయాబ్రాతునిన్. 295

తే. ఈవిధంబునఁదిరుసులదేవి కొంప, మాంబ లక్ష్మ్యయనుదేవులందు రామ
ధరణిపతిగాంచె సుతులనేపురను వార, లలరీశునిపంచాస్యములనుబోలి. 296

క. వితరణశ్రేణు రాధా, సుతుడంచితభోగగరిమ సుత్రముఁడనన్
నుతిఁగాంచెఁగృష్ణుండు, క్షీతినిరుదోహి త్రుడైనకృష్ణేంద్రుఁడిలన్ 297

క. కృష్ణమహీపతి రంజన, కృష్ణుఁడు విమతబలహననకీర్తిని సాక్షా
త్కృష్ణుఁడు సతోష్ణుఁడన, త్యుష్ణకిరణసదృశుఁడెన్ననురులేజమునన్. 298

మ. హరిశౌర్యండురామరాజవిభుకృష్ణాధీశుఁక్కిరియా
సురనాధేశముచేంపఁగొట్టి జలజస్తామంబులంగట్టి భా
సురముక్తామణికాంతిఁదట్టి తుహినక్షాణీధ్రమునైట్టి తా
నురిఁబొప్పుంచను బొప్పుఁబెట్టుఁగరచున్ను క్షేత్రవర్ష కులన్. 299

ఉ. ధ్యేయుండు రామరాజపెదతిష్టువిభుండుని వాఁడోలి లోఁ
బాయనిభీతిచేత మొన భగ్గుముగా యవనుబ్దాలంగ నా
చాయ నిజాముఁడడ్డపడ సామజయూధముఁడుఁచెఁజూపరుల్
వాయుజుఁడంచు నెంచఁగనవార్యసమున్ద్యులబాహుశౌర్యుఁడై. 300

క. పెదతిష్టునృపతి మఱియును, మదకరిహరివీరభుసమాఢముతోడన్
గదనమునఁగదియుతురకుల, సదమదముఁగఁగుని మె బాహుసంరంధమునన్. 301

ఉ. రాయకులీనుఁడైనయలిరామనృపాలుని పెదతిష్టుభూ
నాయకమాళియిచ్చు దిననాథునూ నవుమాడ్కినరికిన్
ద్రోయక కోరుకోరికలు తూర్జముగాఁగడుఁగి ర్తివంధికల్
దోయాజసంభవాండుమునఁగోరిములై కనుపట్టుచుండఁగన్. 302

ఉ. మాపులు నేనుఁగుబ్బటసమా? ము సేనుఁగుపెంటగాఁగ గం
గావలినుండి కృష్ణదనుకానొనరించి నిజాముఁడోలిం
మావనినాగుఁగొండవిభుఁడాహునకళిఁజరించెఁజూచియా
దేవతలెల్లనిభుండు దేవతొత్తాఁడంచు నెంచఁగన్. 303

ఉ సారదయావిశిష్టగుణసన్నతిరామనృపాలుకొండధా
త్రీరమణోగ్రఖడ్గపాతిద్రెల్లి తురుష్కువిభుల్పరింతురి
చ్చారతిన్కొక్కతొక్క తెనకంబు పదైదుగుర్లు దేవతా
చారుమృగీవిలోచనలసంగతి నైజగుణంబెయ్యాగదా. 304

ఉ. ఏలుచునానెగొందిపురమింద్ర సమానుడు కొండధారుణీ
పాలుడు పాలె శాత్రులు బంటుతనంబుల మాని చానడిక
వేళయెటింగి కాంచి మఱి వేళమునన్న కుట్ర గ్రహింపురు
గ్గాముచేతినాత్తి పదకంజయుంబునలంకరింకగన్. 305

క. సూర్యవాహాధీశ్వరు, హరిమిసుతఁడెరుమలాంబగులసతిగ మహా
దారిత నరించె రామ, త్తైరమణునికొండనృపతి కడు వేడుకతోన్. 306

క. ఆమపాతాత్తునితనయుడు, రామాధిపుండహితకమలరాకాశియై
భూమిఁబ్రజల్చుడునధిక, శ్రీమించగనేలె నీతి చెలువుదలిర్పన్. 307

క. హరిధక్తిపరుడు సుగుణా, కరుడంచితదానవిజితకర్ణుడు రజన
కరకులుడు కొండధాత్రీ, శ్వరరామనృపాలుండిలను జననుతినలరున్. 308

సీ. గొబ్బారికులవార్ధి కుముదాపుండ్రానోబవిశ్వంభరాధీశవిభునిహర్తి
తనయయానరిసింగమను సూరపాన్వయపావనుండనోబపార్థి వేందరి
పుత్రి నోబమ్మనుబోచిరాట్చన్ననృపాశ్రయినిసుత జానకమ్మనిట్లు
నరుసతో మువ్వరఁబరింయంబై వాళునికంబుననురక్తి నాత్మధర్మ
తే. వర్తనకును సహాయులై వర్తిలంగ, నఖిలతరభోగభాగ్యంబులూసత్తి
యంబుతోఁగూడఁదాఁజూననుగళించె, రామభూపరుకొండ్రాజు రామరాజు 309

క రామారతిప్తువిభుడు క, రామారిని రిపులఁడునుమ రంజిలు శుభసం
సూచకములుదోడ్పడ సు, వీచయమునకును బ్రమోదపృథ్విదలిర్పన్. 310

ఉ. నారద వింటె చిత్తమిది నారకవాసులగాక దేవతా
వారిజగంధులంగలసి వత్తురు నన్మోలునంగ భేనుసం
హరులు మేచ్చులన్న వినుమా సురవల్లభయాజిభూమి రా
చూరిపురిశుతిప్తువిభును గ్రకరాసిని మ్రగ్గఁగాఁజూమి. 311

చ అన సురల్లు సంశయమె యబ్జజసంభవుమాట తథ్యమా
ఘనుకరవాచుచిత్తగతిఁగంటిమిగాదె నిజాముసేనలన్

దునిమెడివేళ నాశ్వికునితోఁ దురగంబును మావటీనితో
డనుగరి ఖడ్గయుక్తము భటప్రకరంబును దొల్ల వాసవా.

312

చ. అనఘుఁడు రామభూవరుప్రియాత్మజుఁడాచినతిష్ఠమానవేం
ద్రునిపటుశౌర్యమాశశివిరోచనభూధరతారకంబుగా
దినదినముం బ్రియంబునను దీవనలిచ్చిరియెల్ల దేవతల్
ఘనముగఁబూలవాన జడిగాఁగురియించిరియాడిరచ్చరల్.

313

ఉ. భూరిపరాక్రమోజ్జ్వలుఁడు పుణ్యచరిత్రుఁడు రామరాజు రా
చూరిపురీశుతిష్ఠవృషోమునినిర్మలచారుక్షీర్తితో
సారెకు సాటిరాఁబెనఁగి చాలకకాచె జడ్ధిరించి గౌ
రీరమణుండుగఁపెను ధరిత్రియెఱుంగఁగ వ్యాఘ్రచర్మమున్.

314

క. రాచూరితిష్ఠరాజధ, రాచశ్రేష్ఠరుఁడు పాణెరాజుప్రియసుతో
పోచమజేవిని మోద, ప్రాచ్యుము మదిఁదలిర్పఁబరిణయమయ్యెన్.

315

క. వీరాగ్రణి శ్రీరంగధ, రారమణుఁడు నదుల సాగరము లోఁగొనున
ట్లూఁగి రిపులఁబొరిగొని, వారిలసంపదలఁగొనియె వాఱనివేష్టెన్.

316

చ. అతిశయదానలోలుఁడు మహామహుఁడాశ్రీతనజ్రపంజరుం
డతులితధర్మ మార్గఁడభియాతిధయంకరమూర్తియార్యస
మృతమతి రామభూవరుమారకుడై నసిరంగరాజుతో
క్షీతవగుల్వర్షదీపతనికిన్ద్రుతి సాటియతిండెయో మహిన్.

317

శా. దక్షిణ్యంసియు రామరాజమనుజాధ్యక్షేషు శ్రీరంగరా
జక్షోణీందుర్ఁడునొక్కరూపరయనీసర్వంసహస్నాగుసం
రక్షన్ శత్రుప్రహరత్వమున శౌర్యసూర్తి నట్లయ్యు య
జ్ఞక్షోభోగ్రుడతండితండు మఘరక్షాదక్షుఁడీక్షింపఁగన్.

318

మ. పరమప్రీతి వినయ్యులై సకలభూవాలుర్దనుంగోఁవఁగాఁ
గరుణాంభోనిధి రామభూవరుసిరంగత్తాతలాధీశుఁడు
ర్వరఁబాలించె భగీరథున్నగరునిన్ రామంద్రిశంకూద్భవున్
బురుకుతున్నయనంబరీఘ భరతున్ బూరున్నలంబోలుచున్.

319

మ. అలిరామేంద్రసిరంగరామమనుజాధ్యక్షేశుసత్కిర్తిని
ర్మలకాంతుల్ని బిడంబుగాఁగలయఁబర్వంజూడఁజెన్నించెనీ

జలజాతప్రభవాండభౌండము మహాశ్చర్యంబు సంధిల్లఁగాఁ
బొలుపొందంగ వివర్ణనీయమయి కర్పూరంపుభాట్టోయనఁ.

320

తే. బాహుబలభీమ సంగ్రామసరళురామ, రామభూవరశ్రీరంగరాయవిభుని
భూరితేజోఽరుణద్యుతి భువనమరెఁ, బుష్పితాశోకభూరుహన్మూర్తిదనరి.

చ. కడిమిఁగిరిటిమాడ్కి నుతిఁగన్నసిరంగమహీవిభుండు మే
ల్పడకలపోచిరాజరఘునాథనృపాలునికూర్చిపుత్రికఁ
బుడమిపడంతిదాల్చిననఁ బోలినలక్ష్మమనున్వరించెనిం
పడరంగ రాఘవుండు జనకాత్మజఁ గైకొనుచంద మేర్పడఁ.

322

సీ. అనవరతాభ్యుదయాభిలాషాశ్రితప్రతీతికి ముంగొంగుపసిఁడియనఁగ
వినుతవిద్వత్కవివిసిరంబులకు గృహస్థితయైనయాకామధేనువనఁగ
పంశానుగుణ్యప్రసర్తనులౌబంధువితతిపాలిటికల్పలతికయనఁగ
సరసాన్నదానదీతామహానిపుణత్వమునను రెండవయన్నపూర్ణయనఁగఁ

తే. జతురుదధివేష్టితాననీచక్రమునను, గలుగుసర్వసర్వంసహా తిలవరేణ్య
కామినీజనసన్నుతుల్గొంచి మిగులఁ, దేజరిల్లినలక్ష్మమ్మదేవివలన.

323

క. అతిగుణనిధిశ్రీరంగ, క్షీతిపతికుదయించింర్యకీర్తిరతుగుణా
న్వితులు సుతులు పెదవేంకట, పతి చినవేంకటపతియనఁబరఁగనిరువురుఁ.

324

మ. అరిభూపాలకులూజి నిక్కముగ జాయార్థంబు సక్రోధుఁడై
శరధింగట్టి కపర్ది నాఁగఁబురముల్ శౌర్యోన్నతినొచ్చుచుదా
శరధింగా మదినెంచి కాన్కలిడె యాజ్ఞావర్తులై కొల్లరా
కరుణాంభోనిధిఁబెద్ద వేంకటపతిత్తాపాలు నెల్లప్పుడుఁ.

325

శా. శ్రీరంగాధిపుపెద్ద వేంకటాధిపత్రీజానియుద్యదృభజా
సారంబొప్పఁగనేలెనెంతయునుగృష్ణా సేతుమగ్యక్షీతిక
దూరీభూతవిపక్షమానవరస్తోమప్రచారంబుగా
నారూఢిస్తరణీజనుల్నకలసౌఖ్యావాప్తి రాణింపఁగఁ.

326

సీ. వనజనివాసానివాసకృపారసాసారాలవాలవీక్షణముచేత
శరసుధామందారశరదభ్రండిండ్డిరథవళసత్కీర్తిసంతతులచేత
నలజయంతేవసంతనలకూబరనితాంతనరూపకలితవిస్ఫురణచేత
రణరంగచండకోర్బలదుర్జయాహితగణగర్వహరణవిక్రమముచేతఁ

తే. బుండరీకాక్షుఁడద్భాగితఁబుత్రుమిత్రుఁ, దెగడిప్రహసించియుటికించిధిక్కరించి

మించెనెంతయు శ్రీరంగమేదినీకు, పెద్దవేంకటపతిరాయభిదురపాణి. 327

క. గొబ్బానిసంశముణి హ, నిబ్బరగండండగునోబన్యపవరుసుతయో
నబ్బంగారవును మది, నుబ్బుచుఁబెదవేంకటపతియొనర వరించెన్. 328

క. అతనిసహోదరుఁడబ్బా, హితకులకలకాభిపూర్ణహిమరుచి బుధున
వృతమతియోచినవేంకట, పతిగుణతతి నుతికలవియె ఘణిపతికై నన్. 329

తే. భక్తజనమందిరాంగణపారిజాత, మైనశ్రీవేంకటాచలాధ్యక్షుపగిది
భవ్యసాత్వికగుణగూఢాభ్రాజియగుచు, జిన్నవేంకటపతిరాజనింహుఁడలరు. 330

సీ. పెనుబాఁపకవణంబుఁదెనువారుపమురౌతుపట్టిసోయగముతోఁ బరంగువాఁడు
కలిమిమాపుమిటారికత్తియతోఁబుట్టుపసమింపురంగుతో నెసంగువాఁడు
తపసిరాకన్నాపదాలుపుచెలికానిదళమైనయీవితోఁ దనరువాఁడు
లాటిపెక్కిమువానితల్లి నెయ్యపుఁబట్టి మించువీరుంబుతో మెఱయువాఁడు

తే. రాజమాత్రుండై శ్రీరంగరాజుచిన్న, వేంకటపతికుండభిలపృథ్వీవరేంద్ర
మకుటమణిఘ్రిణిమిరాజమానపాద, పద్మండాశ్రీతజనపద్మభాస్కరుండు. 331

సీ. మొగమియ్యకనుబరాక్షుఁడై నగదియఁబోకనుజిరాయువుగల్గఁగానొనర్చుఁ
గని కరములు మోవ్వగనికరమునఁబ్రోచి ముదముతో సకలసంపదలఁగూర్చుఁ
గలసియుండకనుజపలమతి నాగవాసముఁజేర నిజపథూజనులఁజేర్చు
నెదురుగా రాఁగ్రచ్చియెత్తి వేగమి వేల్పుపాలఁతులపాలిండ్లఁబొందఁదార్చు

తే. నతులవీరప్రతాపరాజాధిరాజ, రాజపరమేశ్వరీరుదవిరాజమానుఁ
డైనచినవేంకటేంద్రబాహాసిపుత్రి, చిత్రమిదియని బుధులు చర్చింతురెపుడు.

సీ. ఒకనాఁడు చినవేంకటోర్విశ్వరుండు విరూపాక్షసేవాసక్తినచ్చటికిని
నగి క్రమఁబ్రోసియందొక్కయెడ రాచునుత్రాముఁడునుబొడచూపినట్లు
తోచిన భయము సంతోషంబుఁబెనఁగొనఁబ్రకటరోమాంచకంచుకితగాత్రుఁ
డై వచ్చి నెత్తుది హరిదల్చి నిద్రింప డంబైనమణికిరీటంబుఁదాల్చి

ఆ. దివ్యభూషణములు దివ్యమాల్యంబులు, దివ్యగంధములును దివ్యవస్త్ర
ములునుదాల్చి దివ్యమూర్తితోఁగోదండ, పాణియైనరామనర్మదాదుట. 333

క. వచ్చటు నిల్చినఁగనుఁగొని, యచ్చెరువీరాజచటికి నరుదెంచుటయే
మిచ్చునుదలఁచుకనోయది, యొచ్చెముపడనీక దానినొనఁగూర్పఁదగున్. 334

సీ. అనుచునుద్రుపోయనంతనోచినవేంకటాధిప నీవు పంపాధినాథుఁ
డగునీకు భజించియరుదేరఁద్రోవనుబొడనూపినట్టి యాభూమిభుజాఁడ

నేను నాపేరు నీకెఱిగింతుఁగోదండపాణియాశ్రీరామధన్యుఁ డంద్రు
మమ్ము భూజనులన్నమాట విన్నంతన నిటలతటాగ్రసంఘటితహస్త
తే. కమలుఁడై దండములఁబెట్టి కనకశీత, మండునాసీనుఁగాఁజేసి యాగమాక్త
సరణిఁబూజించి తత్పాదజలజములను, భక్తిఁబ్రణమిల్లియిట్లని ప్రణవఁజేసె 335

చక్రబంధము.

శా.భవ్యా కోసలసూతినందన రమాభావేందుసారంగకా
క్రవ్యాదప్రహరప్రవీణ నయరత్నాగణ్యనామాంకితా
దివ్యాండప్రచయప్రభావనరథా దీనస్పృహకంటకా
కావ్యారంభహితక్రమా విటతినాకారీ శ్రితానందకా. 336

నాగబంధము.

చ. పరమదయాకరా రవిజభంజన బోధవిహారభాసురా
కర్మత్రచాప నీరజజకంజసురప్రకరాశనాంబుజా
మరధరణీజహీరశరమారవిపక్షపయోదసారకీ
త్తిరమశతావిహార ధరధీర వసువ్రజఘాతపావకా. 337

గోమూత్రికాబంధము.

క. మురహర ధృతగిరివర పర, వరద రమాధీశ గోప విర్ణితచరణా
దరధర నుత కరివర సుర, వరద రసాధీన గోప పందితచరణా. 338

చతుశ్చరణగర్భకందము.

గిరిధర కమలాధ్యక్షా, సుసీరుహపత్రనయన శరనిధిశయనా
మురహర సన్నతనామా, కరుణాకర నరసఖ హరి కరివరత్నా. 339

1. శరనిధిశయనా మురహర, సుసీరుహపత్రనయన సన్నతనామా
కరివరత్నా గిరిధర, కరుణాకర నరసఖ హరి కమలాధ్యక్షా. 340

2. శరనిధిశయనా గిరిధర, సుసీరుహపత్రనయన సన్నతనామా
కరివరత్నా కరుణా, కర నరసఖ హరి మురహర కమలాధ్యక్షా. 341

ద్వికంఠగర్భక్రాంచపదవృత్తము.

ధారుణిపారావారసుతారత్నములిరుగడల సతతమునుబాదాం
భోరుహసేన్ధూరిమిఁబూరంబుగ నెదలనునిచి పాలుపుగఁజేయఁ
జేరి సురల్లెవారముచే రంజిల్లనటులొనరిచి చెఱఁగఁగనుండే
వారిదపల్లక శౌరిని వైరివ్రజదమను జగదపనునిగొల్తుక. 342

క. ధారుణిపారావారసు, తారత్పములిరుగడల సతతమునుబాదాం

భోరుహసేనల్లారిమిఁ, బూరంబుగ నెదలనునిచి పొలుపుగఁజేయన్.

343

క. చేరి సురశైవారము, చే రంజిలునటులొనరిచి చెలఁగఁగనుండే

వారిదవర్ణున్ శౌరిని, వైరిప్రజదమను జగదవనునిగొల్తున్.

344

నవగ్రహోష్ఠదిక్పాలకదశావతారనామగర్భకందము.

హరి శశి మృగ బుధ గురు కవి, హరిసుతి తిమకేతు హరియహస్రపకధనే

శ్వరశంకర శరచరయుగ, కిరి నరహరి వటు త్రిరామ కితిని ముఖహయా. 345

దండుకము.

శ్రీజానకీనిస్తులోరోజ కాశ్చీరకస్తూరికాగంధపంకాంకితోరస్థస్థులా, నిర్జరాంతరి
 ఎంశాటబీదాహదావానలా, కోటిసూర్యప్రకాశా, త్రిలోకేశ, విశ్వస్వరూపా,
 శుభాలాప, గోరాజహంసా భ్రమాతంగవాహదీగీర్వాణసందోహకోటిరకోటిస్ఫుటా
 నర్మయీరత్నప్రభాకీర్ణపాదారవిందా, సునాభీసరోజాతగర్భార్భకాకారరాజచ్చతా
 నంద, గౌరీశనాగీశనాకేశభోగీశులైనన్ భవద్దీప్యచారిత్రిముల్పన్నుతుల్నేయఁగాఁ
 జాలరేనెంతవాడన్ మహామూఘచిత్తుండ మత్తుండనైనన్ భవత్ప్రీతిమల్పన్ను
 తుల్నేసెదంజి త్తమందుంచి రక్షింపవే, దేన, మీనాకృతించాల్చి, సుప్తాబ్జసంజాత
 నిశ్శ్యాంసవేదాపహర్తాసురారాతి మర్దించి యాబ్రహ్మసన్వేదముల్గిష్టాఁజేర్పవే,
 కచ్చపాకారముంబూని పాథోధినిర్మగ్నమంథాచలేంద్రంబు వెన్నాఁగి దూర్వాన
 శాపాహతాఖండలశ్రీపునర్భాసముంజేయవే, ఘృష్టిరూపంబుచేఁజండబాహుబలో
 దగ్రహేమాతూరక్షగిపతింద్రంచి పాథోనిమజ్జద్రసాకాంతనత్వింతసంతోషిత
 స్వాంతగాఁజేసి శృంగార్ద్రభాగంబునన్నిల్పవే, మర్త్యసింహుండవై స్తంభము
 డుద్భవంబంది సాయంసమారంభకాలంబునందూరుయుగ్మస్థలాసాదితాదిత్యవిశ్వేషి
 రాట్కుఁజీవిచ్ఛదసోల్సహముంజూపి నీబంటుపంతంబుఁ జెల్లింపవే, గుఱ్ఱపా
 టుండవై నిర్జితామర్త్యనాథప్రకర్షానుమోదాత్ముఁడైనట్టివేరోచనినెట్టి జీర్ణేంద్ర
 రాజ్యప్రతిష్ఠాపనాచార్యవిఖ్యాతినింజెందవే, రేణుకాగర్భపేటీలనద్రత్నరామావ
 తారంబుచే సాపంధాతిశోర్యోగ్రరాజత్నిహస్తోరుదోర్ధ్వఖ్యరాజన్య సందోహ
 ముంజెండి సర్వసంహృతప్రమాద్యంతముంగళ్యపబ్రహ్మకుం దానరూపంబుగా నీ
 యవే, రామగద్రాఖ్యచే గాధిపుత్రుండు గావించుయాగావనార్థంబు వేంచేసి
 యాతాటకానామహోషాచరిం బుత్రయుక్తంబుగాఁద్రుంచి మారీచుని న్వారిధి
 న్నంచి వాహుండు పంబుచేనున్నమానీంద్రయోషాలామంబు దోషంబుల్లెల్లని.

మేషంబులో నంఘ్రిరణుప్రభావంబుచేతం దొలంగించి చంచద్గుణోపేతకైలోక విఖ్యాతకై వినుపరద్యాగ్యసంఘాతకై సీతకై దర్పకారాతికోదండదండంబు వేదం డ మంభోజకాండంబు ఖండించుచందంబునంద్రుంచి భూపుత్రినిస్వేష్కతోఁ బెండ్లియై చాల దోష్పండగర్వాతిరేఖోన్నతిన్నించు నాజామదగ్గునినివారించి యాకేకయేశాత్త జామోదమానట్టుగాఁ దండ్రీసత్యంబుఁ బాలించి రాజ్యాభిలాషంబుఁజాలించి ఘోరాపరాధునివిరాధుంబడంగూల్చి నానామృగాక్షీర్ణమాదండ కారణ్యభూమింబ్రవేశించి మానీంద్రవివేక్షణంబుదూఁడంబు ద్రుంచి మాయా పురంగాకృతానీచు మారీచు ఖండించి పాదోరుసంఘట్టనత్తుణ్ణు నానావిధగ్రావు సుగ్రీవునింబంటుగానేలి సంగ్రామరంగస్థలీబృంభణోద్యదృబజాశాలి నానాలినొక్కమునంగూలగానేసి బాణాగ్నికీలంబయోరాశినింకించి భాస్వద్యశోహేతువౌ సేతువుంగట్టి నిశ్కంక లంకాపురింజుట్టి మాయాపులన్యధచాతుర్యసంపన్నులు గర్వదుర్వారులు దేవతావ్రాతసంహారులు నైవనయామంకర్ణాదిరాత్రించరాధీశులం ద్రుంచి యాఖండలస్యందనంబెక్కి దుర్వారగర్వోన్నతి లోకవిద్రావణు రావణుగూల్చి లంకాపురాఫసుగాఁ గుంభకర్ణానుజుంబట్టముంగట్టి వైశ్యానరాభిలీలాప్రవేశక్రియాత్వంతశుద్ధాత్మయైనట్టి ధాతీరిసుతస్వేష్కతోఁ పట్టి రాత్రించరుల్వానరుల్గోల్వగాఁ బుష్పకంబెక్కియైక్కియైనందనాలంకృతంబానయోధ్యాపురంబుం బ్రవేశించి కాన్యకుంఁగైకకుశ్రీసుమిత్రామహాదేవికిఁ భక్తితో దండములైట్టి మిత్రానుజాచార్యసామంతమంత్రిక్షమానాయకులసంతంబందఁబట్టాభిషిక్తుండవై సీతతోఁగూడ సౌభాగ్యభోగాభివృద్ధిం బ్రవర్ధిల్లవే, రోహిణీపుత్రరామస్వయాంబుచే లాంగలోద్ధూతనాగాధిభూపట్టణాకారరేఖనివృంభించి భీతాత్తుండొకారవేంద్రుంగృహంబ్రసవే, బుద్ధభావంబుచేనా సురీమానభంగంబుఁగావించి ఫాలాక్షునింద్రాదిబృందారకానీకసంస్తుత్యశశ్వజ్జయశ్రీనిరింపన్నియోగింపవే, కల్కివై ధర్మమార్గేతరోర్విజనవ్రాతముంద్రుంచియు త్పిన్నవర్ణాశ్రమాచారసద్వర్తనోద్ధారకత్వంబునంబొల్పునాష్టాదభావాప్రమేయం డవాసట్టిదేవుండువున్నీకావే, త్రిలోకంబుగ్గ లీలంబుట్టింప రక్షింప సంహరముం జేయఁగాఁజాలియున్నట్టి మూర్తిత్రయాకారసంభూతిహేతు స్వయంస్యక్తమాయాపరబ్రహ్మము స్వీవకావే, భుజంజేంద్రతిలాప, ప్రపన్నాభిలాషద్యరానల్పకలాప, భవద్భక్తి నాకుంబ్రసాదించి రక్షింపవే, భానుసంకాభిరాకాసుధాధామ, దైత్యేంద్రహృద్భీమ, నీలాంబుదళ్యామ, కోడండరామా, నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమః.

- తే. అనుచు వినుతింపనారాముడనియెంచిన్న, వేంకటపతిక్షమానాథ వినుము నీదు
పుత్రుడగువీరవేంకటభూవరునకు, నగ్రసుతుఁడుదృఢిల్లు మదంశమునను. 347
- క. అనియానతిచ్చి రాముఁడు, గనుఁగొననంతస్వాతుండుగా మేఁకనియా
చినవేంకటపతి బాంధవ, జనములకావిధముఁడెలిపి సంతోషమునన్. 348
- క. చినవేంకటపతిన్యపమణి, కనకప్రాకారముఖ్యకైంకర్యంబుల్
జనులెన్నఁగ మోదంబా, పునొనర్చి ధజించె రామధన్రస్వామిన్. 349
- ఉ. ఈమహిఁజిన్నవేంకటపతీశ్వరుడధ్యుఁడెందఁజేయు ము
క్తామితహారవాహమదహాస్తి సువర్ణముఖోరుసంపదల్
ప్రేమను శత్రుకోటికిని భీషణరేఖనుగల్గఁజేయు ము
క్తామితహారవాహమదహాస్తి సువర్ణముఖోరుసంపదల్. 350
- నీ. ఏధన్యనిజధామమిందిరాకాంతకు మానిత కళికామందిరంబు
ఏధనుభుజపీఠమిమహి కామోదకరరమణీయసౌఖ్యప్రదంబు
ఏధాభుజునిజివ్యా యాభారతికి నెఱ్ఱఁగమనీయనృత్తరంగస్థంబు
ఏకాంతుకరుణావిలోకనంబాశ్రితగురుజనములకు ముంగొంగుపసిఁడి
- తే. యతఁడు సామాన్యఁడే సగరాంబరీష, భరతనలరంతిహైహయప్రముఖపూర్వ
రాజచర్యండు శ్రీరంగరాజచంద్రు, చిన్నవేంకటపతిన్యపశేఖరుండు. 351
- నీ. జంటమొగంబులసామిముద్దులనుజ్జితల్లికేస్తుఁడు సిగఁదాచ్చుపువ్వు
నడిగలజింకతల్లిడి నెక్కు నెఱుకొతుపొరుగురిదొరకుచు బొరుగుఁడేని
నిరునాటు మేనున నెఱుగు వేలుపుతండ్రి పట్టిపట్టపుబలుసంజమేకముఁ
దనవిడ్డనునుజూలనుగాచుకొను డాలుగల మేటిల్లినిగిన్నవాని
- తే. నక్కుఁజఱచియునట్టాఁగి చెక్కిలడఁచి, కలఁచి నీరుగఁజేసి నల్లడలయందుఁ
గడిమి నెంతయుఁజేలగుచుఁగలయ మెలఁగి, యుబ్బుఁజిన్న వేంకటపతిగబ్బియనము.
- క. చినవేంకటపతినెనెరు, ఘననిర్మలతేజమలరుగర్థాటమహీ
ననజాయతాక్షి మైఁబూ, సినియభినసమంకుమంబు చెలువుదలీర్పన్. 353
- మ. పరమప్రీతి జిలెళ్ల నారపమహిపాలేశుసత్పత్రిఁదా
మరసాక్షిందిరువెంగళాంబనరిసంహారైకసూరుండు భా
సురధైర్యుండగుచిన్న వేంకటపతిక్షణ్ణీంధ్రుఁడుద్వాపామ
య్యైరమన్నన్నగరాజతల్పండు వివాహంబైనచందంబునన్. 354
- క. మతిచేఁగమనీయతరా, కృతిచేఁబతిగక్తిచేనొగిందగనాభా

రతికిఁ రతికిని సతికిని, నతిశయమయినతిరువెంగ శాంబికయందుఁ.

355

మ. జననంబందిరి చిన్నవేంకటమహీశస్వామికిన్నందమల్
ఘనచారిత్రుఁడు తిర్ప్పలాధిపుఁడు సంగ్రహామృతమండంచ భూ
జనసంస్తుల్యతఁగాంచువేంకటపతిత్వాజానియున్నర్చన
ర్చన రాణించుసిరంగరాయమచుజాధ్యక్షేశుఁడెన్న వ్యరుఁ.

356

క. కృతమెఱుఁగుటయర శరణన, హితమతి మనుచుట కపిం ద్రులేమడిగిన స
మృతినిచ్చుట చినవేంకట, పతితిరుమలనృపతికెపుడుఁ బాయనిగుణముల్.

357

సీ. గోపాలమూర్తియగోపాలభూపాలచంద్రుఁడు దనదురాజ్యంబునకును
బట్టంబుఁగట్టిన బాహుబలస్ఫూర్తి మెఱసి ధర్మంబున ధరణి నేలి
వర్ణాశ్రమంబుల వరుసతో నడపుదు నీతిబాధలులేక ప్రీతి జనులు
సంపదలుచుచేల సవనోత్సవంబులు దఱుచుగానూరూర జఱుగుచుండ

తే. సకలనరనాయకులుగనుసన్న మెలఁగఁ, దనకు వేలూరు నిజరాజధాని గాఁగఁ
బరఁగెఁగడుఁజిన్నవేంకటపతికుమార, రత్నమైనట్టిశ్రీరంగరాయమాళి.

358

క. దివ్యునిపైరులఁబారిగొని, కొమ్మనుచునుబసిఁడి వేలకొలఁదులుగా ని
త్యమునుగవులకునొసఁగుట, నిమ్మగు శ్రీరంగమానవేందునిగుణముల్.

359

సీ. ధాటీనిరాఘటఘోటకోద్ధుతపాంసుపటలంబు నల్లడఁబాఱఁజల్లి
బంధురతిరగంధసింధురనికరశీకరము నిబ్బరముగఁజలికి చిలికి
వితతదోర్బలవిజ్ఞంభితయో ధశరథుర గండాహతులఁజాల బెండునఱిచి
వీరసా వేశఘోరసద్భటసంఘటనలనుజాపమట్టువెట్టి

తే. యుదయగిరిదండవేలఁగొందుచుండుకుతువ, శామలబలదర్ప దనహుతాశనునినడఁచి
వినుతిఁగాంచెను సకలధూజనులచేతి, రమ్యగుణహరి శ్రీరంగరాయశౌరి.

360

సీ. మామమామగువానిమామనుగన్నయ్యహరిమిమనుమనికొడుకుకొడుకు
కొండలదొరపట్టి కొడుకు తేజీమేఁత మేఁతమాంగువానిమేటితాత
తొలుఁబల్కు గుఱ్ఱాలఁదోలెడునాతినిమనుమనిమనుమనిపగతుసుతుఁడు
బిడ్డగేస్తునితం ద్రిబిడ్డనిమామన్నకొడుకునుక్కుడఁచినకడిఁదిమగఁడు

తే. దానగుణమున వితతప్రతాపమునను, జక్కఁదనముననసహాయసాహసమున
సాటియగుఁగాకయితరుల సాటియెటులఁ, జేయఁగావచ్చు శ్రీరంగరాయమణికి.

క. శ్రీరంగరాయశశి గొ,బూరికులండ్ల నవెంగళోర్వీకుతనూ
జారత్నముఁబొమ్మన, పారవిధవమలరఁగా వివాహంబయ్యెఁ.

362

సీ. మఱి పోచిరాట్టులమండనుండగువెంగళూనాయకాగ్రణిపుత్రియైన
రాఘవస్తునుబోచిరాజువేంకటరాజుతనయవెంగళునద్యాహమయ్య
నానతీత్రయమునననురక్తితో సర్వార్థసహాయమై తగ భజింప
నతీతయభోగభాగ్యాభివృద్ధినిజాల రాజించి ధర్మమార్గప్రచారి

తే. యనుచు విద్యజ్ఞనంబులు వినుతినేయ, వెలసె నెంతయునసహాయవిక్రమార్కుఁ
దానపీఠిపురాధీశుఁడైనచిన్న, వేంకటపతీంధ్రుశ్రీరంగవిభుఁడు మిగుల. 363

సీ. దశమతోఁజీనికప్పురముతో ధవళకంఠరముతోఁజొడుగాఁదనర మెలఁగి
శరముతోఁడుహినభూధరముతోఁబుక్షువిసరముతోఁబ్రతియనఁజాల మెఱసి
హయతోఁ ముత్యపుసరుతోఁదైనతరులతోఁననురక్తిఁదగనొనర్చి
రాజుతోనిం ద్రేభరాజుతోఁబన్నగరాజుతోఁనెనయగురంగుఁబూని

తే. దశదిశాత్యంతపరిపూర్ణతను వహించి, రహిని వెలసెను శ్రీరంగరాయమాళి
ధాళిధళ్యప్రభామృదనశక్తికిర్తి, కవిజనాధీశవర్ణనగడుఁజెలంగ. 364

క. ఇట్టిగుణంబులఁగలతోఁ, బుట్టువులనురక్తిఁగొలువఁబోరుల రిపులకొ
గొట్టి మనుమార్గచర్యకుఁ, బట్టగుచును వేంకటేశ పార్థివుఁ డలరుకొ. 365

చ. కుటిలవిరోధిరాజమదకుండరసింహకిశోరమూర్తి వి
స్ఫులహరిభక్తితత్పరుఁడు పూరుమలీనుఁడు సర్వవేది వేం
కటపతిరాయ శేఖరుఁడగణ్యగుణాకరుఁడప్పుహోస్తునిం
బలుమతియాబృహస్పతికిఁబన్నగభర్తకునెన్న శక్యమే. 366

సీ. తా భుజింపఁగలేక తలిగ నడ్డించినయన్నంబు సతతంబు నమ్ముకొనుట
పారి బీదతనమునొరులకుఁదనసొమ్ము పుడకమాత్రంబైనఁదొరయనీక
యొకటికి రెండుగానొగి నడ్డి రాఁబట్టి ధనమెల్ల మూలను దాఁచుకొనుట
తనుఁజూడవచ్చినఁగనికరంబును లేక కలసొమ్ములెల్లను గిలుబుకొనుట

తే. మానెనేనియు నెనవచ్చు మానితొన్న, దానవితిరణభోగప్రజానురంజ
నపరుఁడైనట్టిచినవేంకటపతివేంక, టపతికినినలశ్రీవేంకటపతియరయ. 367

చ. జలరుహబాంధవాత్మజాఁడొసంగును రేపటిపూటభక్తితో
గలువలరాయఁడిచ్చునొడికంబుగ మాఁపటివేళ వేడ్కచే
నెలమినొసంగు వేంకటపతీంధ్రుఁడు రేపును మాఁపునర్థిన
రులకు సమస్తస్తువులుదోరముగాననివార్యదాతృతకొ, 368

సీ వైభవంబున నెనపచ్చును మడుంగులో భీతి డాఁగకయున్న భిదురపాణి
సౌందర్యమునఁగొంత సరియగుబురహరుకనువెచ్చఁగనకున్న మనసిజుండు
గాంభీర్యముననీడు ఘనరాఘవాశు గాగ్రమున నిల్వక యున్నఁ గంధిరాజు
కాంతినిఁబ్రతియా మఖస్వంసిపదహాతిఁగండుఁజెందకయున్నఁ గమలవైరి
తే. యనుచుఁజతురంబునిధివేష్టితావనీశ, సభలఁగవిజననికరంబులభినుతింప
నలరునార్యిటిపుగనాధ్యక్షుఁడైన, రణజయవిహరి వేంకటరాయశౌరి.

369

చ. ఇననిభుఁడైనవేంకటపతిశుండు దక్షిణబాహుసీతినిం
పెనయ వహింప భూభరమహీనగురాక్రమరేఖ మించె భూ
జనములు సర్వగంపదలఁబొంగిఁగల్గి సుఖింప నాగకూ
ర్చనగమాహభోగులకు మానుగనూటగల్గె నెంతయున్.

370

సీ. ఆగమోక్తసుదక్షిణాన్వితముగఁజేయు సరవితో దళదళసపనములను
బర్హమ్మును భూసుపర్వులకిచ్చునుదలుచుగా బహువిధానములను
ఆరుఁధిగాఁగనూరుచునుబెట్టించు పుష్కరసోపేతాన్నసత్తములను
గనకగోపురవక్రకలితంబుగా వేడ్కఁగట్టించు దేవతాగారములను
తే. రాజమాత్రుండె ధరణీవాసావీరుడ, వినుతుఁడొత్తేయగోత్రపవిత్రుఁడన
తారికోటిరగుభ్రాజితాంఘ్రితామ, నసుండు వేంకటపతిరాయరాజమాళి.

371

సీ. నెఱయిఁగిబలుఁజెట్టునిగనిగల్గడునవ్వి రిక్కిలవారరంగు స్రుక్కుఁజేసి
జగదాలమునిజేసిజిఁగి నేరి వినువాఁక చాయలనిబునటుఁబాయఁద్రోచి
ఘల్కుఁజేల్కలకొల్కితత్కులగమ మించియంచలమైసిరిఁగొంపెఱిచి
తెరిగింటియెకిమినితేజసాంబునుగెల్చి పాపరాయనిపసఁబాఱఁదోలి
తే. ప్రాద్దుకడవేళ్లఁబూచునాఘావుతావి, కళకుఁబాట్టించి చాదంతి యనువుఁగడి
కడిమి నలుగడలంగు వేంకటపతిశు, ననము మిగుల మేలనఁగఁజెన్నలరుదుండు

372

ఉ. ఇప్పుహియందు వేంకటపతీంబ్రసభోమణిసాటియాశ్రుతా
పపునివార్యతైలఁగి బంధనమై నుండిక్కుల్లునుం
గ్రమ్మిన దుర్బయాహితధరావరుల్లును భీతిచే దివాం
ధములఁబోలి డాఁగిరి మదంబులఁపిరి గుహాంతరంబులన్.

373

సీ. రాజాధిరాజవీరప్రతాపాంకుడౌ వేంకటపతిరాయవిభుండు వేడ్క
సూరపకృష్ణుఁడొణిశునత్తుత్తినప్పలాంబుననమూర్తిదైర్యఁ
డనఘుండు పోచిరాజాన్వయుండగురఘునాథరాజేంద్రునినందనలను
విమలనచ్చారిత్రి శింగస్తు పద్మాయతాక్షి శోనేటస్తుయననిరువుర

తే నొగి వరించెను సతులను ముగురియందు, నశ్వనియునాదియగుతారకాళిలో ర
మణునియనురక్తి గాంచురోహిణివిధమున, నలరుటతిమన్న నలనప్పలాంబ మిగుల.

ఉ. అంబుధిరుద్ధభూస్థినినారసి చూచిన దీటు లేడుగా
యంబుదవేణులందు సుగుణావళిచేతిను యానధూతికా
దంబకుఁబోషితాశ్రితకదంబకునాస్యనిర స్తశిరిరు
గ్నింబకు భద్రదప్రథితకీర్తివిడంబకునప్పలాంబకుఁ. 375

క. దీనులనుబ్రోచు సతిమ, నూనకృపారసనిగుంభితోజ్వలమతియై
బానుగనిల వేంకటపతి, భూనాథునియప్పలాంబ బుధనుతులెనగఁ. 376

సీ తాలిమిచే భూతధాత్రికిఁబ్రతిపచ్చు వాగైవ్యఖరిని సరస్వతికి హెచ్చు
సత్యవాక్పాశ్రికిని సత్యభామకునీడు వైభవంబుననిందుగినితిజోడు
మాంగల్యమున స్వమంగళకెనఁబాలు భద్రసంపదగల్గిపడఁతిఁబోలు
నన్నదానంబుననన్నపూజనసాటి సతిభక్తివలయరుంధతికిఁబోఁటి
తే యనఁగఁబొగడొందును గయాన్వయంబులకును, వస్వేవాసియుఁగలుగంగవసుధనార
వీటివేంకటాత్మభివీనరాప్పు, తాంశునర్ధాంగలక్ష్మీయానప్పలాంబ. 377

క. వారిరువురుగనినఁఘుల, మీరాగ్రణి రామరాజవిభునిఁ కెఱోగ్య
దారుండనఁదగుతిమ్మధ, రారమణుని వేంకటాద్వైరాజవిశౌజాఁ. 378

తే. ఘనతరాన్యోన్యమోదంబుగలుగ మెలఁగి, చెలఁగుచుండెడియారాజసింహులరు
యన్నదమ్ములసౌభాగ్రిమభినుతింపఁ, జిలువరాయనికై నను నలవియవు నె. 379

సీ. కమలాతనూగవాకారకేళునుబొల్చి సతులనుమోహనసతులఁజేయుఁ
గదనగాంధివివిఖ్యాతిని రాణించి పరులను సురవిధూవరులఁజేయు
దేవతాభూజవితీర్ణినిఁదనరుచుఁగవులసంపన్నహృద్భవులఁజేయు
వినుతసద్ధర్మప్రవీణత్వమున మించి జనులను సన్నోదఘనులఁజేయు
తే. ననుచు వినుతింతురఖిలసారాధిపేంద్ర, సభు నెప్పడు సత్సవీశ్వరులు వేద్య
లలర నెంతయునార్వీటికులపవిత్రుఁ, డైన వేంకటపతినృపాలాధ్య నెలమి. 380

సీ. ఘనసర్వసద్గుణకమనీయచుగుటనో పలుకు రామామోఘబౌణమయ్యె
వర్ణితమిత్రైనువర్తనంబవుటనో పృథివీధరణమిందురేఖయయ్యె
ఘోరారికర్ణవిదారణంబగుటనో సాహసంబింద్రజోతాసహమయ్యె
వరసిద్ధిసీమనోహరపృత్తియాటనో సోయగంబు సుమాస్త్రుచాయయయ్యె
తే నార పరిసంధిరాజగర్వాంధకార, నలినహేతుఁడైనతిమ్మనూనాయకునకు

ననుచుఁబొగడుదురఖిలన్యపామృతౌంకు,లహరహంబును యుదితాత్మలగుచుఁజేలఁగి.

క. రామునకు లక్ష్మణుఁడు సు,త్రామునకుఁద్రివిక్రమాభిధానాడెట్లా
రామాధిపునకుఁదిష్టధ, రామండలపతి మహాసురక్షిగ మెలఁగున్. 382

నీ. కరుణారసార్ద్రతసరినిచ్చునొక్కొంత పదినూఱుచేతుఁ బెరఁగువాఁడు
వైభవంబునఁబ్రతివచ్చునుబరికింపనొకహస్తముకన్నులొనరువాఁడు
క్షాభారభరణదత్తుతనెనయగుఁజూడ దశశతాననములఁదనరువాఁడు
పరమతేజంబునఁబాటియోనెన్నంగ వేయికరంబుల వెలయువాఁడు

తే. గాకయితరులనెటుదీలుగా నుతింప, వచ్చు మనుమార్గచరితుఁడవార్యబాహును.
శౌర్యఁడంభోధగాంభీర్యఁడార్యవినుతుఁ, డయిన యాగ్వీటితప్తుభూపాధ్యనకు

చ. పొడఁగననర్థకర్థమిడి పోయెదమూరికినంచుఁబొని
పృథ్వీదేవయిచ్చినామనక ధూరికృపామతి పస్తువాహనా
లుడుగఁలించియన్నసుగుహోద్భవలుఁడార్వీటితిర్నలేంద్రుఁడీ
నడపడిగల్గునే శిబిన్యనాభదధీచుకున్ననిస్తుహిన్. 384

ప్ర హ రి ణ క లి త వృ త్త ము.

చలుుభుజబలశ్వసనజాడగు నా, ర్వీటితిరుమఃభూవిభుపటహము ని
క్షేటములవియసుద్ధతీచనఁదనయం, తట శయపడి శాస్త్రపులిడుదుగరిన్. 385

ఫ ల స ద స వృ త్త ము.

నిటఁతటమున బొమునుచి కలనియందా, ర్వీటితిరుమఃస్వపశశి విత్తికరిహేతి
సున్నతఁబఱపనరితతిపాలఁతులెడలంతం,తట వనము కుఁజనిరిదడఁబడుచు భీతిన్.

కుసుమితలతావేల్లితవృత్తము.

కోపై ఖడ్గాశిద్యుతితతి మిణంగుర్లుగాఁగానిపందున్
గోపోక్త్రీకప్రాకటమదరిపుక్షోజిపాలాంబురుట్టొచ్చ
భాపాశుల్యీడఁగ నలుదెసలంబరియా ర్వీటితప్తు
క్షేపాలాంభోజహితుబలపరాగంబు ధ్వాంతంబుఁ జేయున్. 387

నీ. పటమాటు వైరిభూపాలురంబ్యసప్తాంగముల్బట్టి నాక్రమించు
జగజెట్టివలెఁజేరి జులక టైగతిఁచూటి చలపట్టి బుసకొట్టి చప్పురించుఁ
బుసమిదాంబువేయిపడగలల్లాడంగ నడి మెట్టుఁ గిలకొట్టు బడలుపడఁగఁ
గడుమోత్రోచ్చునూకుడుఁజేసి కోటాడి కొమ్మునెగిఁదట్టుఁ జిమ్మిచ్చిమ్మి

తే. కలచి కబళించి కడువడి బలిమి మించి, గలిచియార్వీటి వేంకటకీతిపుత్తిర్
లేందుగిలమూపునను నిల్చియిరపుకొనియె, రాజనుతులొప్ప ధరణీవరాహమూర్తి.

మ. అనిలోనార్వీటిత్తల్లాధిపుమహోగ్రాసిక్ రిపుల్కగ్గి పా
వనలీల రవి దాటి దేగణికావాటింజరించిందుగ్గు
జ్జనుగూర్చుండిన మోవిగంటింగని లజ్జక్ రంభ కన్వాల్చెనా
ననమున్వంచె ఘృతాచి పూనిరి సునందామేనకల్చెనముక్. 389

శా. భీతిన్జన్యపరాజ్ఞుఖాహితవర్జిమాటపీవాసులై
శీతోష్ణదులకోర్చి యోగనిరతిక్ క్షీరానిలూహరులై
చేతోజారి భజించుచుంజటిలులై చిత్రంబు సంతకు సుం
ప్రేతింగాంతురు రాయలాధిపునిమాశ్రీత్తల్లాధీమచేక్. 390

తే. చేదు దిగ మ్రింగి సెలదలజేర్చినట్టి, హరునివలెనాశ్రితావగుణాశీనడచి
గుణమొకింతయుంగలేగినంగొని గ్రహించు, రాయలాధిపుతిరుమలరాయశౌరి. 391

సీ. పరకాంతంగస్మైత్తి భావించి చూడడు పరధనంబుదృఢంబుపగిదిజూచుఁ
బరులమాపింఁడ జెప్పటికిని గొనైన బొంకు నాలికయందుఁ బొడమనెడు
న్యాయమార్గ మొకింత పాయ వర్తిల్లుడు గర్వమెవ్వఁడైనదెప్పబోడు
చాడిజెప్పిన విననడు నెన్నటికినొకింతైనఁగోపంబుపాంతజనఁడు

తే. విడువఁడాశ్రితరక్షయే వేళ్లైన, గరలనున్యగరామభూమితులబోలె
మేలిగనములమేలిమి మెలగె మరగి, భానునిభుండైనతరుమలపార్థివుండు. 392

చ. సరసకర్త ప్రపించుడతిసాహసుడొంచితగ్గర్ వేది భూ
సుగవరపాషి దాని రిపుసూదనుడెద్దయతానువర్తియీ
శ్వరభజనాతిసక్తమతి సాధననాదరణాంపటంచును
ర్వర నుతిదిర్చలక్షితపవారిజమృత్రుండుగాంచెనెంతయుఁక్. 393

సీ. కట్టించెనేరాజు గగనంబునొఱయ విరూపాక్షప్రాద్భావంగొచ్చించుఁ
బెట్టించెనేనృపభిరురపాణి హృదిప్రమృష్టాన్నసక్తంబునీశుఁగూర్చి
చేయించెనేపుణ్యక్షేటండు ద్విజాలకు వడుగులు పెండిండ్లు కడు ముదమునఁ
గావించెనేమహీకాంతుండు ముప్రొవ్వు పంపాధిపతికి సపర్య భక్తిఁ

శే. దలచునేగె స్వయండాత్మ సుదనకుఁగలుగు, మానితైశ్వర్యమీశ్వరాధీనమనుచు
నతిండు మనుజేంద్రమాత్రుడెయ్యింపకాలి, రాయలాధిపుతిరుమలరాయమాళి.

చ. అపటిటిరుమలాధీశ్వరుండు రామ, భద్రకళి లఘుద్విపదనోనర్చ

పరమధక్తి నాప్రబంధంబు శ్రీవిరూ, పాతుపేరఁజేసెనంకితిముగ.

395

సీ. శ్రీరంగ నాథుఁగ వేరజాతటమున మును ధర్మసర్వప్రార్థననొనర్చి
నిలిపినవైఖరిని మహాధరశ్రేష్ఠమైనకిష్కింధాభిధానదివ్య
నగభేదియై రమానాయకదేహశ్రమాంబుస్వరూపంబుననఘమూర్తి
యగుతుంగభద్రామహానది మధ్యమశ్రీరంగమందిరక్షేత్రమునను

తే. గ్రముకముఖభూజముల మల్లికాప్రశ్ఫులిల, తాళిఁగలవనమును వేసియాయుపవన
సీమయందును శ్రీరంగధామునునిచె, రాయలోర్వీశుతిరుమలరాయవిభుఁడు. 396

తే. చెలువు నల్లిండ్లు వనము నిశ్శేషదేవ, భవనసత్కృతిసుతులనఁబరఁగుసప్త
సంతతులఁగాంచె వరుసను త్తౌజనములు, పొగడనార్వీటితిరుమలభూభుజుండు.

చ. అరుదగులీలఁదిర్చిలన్మహాధిపునద్దణశీతిధారుణీ
గురమునఁబుట్టి సర్వవిబుధప్రణుతుత్సలఁగంగ దేవతా
నరఘణిలోకముల్లలయ నవ్యరత్నన్విహరించి రాజశే
ఖరశిరమావహించుటను గాంచెనుగీర్తి సురస్రనింతయున్.

398

సీ. గంధసింధురజరమైంధవవీరగణంబులు ఋత్విష్ణునంబు గాఁగ
దిగ్విజకర్ణ బాధకరసుభటాబ్జహాముల్యేదమంత్రాళిగాఁగ
దళితాహితాశ్వమత్తగజగటాంకృతిధరాతలంబు విత్తద్విగాఁగఁ
జండలంబులోపమండితపరిపంథరాజవరులు పశుప్రతితిగాఁగ

తే. భూతజేతాశదేవతాస్త్రితిగాఁగఁ, జటులసంగరసవననిజంబొనర్చి
వినుతికెక్కను ధరనునార్వీటితిరుమల, భూమిపాలుప్రతాపాగ్నిసోమయాజి. 399

తే. పలుయశోనిధి చిన్నవేంకటపతీంద్ర, వీరవేంకటపతిరాయవిభుతిరుమల
నృపతి జితేశ్వకొండమహీవరాధ్యు, తనయయైనట్టికోనెటమ్మను వరించె. 400

క. అనూయతార్యతాశుచు, అనూయాశచిసుధాంశునబ్జముఖుల దీ
టన నారవీటితిరుమల, ఘనుకోనెటమ్మ వినుతిఁగాంచె ధరిత్రిన్. 401

సీ. సన్నుతికెక్కినసతితాన్నదానంబు భోడేమినాయన్నపూర్ణ సాటి
గణుతింపఁదగినట్టికడుఁదాల్చిగొనమున జలరాశిమేఖలాలలన సాటి
సంస్తుతింపఁగఁదగుసర్వలక్షణములఁబాలేటిదొరముద్దుపట్టి సాటి
వినుతికెఁజాలినవిమలమాంగల్యుతిఁజలిమలఁబాడమినచెలువ సాటి

తే. గాఁయిలెరమహీనాథకామినులను, సాటియనవచ్చు నెట్టులార్వీటితిరుమ
లక్షేత్రశ్వరునర్థాంగలక్ష్యయనఁగఁ, బరఁగుకోనెటమ్మను బుధవరులగుధిలు. 402

నీ. దుర్జయరాజనృదోశ్చ క్షులుడిగించి సర్వసర్వంసహచక్రభార
భిరణదక్షత మహాప్రాధులౌ శ్రీకృష్ణరాయలు నావ్యీటిరామరాజ
తిరుమలరాయాదిధరణినాయకులును వారలదేవులు వసుధగీర్తి
గనర యాకీర్తి జననంబు పోషితకవిజనసన్నతిగాదయట్టి
తే. కవిజనాధారవిఖ్యాతించి మిగుల, గవులబోషించి తన్నుతి కబ్బముల ను
తింపవలెనెను నావ్యీటితిరుమలకు, మావరేంద్రుకోనేటమ్మ మహిని మిగుల. 403

శా. దీనత్రాణుడు తిమ్మరాజమహిష్మదేవేందుగ్రిడుద్యద్భుజా
నూనస్సారబలాహతాహితమహిశోత్సాహుడౌపోచిరా
మృణాలోతీమరామరాజతనయౌ బూతాత్మ దిర్వంగశం
బానారీమణిసన్నిసాక్షిగనుజేపట్టెంబ్రహ్మదాత్తుడై. 404

క. ఆమదిరాక్షసులు తిమ్మ, త్వామండుపతియు మనిర సౌఖ్యోన్నతులౌ
శ్రీమేనిమలును వారిబలె, ప్రేమల చిత్తముల మిగులఁబెనఁగొని నిగుడౌ. 405

మ. అమరాహార్యసమానధైర్యఁడరివర్యస్వంసి సదైర్వధవా
నిమిషేందుగ్రిండుగుత్తిమ్మరాజమణి కోనేటమ్మ శ్రీరంగభూ
రమణౌ శ్రీచినవేంకటక్షితిఘ్నిౌ ాజద్గుణాంభోనీధిం
బ్రమదంబౌష్పంగఁగాంచి నెంతయు బుద్ధవ్రాతంబుగీర్తింపఁగౌ. 406

చ. ఎలమినిఁదిమ్మరాయపనుధేశునింగనృపాలనర్యుడు
జ్ఞవలవిజయాతిశౌర్యవరవై శివనర్ణితిరూపచండదో
ర్వలమహనీయదానగుణరాజితకాంతులఁగేలిసేయునా
బలరీపుపుత్రిసింహసురపాలరతీశబలాబ్ధచంద్రులౌ. 407

క. కురుకులమణియగుశ్రీరం, గరమావరయశము దీటుగాఁబూననుదా
సరిగాక డాఁగె శారద, సరసిజగ్గవదనజుజసదనములందుౌ. 408

నీ పరమవై ధనమునఁబ్రతివచ్చునొక్కంత చుక్కపేరిటీనాఁతిసుతునితాత
విక్రమోదగ్రత్ర వినుతింప సరివచ్చుఁజుక్కపేరిటీనాఁతిసుతునితాత
గాంభీర్యగుణమున గలుతింప సరివచ్చుఁజుక్కపేరిటీనాఁతిసుతునితాత
యధికబలంబునవరయనుద్దనవచ్చుఁజుక్కపేరిటీనాఁతిసుతునితాత

తే. కాకయితిరులనెటు దీటుగా నుతింప, వచ్చునావ్యీటిపురవంశవర్ధనుండు
విమతగజసింహుడగుత్తిమ్మవిభుతనూజ, చిన్నవేంకటపతిరాయశీతఘ్నిణికి. 409

మ. అనిఁదిమ్మధిపుచిన్న వేంకటనృపాధ్యక్షుండు గీర్వాణరా
త్తనయండుమను మార్కొనౌ వెణచి యాత్తత్రాణపారీణుడీ

ఘను నేవించుట యుక్తమంచు రిపుభూకాంతుల్ మదేభాశ్వమం
దనముల్ దెచ్చియొసంగి పెట్టుదురు దండంబుల్ విసితాత్తులై.

410

మ. ఇలదిష్టుప్రభుచిన్నవేంకటధరిశ్రీశోరుసత్కిర్తినిన్
గలభాతాద్రినినాగిరీంద్రముననుక్షంబాన్యషాధీశుపైఁ
జెలువొందన్ శివునాగిరీశులపై నీతాంశునిన్ గంగనున్
దులలోనిట్లజుండించి తూచ ములుదాదోదున్ యసంబుస్పెడన్.

411

తే. ఇట్లు సుతయుక్తమిల నుతికెక్కియనుఁగుఁ, దమ్ముడొత్తిపుభూభీర్త నెమ్మిఁగొలువ
రాజకులమణి కోదండరామవిభుఁడు, దనరుఁగ్గ్లాటరాజ్యపదస్సుఁడగుచు.

412

క. ప్రణతిపరాక్రమతిగ్గక్తి, రణుండార్యనుతుండు సకలరాజమకుటన
న్నజిరంగదంఘ్రిభాసుర, గుణియారామవిభుఁబొగడ గురునకు పశమే

413

క. వనజాహితకులుడగుశ్రీ, చినవేంకటపతిన్యపాలశేఖరుచకుఁదా
మునుగరుణ వచ్చి నచియిం, చినయట్టివరంబొసంగుచిత్తముతోడన్.

414

సీ. జగముఁగంపింప సాహసన్యత్తిని ననితకై గర్త విధ్వంసియగుట
పట్టాభిషేకవిఫలతనొందియు జటివేషియై ననముప్రవేశమగుట
యపరాధియగువానిననిలోన ద్రుంపలేకర్కృతనూజతోడాసుడుట
చెల్వఁగి మదిని పచింపక మిగులఁబుణ్యజనోఘవంశసంహారియగుట

తే. పరిహరముగాఁగ ధర్మతత్సరతి రాజ్య, మేలి యపహాయూరతనెనఁగి పుణ్య
జనుల రక్షింపఁగోరి దాశరథి వేంక, టాధిపేందునిరామూజై జనించె.

415

సీ. ఎంతఁజల్పినమనవంతిఁదేయుటె కాని యంతలేదనుటయావంతి లేదు
సజ్జనసాంగత్యసూణినుండుటె కాని యితరమామార్గ మొకింత లేదు
ప్రాకటసుకృతసంగ్రహబుద్ధియే కాని నీతిదూరంబైనరీతి లేదు
పరధనంబు తృణంబుగిదిఁగాంచుటె కాని మోమెత్తి చూచుట మొదలె లేదు

తే. దుష్టనిగ్రహమొనరింపఁదొడరుఁగాని, పరుగుణదోషమెన్నుటవలన లేదు
రాముఁబోలినసుగుణాభిరాముఁడైన, వేంకటపతీంచురామభూవిభునికరయ.

416

సీ. అలగుటచేనైననన్యతిమామాటాడఁదాడినమాట శిలాక్షరంబు
మఱచియైననుససన్నారన ర్తనలేదు పల్లవి ధర్మప్రసరనంబు
కలనైననొరులనునలుకతోఁజూడఁడు చూచిన సంతతశుభకరంబు
నలయికలోనైననరీక్షియఁడు కొంచెమిచ్చిన దారిద్ర్యమెల్లదొలఁగు

తే. నెప్పటికినైనఁబ్రజలకలెంతియంత, సంతసమెకాని వేరగుచందమొందఁ

డనుచు ధరనభినుతిఁగాంచియలరునార, వీటివేంకటపతిరామవిభుఁడు మిగుల. 417

సీ. సదయప్రవర్తన శౌరిదాఁబ్రతినచ్చు నరసారథియనంగఁబరగఁడేని
ఘనగుణస్ఫుర్తి సాగరుఁడుదాసెనయగు విషధినామంబున వెలయఁడేని
కాంతిని రోహిణీకాంతుండు సరిఁబోలు దోహకరాఖ్యతోఁదొడరఁడేని
సర్వజ్ఞతనుద్రిలోచనుఁడు చూడఁగనొప్పఁ జూసుగుణముఁదాఁదాల్చఁడేని
శే. యితనికనుచును బుధతతుల్ నుతియొనర్పఁ, దనరునెంతయు లోకైకధన్యుఁడఖిల
ఐనుమతీభారధరణిర్వాహకుండు, వేంకటపతీంగుర్రామస్ఫుర్ధీవరుండు. 418

మ. వనజాదిప్రసవాశుగంబులు శుకాశ్వంబిత్తుచాపంబు మీ
ననహోదగ్రుతాక దాఁచి ధరకుక్ రాఁబోవులక్ష్మీసుతుం
డని భావించురు నెత్తునమ్ములను మోదాభాగింలిచే భామినుల్
ఘను రామక్షితిపాధ్యునా ర్తజనరక్షాదత్తు నెల్లప్పుడుక్.

419

లయగ్రాహి.

దిక్కుల జయించుమది నెక్కుడుగ రామపతి పెక్కు గుబలంబులిరుచక్కిఁగొలుపంగా
నొక్కపయనంబునననిక్కడికి రాఁదలఁచునిక్కమిది వాల్తెని కెక్కుడగుసూరుం
డొక్కరుఁడుగల్గఁడిని నెక్కడివిచారములు మ్రొక్కికొలువన్వలెను స్రుక్కిననసీమన్
ద్రొక్కవలెఁగాలగతులక్రరణి వచ్చుహరి దిక్కునుచు నీరములు దళ్ళ దురున్నెరుల్.

సీ. ఘనఘనాఘనసముత్కరసతితాళని షెళ్ళ షెళ్ళారవముల బెట్టు నెలిచి
ప్రళయకాలోగ్రభైరివకరఘంటికాఘణఘణ్యలనుగడు హసించి
పుణునృపార్యక్షవిభిన్నోన్నత స్తంభపటపటాశ్శబ్దమును బరిహసించి
ఘోరహేమాక్షవిదారహోధతకిటిఘటఘటస్వనములఁ గొంచెఁజేచి
తే ధరను వెలసెను రిపునృపధవనూని, కాయములగర్భనిశ్చదక్రమవిహరి
గౌరవంబార్యజంచంగఁగాంచి రామ, ధారుణీనాగుఘూరిభేరిరవంబు. 421

చ పరధరణీకరాజ్యముల బల్విడి రామనృపాలుసేన స
త్వరముననాక్రమింపఁజనఁదత్పదరేణువు దిక్కులందునం
బరమున నిండఁబొల్వెనఁగె భాస్కరుఁడుంబగలింటిదీపమై
యరయఁగ ధూళిఘాసరితమయ్యె నశశ్చరకుంతలాగ్రముల్.

422

శా. ఉత్తరోహణఁడై దిగంబరుఁడునై యుగ్రాంకుఁడై సౌభ్యఁగా
శీతేత్రంబునఁబోవువాఁడు చులులాజిక్రామఘాపాలకా
గృహ్నిక్ మార్కొని తత్కరాసినిహతుండైనట్టివాఁడాసహ

ప్రాక్షేపేంద్రమునెక్కి శుభ్రగురుండై దివ్యదౌఢాఢగౌరవ

423

మ. కనగాఁజిత్తముగాఁగఁజేయు రుద్రంగదోఁజియందున్నశ
త్రున్మపాలావళియర్కమంబులుదోదోపాదుచుకదాటి వే
చని రంభాదినిలింపవామయ నాసంఘంబుతో నెప్పుడుకొ
ఘనదాంశత్యమునొంద రామమహిమృత్యుజ్జజ్జడెంతయుకొ.

424

ఉ శ్రీకరమూర్తి రామన్మపశేఖరుఁడాజి విగోధిభూవనా
నీకముఁగుంపఁదన్న పటనిర్గతరత్నములప్రవాహినుల్
వే కొనిపోయి నింపఁబృథ్వివిండాగడంబడియెం బయోధి ర
త్నాకరమంచుఁగాక కలవా మును వారిధియందు రత్నముల్.

425

మ. అనిలో రామన్మపాలబారిఁబడి ధన్వంతరీమాత్యైకండాంబా
వానపుత్రాపులడంగఁగాంచి హతశేషరాత్రినర్గంబు భీ
తిని వింధ్యాదిమహిమరంబులను నెంతే డాగి గ్రాసారమై
వనితాయుక్తముగా వనేచరులలో వర్తింమి నారీతులక.

4-6

కా. విక్షింపంబడె రామభూవిభుఁడు గోగ్రీవర్యంబుచే మించి జ
న్మదోఁజి కొరపుకోటులంగునుమనత్యంతంబు తల్పింకజా
తాక్షల్ దీనతరాత్మలై పరియుబాసెంబు ప్రవాహంబు ప్ర
త్యక్షప్రక్రియ నాక్రమించి మరుదేశాంబులకొ మించుటల్.

427

ఉ. తామసులై బలాబలముఁదాముదలంపకన్మిన్ని నిన్విసం
గ్రామముఁజేసియోడి రిపురాజులు పుట్టుట గట్టులెక్కి- శ్రీ
రామనిగాంశసంజనిత రామమహిమహిక కళత్ర వే
వా ముఁగానివేయనిన వాని సత్కృపాశ్రయ నవ్వచుకొ.

128

ఉ. రాముని హైహయం బగురాముని హైహవతీసమారు ను
త్రామతనూజుఁబోలినహస్తీమహస్థనమందరంబుచే
రామవిభుండు శత్రుజలరాశి మధించుచు వేష్కఁగాంచెద
తానుదఘోటకప్రముఖసందల్లు ను రెంద్రువైఖరికొ.

429

విజయనీసమాలిక.

శ్రీమత్తపోసుధాధామసంశంబుర్వి వినుతికెక్కిఁగనుదృఢించినట్టి
రఘురామమూర్తియారామరాజత్వమావలండు జూటూరిలైట మున్ను
గోపనభూమినిఁబెన్ని నంగతురబారికి నడచి నవారశౌర్య

గరిమచేగరులను హరులచేదాతులవారిఁగొని జయప్రీతిబొందెనట్లు
 లాసననును వేదననురినపురియొద్ద మైసూరివారసు మాటుకొనను
 గణుతికి నెక్కి నగంఁగిసింఘునితులంగముపీఠటలచికాయములు పెక్కు
 గలదళముల వారిదళవాయిదైవసమహావయ్య చనుదెంచి బారుఁదీర్చె
 గని కిరిగుటఁగెన్నకంఠీ వేంఁద్రునికై నడి మిగుల గుర్తవ్వ మెసఁగ
 మేఘైవకాసుకొట రుక్మను సవిగనుకృష్ణుడు కార్యనిపుణుఁడైన
 పుట్టివేంకిటపత్తి బ్లహుఁడఁగాఁగెందొంటి చతురంగబలముతోప
 నియడ పేనుక ముండుఁడ్రొక్కి నడవంగి గుణిపరాహిత్య మోలును
 బలరఁదలంబుదగ్గనుకొమినిబ్రంగవచ్చి ముండుండు నిండు
 బలనూలు చెచ్చుచుఁగె హాసమును నాట్య మొనఁచి నాడుచున్నట్టిఁ బాము
 గాన నేయెడ మును శౌరసంఘపుల్ వెనఁగికిఁపని వినుచుచేయ
 ఖడ్గముచీలులాక నము దిక్కుఁగెన్న నుఁజొత్తబంగ సంతతుఁతోడు
 గరుఁగుఁగిలులును వాగుఁగి హుఁగులు గాల్చుండుననును గాల్చుండు
 దలఁపి పో శాస్త్రసంఘసంఘడిండు చుట్టును నిల సేనఁ జెరు
 నియ్యక మింకొన్న చ్రయ్యఁగానని మొనఁచి ప్పు సంచును మూలఁగన
 జొరఁగారి మఱియునుజుట్టువాకి వివర మెఱుఁగినశౌరస పునాఁక్కి
 నరులకందఁగిసనునన్నిటనుండునకి పక్కప మొనక నిలిచి
 హరిపోకిక లును కొలునికై నును హరిమనఁగునీతి మాటులేక
 కంఠపసాగుఁడైండు ననుకొంగంఁగుక క్రిపగాఁగంఁగు మును
 ధి నొల్లబడుమును కిరములంబు గుఁక్కి నొక్కి నియేలుపలుకు
 గంఠనుదఁచివచ్చుండు గాఁగం బుఁఘంపముల్ గుఁవల గాఁగంఁగు
 విదళితద్వి యును వినిపానా నును నివాతితిపేద మోతియును పి
 ఖంఠిపానావేదండుదయాగోవాకింఁగుం బుని కిట్టపాన
 కర్ణుజీవ ముక్తికంఠంబు విప్రస్థ మూలంబు నను భూ
 బంబు పిత్తునిసంహ నాదంబును విదార్థమా గిదానితోమన గొంగ
 పరకునట్టసమాలంకరింబు వినివాతిదామ వినిచ్చుత్రేసును వి
 శీయమానతురగాఁ ఖంఠసమస్త విప్రుల గంఁగు విహితాన
 కారాగఁకటిసంకారసంకాప మోక్ష భూమిమృత్యుత్థ రభు
 కింకిణీనూపురక్రేంకారపర తానోన్మద్యధిక క్క మాజీభూమి
 యగునల్లుగాను మహా ప్రవ్రవాహముల్ గెత్తెముతంబు గు నాఁగి పాడు
 శాకినీప్రముఖపితా వడం బుకంక వారంబుపడనివారఁబెద్ద

హృదయముగా పరగటసామజాశాస్త్రబోధగని హరులనుగూర్చి
శరణన్ననృపతులగురులతో గాచుదులనువడిగొండలట్టి విడిచి
కాండకిల నుగిహుతులబాటిన వెంటనందుక మల్లపిమలబ్రు
జూతగాగొని జయభేరుల మ్రోయంగి సైన్యంబులగ నుపార్జ్యములగొను
నిజశిబిరంబున నిండువేమకదలపూవు వాడక సుఖంబున వసించి
క్షీలీసుకౌఘములూశిర్వాద మొనరంపల్రుమదం గిరానములూసంగ
రామ రాజులూభిరాకాసుధాకర రాజాధిరాజ పరమ్రతాప
రామహర్తాంధ్ర సుత్రోమసన్నిగ్రహప్రసిద్ధాజగయదార్శితేజ రా
పరవేళయనుచును గట్టకవిగాయకుల వినులొనసద్భవవిజయమును

తే. బొంబులగు శ్రీవియ పాత్య భూరికి గుణ, స్థిరముగా నెఱయును దనుజేనార
పీల్చిపురవంతుణియార్చివినుతిచరతుల, ధైర్యకోదంబంబురాయనగనిరెడు 431

సీ. ఎల్లసృజుమగనులెట్లుగాండేసుక వడి మోలతోపునుగు కులగియును
గనుగొనుచులక నెనులదానహును ముడుగు కడుపుల ముడుగు మొగము
మదన్మత్త నేనను గుండూగుచు నయిల్ సాగనా రతును కేబాలలిడును
గాలూనటించు నేవేళినులుచు నుసకొల్పమం టట వి. మ.లెట్లు

తే. ననుచు భూదానూర్చినాగాహును, నునినించుచు గారుణీసనిలాక్ష
భూమినిలోకి నూలనుంచబాటు, రామరాజేంద్రగ మాంబురహిం వసించ 431

సీ. ఘనమదోద్ధత్యుల్ల కలకానికి ములంద గిరిప్రేమకు కథాంగిములయంద
పరశునను పరశునంపు ములంద ద్వైరిలాఘుము ప్రియ ములంద
ధర్మవిద్వంసంబు దారుణాహునుంద భూకలప్రేమ సామికిములయంద
భీషణాంబంబు రభాంకృతులంద యులదలచుతి మంజులాస్రమంద

తే. కాని తనయంగుల్రుజయంద గానవడిక, నులంసేనను గారుణీసంబంబు
శౌర్యమున నానానందనంద విభున, నులంసేనను గారుణీసంబంబు విభున.

మ. నిలు గావ్తాన్వరసూని గామవిధునంగొన్వంగి నాన్త్రంబులం
గములొచ్చి నిశాంశు ధృమశాకల్ దాని బోధిల్లము
శ్రేయశ్శాస్త్రును డగ్గి కాన్యతేడి హళిం బు, నంబునిన్వం
ప్రమదంబందగండేయిమండుక ను సర్వకోణిపాలగ్రిమల్.

433

క. అనంతకృతాస్రయి, ననిమిఘుని మగు మోదమరించుచుగాం
దెను భూజనులందగ నరు,నను గామవిభుండు సర్వసంశానంబుల్.

434

క. వేంవడిగిననని, నంతము నునిమినునా గ్రాశియ్యుగంబుల్

సంతతివివరణరేఖా, చింతామణియునును బుధులు క్షితి నుతిచేయక. 425

మ. అరక రామవిభుండు శిక్షితుమునై యార్యప్రజస్తుత్యమై
వెలయన్నేర్చినపూర్వధర్మ విలసద్విద్యావిశేషంబును
జ్వలమై నట్టిగుణంబు నలైసలనుక వ్యాకీర్ణమై మార్గణా
పథుల్బ్రొవ్వుడు సన్నిధిన్ మిగులనుక నర్తిజ్ఞుఁ జిత్తంబుగన్.

మ. ఘనవర్ణః దుర్బలః రామధరణీకాం తేషామౌ దాశ్యమున్
 గన్వియాతాః సువిష్ణుభూధరమున్ గాప్తంచీశేంకృత్యున్
 దనరన్మెప్పుది డౌతెల్వీయి ; విప్రప్రేమలేదిమ్మహా
 త్మనశ్చిట్టున్నను వీనినెడని సురస్థామంబు మోచంబునన్.

437

మ. ననపాలాయిదియేమి కల్పకము తేవికాఁగూమి పై రాజ్యేంద్ర
 న్ననలన్నక వినుమోత లెని గూతీనాథాద్వైతాచార్యుఁడు
 జనితంబగులక్ష్మిని మధు మిత్రాత్మనృద్ధపుణ్ణ హిత్యం
 యనుజ్ఞానక దలయూచి సెచ్చుచునటంచుకొనెనా వాఁడెంద్రతాళి. 138

చు తిరుముగ నెల్లకోరిక గట్టిఁదీర్పనిరాముఁడు కిం నీమహాన్
గిరిశములేనిశంకరుఁడు కద సదఁజెందని తిభ్రానుఁడున్
సరియగుఁగాకయున్న సెలవి పాటగునంచు సనఁబులెంపఁగాఁ
పరఁగు పరీత్ర పామనఁబామునికీర్తి మహద్దేవమా పర్యే.

439

సీ. ఘోషామిత్యోపాసమిత్యోపాసం, కాలంబుగివను మాన్వి
రుద్దాహితేశవహాసంఘమానసేంద్రవోగ్లాసం బుద్ధోవగ్లాసం
దద్ధతాజీయశాస్త్రసెయ్యామి, రాజుపంపెలముని ప్రహమంబు
పరిపంథిమానవపరిచారుపై నవప్రాతే మహిమంబుబాహుదోల
లే హితవయోగుహములకుని పేసంగిచేసి, ధిజనస్తుతి సంగిచగ్గెనుల నెలుగ
ధరణిగోదంపరామరాజురణిపాల, పరునిభూరప్రతిపభాస్కరుడు చెలుగు.

సీ. జగపెండనగుచు దంగావసుని కింక్షించు రంత నుగ్గొల్లకొనంగ
 శ్రీగంధమలితకాశ్ఠీరవంకించుని తలపోయుదురు మేనలుగుకొనంగ
 బాబాలితయైననంపుంగిదండని చూపురు కొన్ననజట్టుకొనంగ
 ఘనహారదద్దరాగయులభూషణమున ప్రతియోగమునొత్తి దెట్టుకొనంగ

శే. శ్రీమది తిరుగుడురాలు దిగాభిమానువు, మను / తుర్వ్య శృంగారమునుఘటింపఁ
 గము; బండంటునిండ చెలరలురూము, విభునికీ ద్వైతముల్ వెలయుచుండు. 441

- శా. కారుణ్యంబుధి పోచిరొమ్మలనుధాకంధకుడొరొత్త మం
దారుండై విలసిల్లుకృష్ణమనుజాన్యతేందుంగునపుత్రినాం
చారమ్ముకొ విరియించె రామగరణీశస్వామి మోదంబునకొ
క్షీరాంభోనిధికన్యనచ్యుతుడు ముక్కోట్టిసత్పుంబలెకొ. 442
- తే. రామణియాజిలెళ్లతిర్పాధంబు, తనయ పంకమదేవినుద్వాహుమయ్యె
నారవిటిరామభూపాలకంగ్రణ్యుడొ, డభిలబాంధవనికరంబులభినులంబు. 443
- ఉ. మూరపంపెనర్థనుడు సూరిజనాపనుడైనయోబధా
ప్రమణీశునాత్మజ సుధనుతనుగ్గమదేవినికొ మహో
దారుడు రామరామహిమధాముడు వేష్టానుబెండ్లయెయ్యెనా
గౌరిని మోదమొప్పక గరకంఠుడుకొ విరియించుకొంగిలకొ. 444
- మ మరుసంతాగ్రణిరాయలాభపునిక్రికోదంపరామాధభూ
మండుంధోమహితాన్వయాధిభక్త కశ్యప్తీర్తయోపోచిరా
స్థాణిపాదనియచ్చురాజులనయకొ ధన్యన్వినలంకకొ
వారణాంకాన్యమ రాగమంబు వివాహంబయ్యెమోదంబునకొ. 445
- ఉ సంగంరంగభార్తవుడు సాధుజనాననుడొబలెళ్లతి
ర్వంగశనాధరాంబులను విశ్రుతిధర్మగుణా వలె సా
రంగంబు స్వనుగ్గమను రామవిభుండు వివాహమయ్యెను
సన్నుతుడు సువ్విలంధుడయమకొ దగున నని సన్నుతంబులెకొ. 446
- తే. వెండిమునగబల్లెత్తి వంగి శీంగురి, తనయయైనట్టిసాంచారమను నరంబు
నారపటికోదంపరామాననుకుడొ, డభిలబాంధవసందోవామభినుతింప. 447
- సీ. కావేరికాన్వయగాదీర్చి కట్టించి కట్టినాతినినేరుగలెగి తనగు
మునుప్పొడేసిననలు బొత్తునెంకజులంగునోభభూపాలునన్వయాభి
రాముడొ వరదరాక్షోజీశున్నులమానవాధిశుకుమారకడిరు
వెంగరాంబునునారపటివంలలాముడొ రాయలాధిశునగ్రతనయుడొ
- తే. డభిలరామన్యమస్తకన్యస్తమముట, మాన్యమణిరామపాదతామరసుడొబ్బు
చరితుడైనట్టిరామరాష్ట్రనవిభుండు, పరిణయంబయ్యె బాంధవప్రేమతులనెగి. 448
- ఉ. భానుని నుప్పడంతయెడబాంబునిఛాయయుడొబోలి రామభూ
జానిమనంబు రామెలగి చాల సుర్యలాన్వ మన్నునకొ
మానుగి గాంచి బాంధవసమాముకొంగుపసింపనంగనా

మానవతీచయము గుణమంబనసన్నుతిఁగాంచె నెంతయున్.

449

చ. భరతికులప్రదీపుడరిగంజనుడంచితరాజధర్మతి

త్వరమతియారవీటిపురధాముఁడు రామమహితలాధపే

ష్విరుఁడు మదిన్ బ్రహ్మదమొదవన్ గన్మెగ్గిమదేవియంగు భా

సురసుకుమారునిన్ సుగుణశోభితునింబెద వేంకటాధపున్.

450

క. ఖుచుడగురామన్యపాలుఁడు, క నాంచారమ్మను నఁగడుమోదముతో

డను డనవేంకటపతిన్యప, వనజాహితు రాజవంశవర్ధనుననఘున్.

451

క. వెండియు నాంచారమ్మకు, మండితియగుఁడైనరామమనుజేశునకా

ఖంస సన్నిభుడగుకో, దంపమహిపాలగుహినధాముఁడు పుష్పైన్.

452

మ శమితారాశిమండు రామమనుజేశస్వామి రాజాస్యరా

గమదేవీమణిన్లుఁగాంచెను మహాహ్లాదంబుతో న్నన్యనిం

బ్రమదానూతనపంచబాణసుగుణభ్రాజిష్ణుబంచాస్యవి

క్రముఁబాన్దోధగభీరు వేంకటపతిత్వపాంగుగ్రసరున్

453

నీ. సంగితసాహిత్యసరసిక ద్యాప్రాశ్ని రాజీనిగభీలనూని భోజ

ఘనధర్మగుణగణకాంతిని స్తంద్రతి గావహాంతిపడైనరాయి సోముఁ

బంపతిరాటోపసౌందర్యవైఖరి త్కృత్యగకనాగ్నిమారు మారు

సకలభూగణభజాబు విన్నాన్ దిబలనభుక్కులసార్వభౌము భీముఁ

తే. పెగడిప్రహసించియంతికింసధికింబి, మించినదబోలీప్రతియయి మేటియగుచు

దనరుఁగోదంపరామభూధావునిపెద్ద, వేంకటోద్వీశ్యయందార్యవినుతులెనఁగ.

454

చ. బలినదనంబుఁ బాఁడుకొని పచ్చగడ్డలపంగఁజేసి భూ

తలములనాక్రమించెను సుధాజలరాశి మళింబి నాకమున్

గయఁగఁబెర్వ కల్పకముఁడైకొ నెనిట్లు లగ్నత్రియంబునన్

తలసెను రామరాజుపెద వేంకటభూమిత్తీర్థ వేడుకన్.

455

తే. అష్టదుర్విగోదంపరామాననిగ, పెద్దవేంకటనరమణి పెండ్లియయ్యె

సేమిఁబోచిరాట్చినవేంకటేశుపు, త్రి, గోనమాంబను బాంధవకోటియలర

456

నీ సతితంబునతిగడ్డకైబలసేసి సేయుచునతులీతసంపదయతేశయిల్ల

నత్తిమామృతపల్లనమర క్తినడచుచుదోడికోపంప్రతోఁగూడి పాలఁగి

గదిసెల మతిదంస్తుముదమందనల్లన ముఁగ్గుఁదారితమ్యముఁ బ్రోచి

సుకుఁబ్రతినిఁగాంచి హితంధుయి, దానదాసీదనంబు దాను మంచి

- తే. పుట్టినిల్లును మఱిదాసు మెట్టినిల్లు, వన్నెవాసినిఁజెలగంగ మన్ననఁగనె
నారవీటివేంకటపతిత్తాధినాథు, కోనమాంబకు సాటి యేమానవతులు. 457
- క. రతిమదనులన శచీంద్రుల, గతి సౌఖ్యములగుర మనిరి కాకోదరరా
ఘ్నతపెద్దవేంకటాద్రి, కీతిపతి కోనాంబ విబుక్తీర్తనలెసఁగె 458
- నీ. హరిరాజహరిరాజహరిరాజులకు సాటి పట్టుబలాజ్ఞానూనభూమిముల
హరిహరహరిహరహరిహరిహరహరిహరి వితతకృపాగ్రహవిధసములను
హరిసులభిహరిసుతహరిసుతులకు నెన వినుతజనోదార్యవిక్రమము ॥
హరిపౌత్రహరిపౌత్రహరిపౌత్రులకుఁ బ్రతి సద్గతి విజ్ఞానసాహసముల
తే ననుచు నెవ్వని వినుతింతురభిలవియగు, లగిసుహృదశతకోటియాదవీటి
నంతకలశాభిరాకామృతాంశుఁడతఁడు, హఁగుఁడెదవేంకటాక్షమాధర్తయెలమి 459
- ఉ. ఆలముఁగోన రామచనుశాధిపుమాపెదవేంకటాననీ
పాలుఁడుశత్రులందునుమఁబాల్వరఁదగుర్ధిరప్రవాహముల్
చాలఁగ వార్ధినించెనటుచాలునె భార్యనిముసాహసా
భీతయెంతగొడ్డయని వేర్కొననేచుమదుంగులే కదా. 460

ఆంధ్ర ప్రబంధములు.

ప్రతి 1-కి రూ. అ.

ఆంధ్రభారతము, పద్యకావ్యము:—

ఆది, సభాపర్వములుగల సంపుటము	...	2	4
ఆరణ్యపర్వము ,,	...	2	4
విరాటోద్యోగపర్వములు ,,	...	2	4
భీష్మగ్రోహపర్వములు ,,	...	2	4
కర్ణశల్యసౌప్తిక స్త్రీపర్వములు	...	2	4
శాంతిపర్వము ,,	...	2	4
ఆనుశాసనిక ఆశ్రమమేధ ఆశ్రమనాస మాసల మహాప్రస్థానిక స్వర్ణారోహణ పర్వములుగల సంపుటము	...	2	4
ఆదిపంచకము, ఒకటిసంపుటము	...	6	8
యుద్ధపంచకము ,,	...	4	4
శాంతిపంచకము ,,	...	4	4
ఆంధ్రభారతవిమర్శనము మల్లాది నూతనానూతనాన్నిగారిది	...	0	8
శకుంతలాపరిణయము, కృష్ణకవికృతము	...	0	12
తెనుగుసమస్యలు, చక్కనిమూర్పు	...	0	2
భాస్కరరామాయణము, చక్కనిమూర్పు, అత్యుత్తమప్రతి	..	4	0
కృష్ణరాయవిజయము, కుమార ధూర్జటికృతము	...	0	8
లంకావిజయము (రాణాదర్శియము), సతీక, సింహాసాన్ని, లక్ష్మణకవికృతము	1	4	
నిర్వచనోత్తరరామాయణము, సాధారణప్రతి	...	0	12
ఉత్తరరామాయణము, కింకిరి పాపరాజప్రణీతము, చక్కనిమూర్పు	2	4	
రంగనాథరామాయణము, ద్వితీయ, చక్కని క్రొత్తమూర్పు	...	3	8
గోపీనాథరామాయణము, 2 సంపుటములు శ్రీమద్రామాయణమునకు సరియైన పద్యము, కవనము మిక్కిలిసాంఘ, వీరిక అతివిపులము	...	5	8
మొల్లరామాయణము, చిన్నపైజున పెద్దక్షరములతోముద్రితము	...	0	10
అచ్చతెనుగురామాయణము, శుద్ధప్రతి	...	1	4
ఆంధ్రభాగవతము, పోతనామాత్యప్రణీతము, ఇదిరాజు ముద్రితమైన పుణ్యలకన్న అన్నివిధముల బాగుగనున్నది	...	6	0
డిటో అత్యుత్తమప్రతి, రెండునాల్గములు	...	8	0
ప్రభావతీపరిద్రవ్యము, కొత్తమూర్పు	...	0	10

వావిళ్ల. గామసాహిత్యమిశ్రాస్తులు అండ్ సన్స్,

202, ఎన్.పి.సేడ్, చెన్నపురి. ఈ.

